

مجله

فهرستبرگه منابع چاپ سنگی - اداره مخطوطات

شماره ثبت:

۱۴۲۴۷

رده‌بندی دیوبنی: ۱۴۰۶ ت ۲۶۷ ۴۴۰۳۸۰۱۵/۹ مرجع □

سرشناسه: معصوم علی‌شاه، محمد معصوم بن زین العابدین، ۱۲۷۰-۱۳۴۴

عنوان قراردادی:

عنوان: تحفه الحرمین و سفاره الدارین

شرح پدید آور:

کاتب:

تاریخ کتابت:

محل نشر: بمبئی ناشر: ملک الکتاب تاریخ نشر: ۱۴۰۶ ق

صفحه شمار: ۲۰۴ ص مصور □ درسی □ گراور یا افست □

زبان: فارسی ابعاد: ۲۲x۱۷ نوع خط: نستعلیق

روش تهیه: وقفی □ اهدایی □ خریداری □ ارسالی □

واقف: شوهر دهقان تاریخ ثبت: ۱۳۶۸ ب

یادداشتها: مختصر در شیراز اجتناب از نامتألیف صدر شیرازی.

۲. سفرنامه

موضوع(ها): ۱. مرآت السعدی و سرود مسافرت - قرن ۲۰.

۲. معصوم علی‌شاه، محمد معصوم بن زین العابدین، ۱۲۷۰-۱۳۴۴

۳. خاطرات. ۴. جمع - خاطرات. ۵. سفرنامه‌ها. ۵۰.

شناسه(های) افزوده: الف. دهقان، شوهر، واقف. ب. مختصر

فهرستگار: سیدانی

تاریخ فهرستگذاری: مرداد ۸۸

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

1

۱۹۷/۷۶۱

۴۶۶۷

۱۲۹۰

هذا الكتاب

المستطاب المسمى بحجة الحرم

الذارين على فوائدها في المسافر والطارف

من صا ولواصله من شافيا الكين سراج ولشاهين

منهاج ويحيى على فوائدها لا يطاع عليها الا من

بقلب سليم انصر الله بعين الرضا الشليم لدجمل الصبح

والشفوق كتاب ينطق عليك بالحق ويعبر عليك في الحين

كلها احسنها بيان والى الامم للعار الفاضل العاقل

الكامل براق قدو محققين لعافينها الكا

كالحاج قبله ج بدله معصون

النائب الصدور الشيرازي دام فضله

ولا زال نواله

کتابخانه آستان قدس

۶۴۰۹۹ ثبت

۶۸

سنه

۱۲۹۰

رَبِّ اعُوْذُ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بِكَ مِنْكَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى هِدَايَتِهِ لَدِينِهِ وَالْتَّوْفِيقُ مَا دَعَا إِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ
وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ خَلْفَانِهِ
أَقْبَابِهِمْ نَظَرٌ بِخَاتَمِ حَقِّكَ يَا بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا حَسْبُ الْوَقِيلِ
أَنْ تَحَاسِبُوا قَبْلَ أَنْ تَحَاسِبُوا
از بدو او آن تکلیف بنای این ضعیف این بوده در شبانه روزی که
بر آنی از آن بی فیت زمانی برای فکر در اعمال و افعالی که از اول صبح
و انتباه تا سن کام نوم عمر کران جاتلف شده سوده نموده که در واقع
کتابچه عمر خود را ملاحظه نماید و پیش از آنکه بگویند اقرار کتابت کفای
بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِبًا صورت حسابی داشته باشد و در مصداق
که من اعظم المصائب فوت الزمان من دون ^{وفائده} ماله و اما به نماید و باین بیان

فرصت شمارد لهذا شکسته است معروض میدارد مدتها بود که بوقت
 ملتئم عتبه مصطفوی و استمان بوسی اتم بقیع صلوات الله علیه و زیارت بیت
 از رب البیت متنی می نمود بر حسب باب ظاهری امری محال و هر سال مواعی
 میرسد که ذکرش بخرمال حاصل می داشت فقد افئدت بالتشویف الامال العز
 ما انکه بفاد من قرع بابا و لجه و لجه گفت پیب که چون کوبی دری
 عاقبت زان در برون آید مری در شب بیت و نیم رمضان المبارک
 هشتاد و دهمی ابوجزعه ثمالی سخاوند عالی روی داد که چون بکله و از دقح حج
 بدیتک الحرام رسید بطور پیوسته که بغت فیض یابی و وصول کعبه مقصود
 بحصول می انجامد ولی در تعیین زمان و رفیق و دیگر لوازم طریق متخیر و در رب
 و سترصد تا از عالم غیب چه حکم مشاهد کرد و روز بیت و نیم هنگام ظهر در عالم
 رؤیا مشاهده نمود که اوضاع عالم بقسمی گردیده که تقضیایش در تحریر و تقریر کنج
 اجمالش آنکه حضرت مهدی عجل الله فرجه بنور ظهورش عالم امتور فرموده و
 این ضعیف در خدمت و بامر حضرتش می ندانم ایها الناس انبشروا بالحقیر
 و تمام عالم اسکان و خلق چنان اسماع می نمایند و از شدت شوق کریمه عارض
 حقیر شده که از چشمها چشمه با جاری بعد از انقباض ازین سینه یقین دانستم که هذه السنه

باید مشورت کرد و بقدر مقدور آنچه میسر میورای امور معیشت و گذران متعلقان فرج بهم
آورده و بمضمون حکم مشحون یوضیکم الله فی اولادکم صورت و صیتی نوشت از جناب
وزیر اعظم کشف الفقر برای من سلطان و جناب اجل وزیر علوم ادام الله اقبالهما اجاز
حاصل سازد و برکن فرار از اذ تقوی ترک هواستحکم و رفیق طریق را بقائد توفیق محکم

افلا الترحل غیر از کابنا لما نزل بر حالنا و کان قد

جمعی از اصدقاء و روحانی در شب جمعه ۲۷ آبان سال ۱۲۸۰ هجری ساختند و با قاضی آله و برابین بر
ترک مفروض نظر ازین رهگذر همی پرداختند که از ترقیب مقدمات و وضع
صغریات و کبریات جمله اشکال اذیت و آزار مردمان خود باقی ماندگان قوم
عادی و مؤذنی می بخشید ابتدا یکی از فضلا کالمین و عرفای شامخین که پیرومند
و با ضعیف رحمتی از چند داشتند فرمود که درین بزم محبت حق صحبت با تو دایم
و ازین غم غم بزم با استدلال حجان ترکش را ثابت نمایم اجمالا آنکه وجوب حج
مطلق سفر ازین اقام بیرون نخواهد بود و اول کسی فرض عین است که دست توفیق
کریانش گرفته و در مقام تحقیق و تحصیل علم مفروض افتاده و طالب است چنانکه
فرموده فلولا نفر من کل فرقه فاسئلوا اهل الذکر و اطلبوا العلم ولو بالان
و طلب العلم فرضیه علی کل مسلم و امر حقیقه و وجوب و فور

اگر مطلق نگویند در اینجا قراین بیتها که برای وجوب و فوریت و این امر مقید
 هیچ شرطی غیر شرایط عامه نیست و در مطلوب این علم و مقصود از تحصیل آن اختلاف
 بسیار و هر کس چیزی فهمیده بعضی تندیب اخلاق را علم مفروض دانسته اند
 و جمعی فقه را پسندیده اند و برخی کلام را گفته و کثیری تفسیر و اخبار را نوشته اند و
 ادله بر صدق مدعی ذکر نموده اند که بیانش طول کلام است و این علوم مصطلحه را چنانکه
 گفته اند مقدماتی لازم دارد که تحصیل مقدمه هم واجب است چون حصول بذی المقدمه
 بدون مقدمه متمنع و عرفای شامخین تعریف علم مفروض را چنین فرموده اند علم حصول
 بخود که طریق سلوک بباطن باشد و معرفت عالم صغیر که انوریج عالم کبیر است
 و در حقیقت علم شناسائی انسان صغیر است که عالم وقت و سبب شناسائی انسان
 کبیر است باشد که علم اجمالی تقصیر کرده و من عرف نفسه فقد عرف ربه
 وَهُوَ فَقَدْ أَكْبَرَ وَكِتَابَ اللَّهِ الْأَعْظَمَ وَتَوَاتُ الْأَنْبِيَاءَ وَمَوْضُوعَهُ نُورَ الْوُجُودِ
 يَقْدَرُهُ اللَّهُ بِتَوْسِطِ الْعَالَمِ فِي قَلْبِهِ مِنْ شَيْءٍ هُوَ أَوَّلُ آيَةٍ وَهِيَ صِدْقُهُ تَحْقُوقُ
 الْفِكْرُ أَنَّ اللَّهَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعلامته سلطان الذِّكْرِ
 وَفَائِدَتُهُ حُصُولُ مَجَرَّدٍ عِنْدَ مَجَرَّدٍ وَاتِّحَادُ الْعَاقِلِ وَالْمَعْقُولِ الْعَالِ وَالْمَعْلُومِ
 وَالْعَابِدِ وَالْمَعْبُودِ وَالذَّاكِرِ وَالْمَذْكُورِ وَالْغَيْبِ مِنَ

الظهور حیث یكون هو المظهر لک بیت
 غیرش غیر در حجاب نگذارند لاجرم عین حلیه اش باشد و عالم باین علم اعتراف
 من کبریت الاچر دی با چراغ شیخ نمی گشت کرده شهر کز دیو و دلو لم و انساغم
 آرزوست کفتم که یافت می شود گشته ایم ، گفت آنکه یافت می شود آن علم است
 و مدعیان اکثر من المذرو اصحابهم معمم فی السقم که انتم و ما بقید
 من دوزن الله حصیب جهتم این مدعیان در طلبش خیر اند آن را که
 خبر شد خبرش باز نیامد و مدعیان کاذب در هر عهده بوده اند و با هر ولی زمانی
 همسری داشته اند و این چنین کل بیچاره کس نچیداری چراغ مصطفوی با شرار بولسی است
 و بالیه مختلفه و رنگهای متفاوت در هر دوره باقتضای آن دوره بوده اند چنانکه معاوی
 بدو رتبه و اصحاب سری جمع آورده و در مسجدی که بنا کرده بود مجلس مخصوصی داشتند و
 حلقه تگمیری میکرد و دعوت باطنی او را در بلاد شریع میداشتند و امثال او زیاد است
 و از اینجا است که فرموده نقد صوفی نه همه صافی و سفید باشد ای با خرقه که محبوب
 آتش باشد الله ولی الذین آمنوا و الذین کفروا اولیاءهم الطاغوت و بعد از تحقیق
 و وصول بموضوع صحیح فرصت غنیمت داند و تاخیر و اندارد الله الله سیح تاخیری
 مکن که زجر لطف آمدن سخن : الله الله زود در تعجیل کن بر فرزند از این شایسته

بی سخن بستی وقت او من یقوم مقامه دست بخت و بدیعه عاتیه نبویه او حیا
ولویه که در واقع با خدا بیعت نموده که الذین ینالیعونک ایمانیا یعون الله
بذلک فواید و قبول او امر و نواهی و بجزله شرایط مشتاق و فائز نماید و کاملیت بین
بیدی الغسل خود را بتصرف او دهد و اراده و خواستش را ترک و اگر نفس و سوسه نماید
که امتحان نماز نماز که گاه کوهی را نتوان سنجیدن و درین مباحیه مبارکه حق که از الله
اشتری من المؤمنین انفسهم و اموالهم بآن لهم الجنة یقاتلون فی
سبیل الله فیقتلون و یقتلون و وعدا علیه حقا فی التوراة و الانجیل و القرآن من
اوفی بعهده من الله فاستبشروا بعباده الذین ینالیعون و ذلک هو الفوز العظیم
نور علم در دل او ظاهر و قابل نزول سکینه که در آنزل الله سکینه فی قلوب
المؤمنین و ابتدای سلوک و تکلیف و ولادت ثانویه اینجاست که من یمولّد
مرّتين کم یرمکون السموات و الشقی شقی فی بطن امه و السعید سعید
فی بطن امه زیرا که مادام بکلف و بادی زبده و اخذ مشتاق و غم و غم نموده
تکلیف تمیدانسته چنانکه عارفی فرموده اول توفیق دوم تحقیق سیم بادی اول بند
و آزادی است و لکه شیطانی و لکه رحمانی بهم آمیخته و جنود عقلیه و جهلیه در هم ریخته و
آنانا بقوت ذکر و فکر و حضور عند ایشان بر شکر جلال غالب و اولیای شیطان

نفس را فرو بردند و چون به تکیه بر پای شمع تا بپایان خون گشود و رفت
رفت صورت بندوی گویا این صیغه که از دروازه نفس و تن برآید
و دریت و نس شده و غمی نه ابعین صبر و کرم کرد و بر زمین افتاد
و یکست شیخ کوی که در آنجا صبر است و غمی می کنند و قوی اند و غمی
عن روحی مضایق او است به آتش روست شود و کویست و نه
از ان خلق الله المذبح المذبح المذبح المذبح المذبح المذبح المذبح المذبح
سعدت و سعادتم تر و بر سر بارشقاوت با و نه مرساند و میزان معرفت
لمه شیان و مناجات است و نه المذبح المذبح المذبح المذبح المذبح المذبح المذبح
اما کفورا و در این صفت است و کویست و غمی و شادان
بادش که السید عبد فی نظر است و یار تقاوت و ملکوت غلی بدش که الشقی
شقی بطل امه مرجع البحرین یلتقیان بینهما بوزخ لا یبعینا و از و نه
اعراف نکرند ندانند اهل کدام دارند که و علی الاعراف جبال ای علی الاعراف
و خلفائهم نبی الاعراب یعرفون کلاما یسیما هم البزغیه
و از انجبه در مناجات رب الشقاوة خلفتی رب الشقاوة رب الشقاوة
مستی همه بر غایت کن است که هر چه است برود انهم اجمع خلق الله

چه بسیار که بدست میرود و کسب میرسد و بدست میرسد و بدست میرسد و بدست میرسد
خارج از این جمله از اوصاف است و لویة علویة بودند و بسا که بدست میرود و بدست میرسد
حسب ظاهر و بدست میرود در باطن چون قرآن نیریداری و بشری و این
روایت که فرموده اند که مَوْتَا کَفَرٌ بِخَلْقِ لَایْکُمْ لَا فَلَاحُ لَیْکُمْ وَفَلَاحُ لَیْکُمْ وَفَلَاحُ لَیْکُمْ
کَیْفَ صَارَ لَیْکُمْ عِنْدَ طُلُوعِ اِمَامِ زَمَانٍ فِی کَیْفَ اَیْکُمْ نَاجِدٌ صَدْرٌ مَزْمِنٌ
بِرَفِیْعَةِ مَوْتِهِ الْاِخْتِیَارِیُّ وَفَلَاحُ لَیْکُمْ وَفَلَاحُ لَیْکُمْ وَفَلَاحُ لَیْکُمْ
مِنْ اَهْلِ الشَّعْبَةِ شَعْبَةِ نَبَوِیٍّ هَؤُلَاءِ اَنْزَلَتْ اِلَیْهِمْ اَنْزَلَتْ اِلَیْهِمْ اَنْزَلَتْ اِلَیْهِمْ
و از این وادی که بگذرند اگر دارالشفاء است که در آنجا است و بزرگی دارد
و به نظر هر قریه حرفه که باشت رایحه الوان است و در آنجا است و بزرگی دارد
توبه و قبول نیست یعنی توبه ندارد و لآنکه از توبه منظره الانسانی و تمکین
دارالشیاطین ثم صار هادیا للمضللین قال الله تبارک و تعالی و من
یرتد دینکم عن دینیه فیموت و هو کافر و لکن حیث اعمالهم فی الدنیا و الاخرة و الله
عالم الغیبات و الحقیقه انسانی را باخته و کسب بسیار که مستطیع بفرمان بود در طرف
ظلمت اختیار و لکن قال له اقبل فاکتب فی کتاب و کتب فی کتاب و کتب فی کتاب و کتب فی کتاب
و در انکسب شدش از اعراف خاص و اول درجه صراط را طی نموده بخاتی یافته و به جای

گرفته بنهاد اذنا خوش خست در دست من ما تکلنا لاهیه و تشتر
 الانفس و را بشتند و چنانچه وقوف عارفان این کوکب تیار نشود و ازین
 مقام تجا و زکاید و بخت بند دارد امید است که باران انسان برسد مقام
 عشق بلند است حتی مافوق که عاشقان روی بمان بخود دهند و شرف بیت
 الرضوان مشرف گردد مردم انجیلی و آدم شدم و اول طور حجاب
 و نورنا موسوی و بر و حجابات نوری است و قوت حرکت حال کما بشت
 مانند نسبت سخن حرکت است و این طریقت شریعت و حدیث میرود بهوش
 باش که هنگام از سر به خود از سر به خود نیم جویند و گذشتن ازین برزخ
 بسیار سخت تر از آن است که از آن گذشتن است و این است عکس رویان بشان
 خداست که گذشتن از حجاب نور شکل تر از ظلمت است و اوایل حجب همین بود
 و حال نور اول مرتبه بشیرت احمدیت که العلم حجاب لا کبرای حجاب الله الا کبر
 مقام عشق را در که بسی بالاتر از عقل است کسی آن است مان بوسد که جان
 در آستین دارد باید ابراهیم و از طلوع کوکب و قمر و مس از رب مطهر منقش
 نشود و آنچه با و عرضه دارند لا احب الا فلین کوید که تا احکام بحسب الظهور
 و هر چه خضر او فرماید انک لا تسبیح ما یوسخ کرد تا جدار غلظت مان تمیم است

و از ترک ذاتی رستمال فوادر زبان و جنت و جحیم و لذتی مختل
 است و اولاد حنیفاً است و اما انوار منیرین گویا باشد در زمره منت نمود
 محسوس و که این شقیقه لا یوفیه و یوعده خسر کل مئة بایمان و هم
 و زهر قیامت کبرا و تجلی انوی محمدی شریعتی و مقامش در مقعد صدق
 عند مملکت مقتدر و در حق او فرایه علمای الهی و فقهی و کانیان و سلف و معیش
 مالا عین راست و لا اذن بهمت از حدیث ائمه اربعه مؤمن و در حدیث الاول و
 الاخر و الظاهر الباطن و فی سبیل شریعت و مال عین و جمیع از مکتب
 آنچه خود داشت زیاده متناهی و در زمانه و در زمانه و در زمانه و در زمانه
 در معنی علم مفروض ضامن حقوق شریعت و علی بن ابی طالب و در زمانه و در زمانه
 غریبه و بلاکت ابدیه است و مطالع کتب عرفا و مشایخ صوفیه جز پریشانی فایده
 نخواهد بخشید حتی وصیت بزرگان نسبت به الکریم چنین بوده که سالک در بدو
 سلوک مطالع کتب را نماید و بجز آنچه باوریده و دستور العمل گرفته ذکر و فکری
 نداشته باشد و بهمت را واحد نماید بجان زیرا که تفرقه حواس می آورد و بخیال العین
 مراتب که هر کس بر خود را نوشته می افتد سیر او خیالی میشود چنانچه غالب کسانی که
 هنوز قابل اخذ همیشه شاق و لوی و علوی و خاصه بلکه هنوز بحقیقت بهمت نبویه عام نرسیده

و نفهمید و دقوی بی بینید و کما و کما بر زبان نوازده تن گفتند و سگی
 هم از شنیدن میخواند شاید در خیال خواب رفته و نفس او را مار کرده و بکشد
 صرف درویشان و نکته عارفان بسته اند این چندیان بر زبان
 و مرخوم شیخ احمد احسانی با اینکه مزدی فضل بوده چون در بعضی علوم استادی
 بمثل لکته بخواسته هر کس سوال از جواب نویسد اداری هم جایز ندانسته از
 اصطلاح هر طایفه خبر ندارد و مخصوصا کتب کما و عرفا غالب مرموز است
 بعد از او شنیدند که استاذ که شذرا العلم من خوا و الخیال فرموده که هیچ قنادی نشد
 استاد کار که اگر در علم برز و نه ابرو میزند و برود تا به بسند مثلا
 تعریف که و مزاج که در این است و خواندن کافی از حج نبودن نخواهد
 تصور عمل غیر از خوردن عمل است لکن امر حرم شیخ در محات مسائل اصول معرفت
 بر خلاف رفته سلسله طولیه و عرضیه و ربط حادث و قدیم مسئله شیت شیعی
 بصورت بلکه مسئله اصالت وجود و مابیت که تمام حکمت بر آن مترتب است
 نفهمیده هر دو را حاصل دانسته و اصالت هر دو یعنی هم وجود و هم مابیت بعدا
 آنکه احدی از حکما قائل نشده متلزم قبول نمودن مذنب مجوس که مردان و اهل
 و تصدیق بنود را نماید که نور و ظلمت قائلند چنانکه در جای خود محقق است

و موقع طویل این سخن نیست و دیگر آنکه صفات ذاتیه که مبسوطا توحید بر آن است
فرجست کشید و اندوختن در تحقیق او و قبایل مسیحی که با قانعیم قائلند و اشاعره که عقاید
را زاید بر ذات دانسته اند منکر گشته از آنکه علم حق است که بعد از ذات حضرت
اوست میگوید بگوئید چرا که تکلم در ذات جایز نیست و سلسله طوایف و عرضیه خود حل
نموده و لازمه این حرف آنکه منطق بوج است و بحال آنکه علم سیران اگر نباشد
راه صحت و عدم ادله مسدود است و در هر دو راه نیامیدیم و در هر دو راه باطل است
و اگر علم منطق حق باشد عقیده این بر آن مشهور است که این منطق را صاحب این عقیده
فالبقی حیوان است و دیگر از این مقوله در این کتاب که در این باب در این باب در این باب
از این پریشان نویسی مرحوم شیخ کلامی در این باب در این باب در این باب در این باب
یکی نام خود را رکن و دیگری باب بنام داد و کتب یافتند و هر دو در یکدیگر تاختند
و قالت الیهو لیت القصار اعلى شیئ و قال لیت القصر لیت الیهو و علی شیء
اجمالی از منشاء انو جاد این دو طایفه آنکه کلمات پریشان شیخ که در زمان سید ظلم
رشتی تحقیقاتی بر او افزود سید علی محمد شیرازی و حاجی محمد کریم خان قاجار که مالی هر دو
در روضه حسینی در حوزه سید رشتی بودند و این مطلب را که عالم لفظ بود و غلطه شد تا آنجا
که انسان شد در زمان آدم متولد و رفته رفته مرتبی نمود در زمان حضرت خاتم بالغ

و در زمان شیخ احمد کبکان رسید عنوان نمودند و بعد از رسید گفتند در این زمان ترقی بیشتر
 نموده بیعت را نیت را باید از مردم گرفت و آنرا ایمان نداری کس معتقد بر کن
 نباشد و اگر میان بر کن نیاید و از تمام امت مکنف برتر است آن دیگری برین
 را بدون خدعه نمود که من بستم ناخ کتاب حق و نبی طلق منتی اولی از این همه خدش
 منخ میرسد بجه کذب کتاب میرسد چرا که ایضا کلمات که دنیا که و انتم ^{نفت} یکن
 اگر راست باشد پس چرا ان را نبی عیسی و زید و غیره انانیت زمان ترقی
 کرده دوره الوهیت را از آنکه و میدادیم بعینیت با اقتضای نماید دور که لیس
 و داء عباده اقریب ان را بر زمان ترقی و داء بر سر عیون با وجود یکد و از
 بود و الیس له ملک سر کجاست این بر رنده بود و جملت و است تو
 الوهیت نماید و درین دوره با انچه چندانند محتاج بقوت همایکان نیست این
 زمان کاملتر شده که همایکان را لقب محبت یکی حضرت مثال کرد و دیگر
 مبلغ را القش میفرمایند و بعضی از همایکان بقوت استصحاب و حی را نازل میبایند
 و خادم الله میشوند که کوزینه شهوت بخشیده است ز پس نیست در مجلس این
 از پیشتر ان صادق و الله از مطلب دور شدیم مطالعه کتب عرفا نمودن مثل
 مطالعه بعضی است کتب طبعیه ثمری برای غیر طبیب عاقل ندارد و بعضی چه دانستند

در حق او خوب است یا غل چه باشد شده و در مرض با آنکه مرض بر دواز
خود بود و یک دوام سبب حال مرد و نبود و نیز که قرین و شود و
صائب میخوابد که تشخیص مرض مبین و شود و در حق او سهم در حق او
و در حق او سهم فدا شده کتابی در اسلام بلکه در عالم بزرگتر از قرآن نداریم با انیمه فرود
کتاب و وقت که اگر عقیقت نباشد کتاب هر گاه است می اندازد و بیست و یک
نیکو نه میشود بدون استناد و قد می رسد. شایسته می فرمود و اندکون در حق او
عالم صغیر را خواسته اند و گفته اند که عالم صغیر فرمود انما انت جرم صغیر
وفیک انطوى العالم الاکبر و انت اکبر من کل شیء من المذنبین
با حرفه تظهِر المضمر که به زبان ساده در حق او کتاب وجود را
درس بخوانند اللهم اخضنا من نوره و انفسنا و سبنا اعمالنا و بنا بر آنچه در بیان علم
فرض سخن رفت با اتفاق شامخین عرفای صوفیه و خداوند مفسرین علمای صوفیه
و کلامیه و اخباریه و اخلاقیه همه آرای متفقند که اصول الدین را باید اجتهاد
نمود و محققان از پدر و مادر و اهل بدعت و ان اکتفا نمود و در اعتقاد و ایمان
نمود و ان اکتفا نموده و ادلیه ظنیه کرد چنانکه نقل از بعضی شده که کتابی در اصول دین نوشته
و دلیل بر وحدت واجب الوجود جل و بالا نه چندان آورده که ما شک نیست که خدا

و نه انکه سیرالمتحدین در این دست که علیکم بدین تعبیر فرمود که بخور و در
اثبات سیرالمتحدین دست نه حرکت برداشت و یک حرکتی برداشت و بران
اقدام کرده که حرکت حرکت می نماید تا آنکه با گردن نه کرده اند دست پس این
بخور و در اثبات واجب الوجود اجتناب نموده و تقیید کرده پس برسانیکه تقیید
اقدمات می نمودند و می نمایند و بتناهی می هستند خواهی دست و فکر منکر و نه که
خودشان است فرمود علیکم بدین تعبیر از آنکه انتم انتم منتمین بحسب
بقوة و انتم انتم منتمین بحسب صفات که با انتم انتم انتم
تعالی با انتم انتم منتمین بحسب صفات که با انتم انتم انتم
پس کسی که مرا خلق نموده است با من انتم انتم انتم
انتم معانیکم انتم خلق متلاکم مردود است که در بیان خبر بقوة
و اهمه نتواند کسب توحید نمایند و توحید و صفات و توحید در افعال و توحید
در ذات دست هر کس نرسد و تکلیف خرس نباشد مگر بر بانی صفات
توکلید و معلوم است معرفت کنه ذات محسوس است آنجا که خاتم عارفین می فرماید
ما عرفناك حق معرفتك مراد و میرسد بکنه ذات خود بر دلی اگر چه
خس شمع دریا و سرور اصفیای فرماید در شبهة التوحید نفی افعال است

تذکره کاصفة انحصار غیر الموصوفه شاره توحید و ذات است
 نه نفی صفات ذاتی چنانکه قاصدین نمیدانند چه که خود فرموده یا من ذات علی
 ذاتی بذاته خاصه بربره ندازه فهم و دانش خود لازم است که تحقیق نماید در
 هیچ سری نیست که سری زخا نیست زیرا که اگر نبود کیف باطن و بعثت نبیه
 و انزال کتب انوار الهی که شخص دانست خفت او لغویت یعنی علم بجهل حاصل کرد
 باید آرام گیرد تا اثره خود را به ظاهر علم از خود پدید آید و با آنچه فرمایند طاعت کند
 فَاَسْأَلُ الْعَالَمَ الْمُتَرَاتِنَ كَلِمَةً لَا تَقْلُونَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ كَرِهْتُمْ
 سیر و اشتغال به امور دنیوی و برادر ضرورتی که عرض شد در معنی علم مفروض
 و وجوب جهاد مفروض و بهر حال در بیان علم مفروض خالی از نظر
 نخواهد بود و اگر بنحویه تمام عبارت را در این بیان کنیم دقتی دیگر
 لازم است که انجی ایش مختصر اندارد ولی مختص تمام مرام بذکر آنچه در خاطر است قیام
 نماید قال الذی یبغی ان یقطع به المحصل ولا یستریب فیہ ما سئل کوه و
 ان العلم کما قد مناه فی خطبة الکتاب تقسیم الی علم معامله و علم مکاشفه
 و لیس المراد بهذا العلم الا علم المعاملة و المعاملة التي کلف العباد المعامل
 البالغ العلم بها ثلثه اعتقاد و فعل و ترک فاذا بلغ الرجل المعامل

بجاء الاحتلام أو السن خضرة فساد شلا في قول واجب عليه تقام كلمة الشهاد
وفيه منها ما هو قول لا اله الا الله محمد رسول الله وليس يجب عليه
ان يحصل كشف ذلك لنفسه بالنظر والبحث فتحرر الادلة بل كيفية ان حيد
به ويستقده جوامع غير اختلاجات ريبا فاضطر انفس ذلك قد يحصل بمحو
التقليد السماع من غير بحث ولا برهان اذا كفى رسول الله صلى الله
عليه وسلم من اجل آلاف العرب بالثبوت والافراد غير تعلم دليل فاذا
فعل ذلك فقد ادعى واجبه وقت وكان العالم الذي هو في عينه عليه
في الوقت تقام الشهادته في كل مرة في كل وقت في كل زمان
هذا في الوقت بدليل الله عز وجل في ذلك ما مات
مطيعا لله عز وجل في ذلك ما استعان به
علم را اسئل نيت وكلام انكفيات نفسانية شديدة انه قد تغرر
هو صورة حاصلة في العقل وضمين ان من اعنته انه و
التمهيم الحق في مجسده مبداء في كنهه او في ووده انه
نور يقذفه الله في قلب من يشاء وحصول محبة عند مجرور
وغيره في حيزه صورت يا نور من نور نيت مقدور عليه بتقيا وختاب به

وَأَمَّا بَيِّنَاتُ بَرَاهِينِ كَيْفِيَّةِ حَقِّهِمْ مَسْئُوبٍ مَعْرُوفٍ اِثْبَاتِي حَقِّهِمْ عِنْدَ رُؤُوسِ
قُلُوبِهِمْ سِتْرٌ مَجْرُومٌ يَزِيدُهُمْ بِأَكْبَرِهِ حَاجَةً إِلَى دَوَائِجِ دُجَى مَسْئُوبٍ
مُتَعَبٍّ بِإِثْبَاتِهِ وَوَقْفٍ بِتَرْكِهِ مُتَعَبِّ سِتْرٍ مَسْئُوبٍ مَسْئُوبٍ بِإِثْبَاتِهِ
الْمُسْتَحَقُّ فِي قَوْلِهِ كَالْبَنِيِّ فِي الْمُسْتَقْبَلِ بِأَكْبَرِهِ حَاجَةً إِلَى دَوَائِجِ دُجَى
أَوَّلِيَا وَتَأْخِيرِهِ فَرَسُودُهُ اسْتِغْنَاءٌ عَنِ كَيْفِيَّةِ حَقِّهِمْ بِأَكْبَرِهِ حَاجَةً إِلَى
أَوَّلِيَّةِ حَقِّهِمْ بِإِثْبَاتِهِ وَوَقْفٍ بِتَرْكِهِ مُتَعَبِّ سِتْرٍ مَسْئُوبٍ مَسْئُوبٍ بِإِثْبَاتِهِ
الْمُسْتَحَقُّ فِي قَوْلِهِ كَالْبَنِيِّ فِي الْمُسْتَقْبَلِ بِأَكْبَرِهِ حَاجَةً إِلَى دَوَائِجِ دُجَى
وَأَنَّ لَمْ يَشَاحِدْ فِي الْأَعْيَانِ أَرْبَعًا مَسْئُوبٍ مَسْئُوبٍ بِإِثْبَاتِهِ وَوَقْفٍ
الْمُسْتَحَقُّ فِي قَوْلِهِ كَالْبَنِيِّ فِي الْمُسْتَقْبَلِ بِأَكْبَرِهِ حَاجَةً إِلَى دَوَائِجِ دُجَى
الْمُرَادُ بِهَذَا الْعِلْمُ الْأَعْلَى الْمَعْدُومُ لَيْسَ بِشَيْءٍ مَعْدُومٍ مِنْ دُونِ
دَلِيلٍ وَضُرُوءَةٍ وَمَقَالَتٍ فِي بَعْضِ كَلِمَاتِكَ أَنَّ الْأَعْلَى الْعِلْمُ لَا يَحْتَاجُ
الْعَمَلِيَّاتِ دُونَ الْمَكَاشِفَاتِ قَلْبًا لِمَنْ أَنَّ الْمَلَأَ حَقِيقَةً فِي الْبَحْسِ
وَالْإِسْتِعْرَاقِ وَارَادَةُ الْعَهْدِ خِلَافَ الْعَهْدِ لَا يُمْكِنُ جَمْعُهُ عَلَى مَا
قُلْتَ لِأَنَّ آخِرَ كَلَامِهِ وَأَوْجِيهٍ دَلِيلٌ عَلَى تَحْصِيلِ الْقَائِدِ فَإِنَّ
الْعَمَلِيَّاتِ مَا خَذَهَا مِنْهَا وَاعْلَمَ أَنَّهَا هِيَ وَوَقْفٍ بِتَرْكِهِ مُتَعَبِّ سِتْرٍ

المقلدون للأجاء واللاهيات اطلبوا العلم وجاهدوا
 في تحصيله وسافروا في طلبه ولو بالصين فان
 جدتم عالما غيري وايتيم مثل اية من كتابي ^{الاول}
 فاشهدوا بانى رسول الله ويجب عليكم اتباعى قوله ^{ملته} والمعاني
 التى كلف العبد العاقل البائع العمل بها ثلثة
 اعتقاد وفضل وتزكية وان اراد بالاعتقاد اعتقاديات
 المحض كاعتقاد نابان الصانع وجود ذاته لم يلد ولم
 يولد ^{انته} انه المبدأ ^{انته} ان لا يكون له من قبله شيئا معناه قوله يجب
 العمل بها ^{انته} ان لا يكون له من قبله شيئا معناه قوله يجب
 وان اراد به مما يجب ^{انته} ان لا يكون له من قبله شيئا معناه قوله يجب
 شهادة ان لا اله الا الله ^{انته} ان لا يكون له من قبله شيئا معناه قوله يجب
 الاعتقاد بوجوبها والايتان بفعلها فان من لم يعتقد
 بالله وبالصلاة واليوم وشهد صلا وحرام فليس بمسلم ^{ولا وصائم}
 وكذلك العكس ففى العبادات ^{انته} ان لا يكون له من قبله شيئا معناه قوله يجب
 الصلوة والعلم ^{انته} ان لا يكون له من قبله شيئا معناه قوله يجب

والترک کما تری قوله فی سبب غایه کشف ذلک المقصد بالنظر و جمیع
 و تحریر الادله بل کیفیه ان میسر به و یقتضی جزمنا من غیر اختلاف و یستلزم
 درین عبارت صدر و پیش تبیین و توافقی است زیرا که میفرماید و جمیع
 بر محکم تحصیل کشف این و سبب نیز برای او نظر و کشف یک کشف است و این که
 تصدیق نماید و عقاود و تصور جنم و هیچ شکست و سبب او را حاصل شود و او را
 بر فرض تسلیم عدم وجوب نظر و تحقیق که عدم برادر است و محتاج کم است منقذ است
 باخری کم است که اقول نه که در سبب و تصدیق جنم و عقاود است و جمیع
 زیرا که تصدیق حکم ثبوت و ثبوت سبب و برادر بر منفر و چه در تصدیقات نظریه و
 چه بدیهه تصورات ثابته شرط با سبب و ثبوت و ثبوت و ثبوت و ثبوت و ثبوت و ثبوت
 نظریه از تصدیقات بدیهه باینکه سبب و ثبوت و ثبوت و ثبوت و ثبوت و ثبوت و ثبوت
 محمد رسول الله بدون تصور موضوع و محمول و تصور نسبت طرفین تا به نظر حاصل نماید
 و ترتیب اموری که تصورات و تصدیقات بدیهه باشد نماید تصدیق قضیه نظریه
 نماید و منفر و نظری است زیرا که اگر بدیهی بود محتاج اظهار تجربه و بیان که سبب
 بعد و حصول عقاود امر است یا نه نیست که با کشف یا مقدمات نماید و بدیهه که
 از ترتیب مقدمین علم به نتیجه ضروری است قوله و ذلک قد یحصل بمجرد النقل

بعد از این میفرماید در اول نظم تکلیف مقدمات نماز هم برساند و تدریجی تکلیف
با عتاب و وقت است و آنکه است صوم و زکوة و حج بهتر است که شش ماهه
الحکام بخیر الحکم و قیل و قال خبر در سر حاصل نثار دینی فرمود و سخن

خبر در هر مسئله از فروع و اصول و اختلافات زیاد است پس این نظم که در کتاب بود
 و بنویسد یا تری متولد و تلف یعنی مانع شده اگر کوشش او نرسیده مذبحی دیگر پس تعلیم شایسته
 و تأیید معنی این دور از که اخذ کند و چگونه تقدیرش است و چنین کسی که در اسلام متولد
 شده و تا زمان بلوغ و عقل بر چه طریق از طریق اسلام شود تا بداند حدیث متفق علیه است
 که زود باشد است من بقصد و سه فرقه شوند یکی ناجی و باقی با کتبت اند و غیره
 میگویند ناجی و دیگران را کتبت و قیاس این اختلافات مستخرج از اصل توحید است
 قائل که صفا را زود است دیگری عین ذات میدانند یکی رؤیت و اجسام
 قائل و دیگری انکار اینها را و اما فروع و اقتد و انکشی در هر فرقه ای
 غیر از اینها میباشند و تفاوتی با و دارند و فروع و انکشی در هر فرقه ای
 و آیا از زندم بر فوق بر و یا از مرتبه و یا از مرتبه عادلان نازک دارد و یا آنکه خلاف
 کل رب و فاجر نماید یا بسمله بخواند در نماز یا نه تکلف و جهلست یا حرام و کذاست پس
 اگر بنای تدریج باشد انداختن ظاهره و باطنه این چهاره کتب است و یا حرم و یا حرم
 بهم رسانند زیرا که اختلاف رفع شده و احتمال خلاف صحت دیگران درین است
 و مادام که امر از کسب و زندگانی بازماند خیر الدنیا و الاخره پس دیگر کجا
 فرصت نماید جلد منجیات و مملکات کتاب اقرار بخواند و باحوال قلب برسد

و خود تصدیق نموده که شیطان در دلهای اوست در هرگز و باین آنگاه که شیطان
میزد بدله رحمان و الله شیطان را و اما بعد از آنکه کثرت مشبه و دانست که غفلت
خلیفه رسول او من تمام بایست قلعه که است آورد و در شهر علم داخل و معرفت
شیطان و الله رحمانی باور نموده و رفع احتیاجات این طریق سهل طریق و روش
از این بیا من آدم الی خاتم الی القراض العالم است من مذهب حبیب الدنیا
و اصحابه و للناس فیما یعشرون الدنیا است که گویند باین تفاوت
تخصیص صحیح از تقیم کونه باید و او در تکلیف و فصلان بلیه الی باب ششم
که ششم خالص مباح و اگر قصد نموده که شکر و انوار و انوار و ملاقات
مجا بد و نایب صادق فیما دهنج انوار و انوار و انوار و انوار و انوار
لا محاله موضوع صحیح و صراط مستقیم میرسد به این باب و در هرگاه است
و افسرده کی حاصل نماید نفس حبس نه جونی کند اندکی خود را موغله نماید که کسانیکه
طالب تحصیل مال هستند خستهای کنند دو سال بیت سال دریا و صحرا و غریب بچین
و فرنگستان و نیکی دنیا سیر و ندویم خود را واحد نمایند بلکه خواص ما که در تکلیف دنیا
در طلب کونه هستند ابتداء مردن بر خود هموار نموده و پول خون خود را با صحت
کسی که او را میفرستد گرفته برای کسی که طالب تحصیل خدائی و غنی است

با حق که اگر عفو کند بیکم یا نبی آدم آن را تقبّل و الشیطان و اذا اخذنا
 من بنی آدم من ذل و در کلمه الکسب و بیکم قالوا بئلا
 ایند از بسیار و پس او غیب کرد و در شوق گرفته است برای تبخیر و پدید
 آوری که بگویند و بر سر نهادن چون فرستاده شود اندر آن محفل عظمی که تمام
 با فرا بن لازم الاذعان فرستادیم که محمد قیم را مجد و نمایند که پیش ما رسم
 شکستن نبود و عهد و عهد را الله الله بفرمان و کلمات و با اهل بیت همان عهد
 بینید که بیعت اجمالی تقسیم و ریاضی خطه از آن بسیار که در بیعت نبوت
 اخذ نمایند خطه هر عامه و بتی که از آن فرستاده شد و اولی و علوی
 و از آن بیعت با محمد خاصه و از آن بیعت با اهل بیت است و این است
 بالبیعة العامة امنوا بالبیعة اذ من الله فیها و این است که از آن بیعت
 نامه آیت در لباس نبوت که لباس جانشینت و اکل همه فرمود آنما بشر
 مثلاً که زانکه جنسیت عجایب جانشینت عاویج جنس است بر جانشینت
 منقول کرد و از آن بیعت بود و خوانند بود بلکه میگویند که آیت که جعل
 خلیف من بعدی است بر خلیفه تا جانب که نیاید دعوی غالب از او ردی
 نمایند و میگویند که حق فرمود که اینان را میجویم ازین وجود خالی نیست

یا معنی طلب الغنیمه و انبار داری که می نماید زبید و نیست بگویند هر چه در دنیا
 آید و بخورند آنچه در میان آید بجز سر و زده و سوس و کشتن طلبی ندارند آنرا می بیند
 اگر بجز سر در طلب راه حق در سر تو بود بجز از عجب سبب فتن و حرف از دوا
 در پرسیدن دیگر هیچ خیالی و توانی داشتی طلبی عشق می نمودم هست
 شفق لیکت چو در تو در پسند کرد و ایکنده و یا آنکه فی کجه در تو و تو بی
 و طیبی باوریده و نثر شریف و بختش داده ولی نیا شامیده یا بشرطی
 که فرموده رفقا زود میفرمایند ذکر فی کجه که معلوم است در فتنه
 و مرض من شده و آنرا بفرموده که از فی کجه فتنای مناسبی باور داده میرو
 الذین آمنوا و عملوا الصالحات ان الله انزل من السماء ماء فاستسقى به الثمرات و جعلنا
 و عذابش شکل نداد و در راه پنهان نماید هر چه هست از قامت ناساز
 بی اندام ماست ورنه تشریف تو بر بالائی کس کو تا نیست و یا آنکه
 طالب هست که بجنس خیال و هوای که در سر او بهر سیده اول صبح معجزات
 تمام انبیار با جمعی ملائکه بیاورد عالم زمان در باب خانه طالب احمد ^{مستقل} میم
 نشود شاید بحال دیگر او را نخواهند یا خللی در ریاست برسد هموار دق الباب نماید
 که جناب آقا قربانت بروم ای طالب من ای در دست من آمده ام خدمت

شما برسم اگر مل داری این بجزاستبیا و ملا که خدا اگر میفرماید بیعت کنید
 و شرط میکنم شما فوری نرسد تمام دنیا و آخرت شما کمال کمال میرسد و محال است
 چه قدر طالب بود و چنین شغلی اینها فتنه و توبه و حدت را بر سرش نهد
 غافل از خود و خدای با خود آید که با شیر مردیت یک لب پس صید کرد ای
 بهیمنه میر که از کریمتری تا جان معرفت نکتند و است شش نزدیک عارفان
 حیوان محقری و یا آنکه طالب بود و چنین است و مانند این با منصفی است
 سلطنت یا اتمام را غفلت از خود و یا هر چه نشود و غافل از این دانی
 زیادتی کسب و داخل تجاری و یا بشود از هر طرفه را و غافل از این و غفلت
 و ظلم مجرب بدیده بود و دست از هر چه بدیده و غافل از این و غفلت
 اینها همه سل اجازه دستگیری و از شمار هم مداری پیاده تر است و غفلت و غفلت
 دریای معرفت عارف بذات شونه بدلق قلندری مردان برنج و گی
 بجایی رسیده اند تو بهیمنه کجایی الفتن پوری یا آنکه طالب استم و کستم
 کسی جنگی بدل نیند بست نیامد و کس را تجربه نموده ام هیچ در چانه نیست حقیقه
 آنکه سچو استم و این دوره که نیافتم دیگر خبری نیست همه دعوی و فارغ از معنی
 راست پرسی میان تری خبری است پیش آن دم این کند که خبری است نزد این

خواند و چندین سال قریب سی نفر از او را شیخ نمودند که که وزیرت دین که با شیخ
 هست بازوی حریف بشکست و بنده را در خانه نشاند و دست و پا
 عیبهای خود را میگذارد و خود را میگوید دیگران را عیب دهی میکند آنچه
 عیب بزرگترین شب و روز در میان عیبهای او واقع است صاحب صادق
 هر که نفس سر راه گرفت و بخواهد بزرگتر بیعت و را ببرد و نماند بخواهد که آبش
 در خیمه عیب نشسته که به این بزرگتر بیعت و را ببرد و نماند بخواهد که آبش
 می نمودند بکاف و در میان بزرگتر بیعت و را ببرد و نماند بخواهد که آبش
 عیب پیدا است هر که عیب بزرگتر بیعت و را ببرد و نماند بخواهد که آبش
 می و لیکن تمام اینها را از مردمان عیب و را ببرد و نماند بخواهد که آبش
 تا آمد قبول نمودند دعوت آنها را نفوس مردم از دست صاحب سر راه و گذشت یا نه
 است اگر شک کنند از قبرستان بیرون آید همان آن قصه و کرامت حاصل نمایند
 و زیارت گاه سازند چون بنس آنها مرده است و با روح الهی ندارند بلکه
 نمایان فرمود ما اودی نبی مثل ما اودی میت می گفتند انت مشی الاست
 و تا کل و نحن نمشیر و تا کل فاضلک علینا ای عزیز مشو چون بگفت
 بخواب و خور و خورسند اگر چه گریه باشد دل بردارند هر گاه زیارت است

انفسه پیوستی بیرون آن و بنکت دانندی و خبر است که خداوند امر خود را در آن
 شکست تا بهر میانه و بان کمال سیرساند که الجواز قنطرة الحقیقة
 که خود پرستی از منازبت پرستی تقلیدی بدتر است افراتیت من الله علیه
 این بود اجمالی آنچه از باب حال اصحاب قال بر یکی تحصیل علم غرض از هر چه
 عینی دانسته اند تا عرض نماید که این غرض را در حق تو تحصیل حاصل است تحصیل کمال
 تا تحصیل علوم رمیته احاطه کند که ان شاء الله تعالی دانسته اند غرض را مثل تعلیم است که
 صرف و نحو و معانی و بیّن و بیع و لغته و منطق و ریاض و نجوم و هندسه و حساب
 و تاریخ و عروض و طالع و نجوم و کیمیا و طب و فقه و اصول و لغت و کلام و تفسیر و حدیث
 آنچه از علوم که بالذات و بالحدود و بآیات و احادیث و کلام و تفسیر و حدیث
 و فقه و اصول فقه و اخلاق به آستانه درن ما رو نمندای حاضر را مرجا بوده است
 آورده و خدمت رسیده و بر غالب علوم تعلیقات و تقریرات نوشته و تصدیقات
 در حق تو فرموده اند و بیش از آنکه فرض دانسته اند تحصیل نموده و اما آنچه اهل معرفت فرموده
 در معنی علم فرض که معرفت باحوال خود و سیر در باطن باشد با جازه عالم وقت و بی
 زمان و باید آرام گرفت تا دانش ما بدست آورد که صحت سند و دعوی معتمد
 بید با ما منتهی گردد این غرض در حق تو لازم نیست بلکه حال بیوی تو باید شود بهمانه

[illegible]

قلوا بئس فرود جلود برین فروکش ای کجاست که تو خانه بی
 من خانه ندانی بنیم انصاری گفته که فتنه چنان است و دل است
 آوردن کار مردان ای قوم هیچ رفتگی نیکو باشد مشوقه چنان است
 بیانشه بیانشه و شومانی که کتب این معنی کن از فتنه و آتش بیانشه
 اگر مقصود بری نعمت عابد باشد و بعضی فرموده که کتاب صحبت بعد از سلام
 تمام فرایض بالائست و این که ستم مترا در بارگاه بکمال است بوده و مکر
 در و ارد و سبب چهره از جبهه سر و منوی ذخیره منوی نوری ای شنیدم که
 گفتی از مرغ نایب انسان که یارنده در هر چه در حق است برکات و شرف
 دخی برای سخن نموده فکر فرماید و این که در این باب بود آنچه محتاج بود
 که بوسی میفاید حتی نکت نکت دور رس بود و این که علی الله
 نحو حسیه با وصف این حال هم هر گاه ملاحظه در این باب نمایند منع این
 سفر ظاهر و روشنتر است زیرا که خبر مخارج راه فایده داشت نیست بعد از دور و دور
 از تفرقه عیال آسوده و اطفال حبیبان فرستاده و اندکی از شرب و بل که بخت
 مردم بی دانش و فرسنگ بقوت مهدوی نیم جان بدر برده و دستبرد می برد
 نتوانست بدون و اولین می دولت که بهار تهنیت و الا فتنه برین فرود منع

فی زمین از مظلوم است خاصه با توای معصوم جناب اجل اکرم وزیر اعظم و انقرا
 حضرت قبی و ام القیامه از حضور حضرت شریف و خاندان و این محبت
 و نذر از شعبه حق تو را حسب نماید حضرت ارفع و الا شایسته و زاده غلام شاه
 است مبارک من شایم و اجرای ثبت دفتر خانه مبارکه فرمود و جناب اجل وزیر محترم
 الدوله در پیش نوازی نموده اند و در نظم ملک تو بر وسای تکلیف نایب است
 بیغیرت است کاشته اند و نوازیست و در استقام الدوله حکمران است
 در حق تو محمود و شرف و یای تو دارند و جناب ملکات از تو محبت خود را
 ندارند و شرف برای تو دارند و در هر سال است بخاست اول سال
 و غیر قرضی باقی ماند از دست و کار و در این تو بهر کرد و در هر سال
 حرکت تو را بهر دست و کار نایب و در هر سال است بخاست اول سال
 خود اندیشه کنند که شاید بگوید چنانکه در باره برادر زاده خود شرف کام موافقت
 با میرزا حسن شیری یافته که ذکرش مناسبتی ندارد و طولی نکشد ازین کلمات نه بخاست
 برادر و دختر و داماد از مرض دق رویدار آخرت رساند و بعضی دیگر غافل از حیل
 و باشند که گفته و لایتنهم من بین ایدیم و من جلفهم و عن ایمانهم و عن شایم
 فکاری نایب بسیار گذران و معاش تو را براندازد چنانکه در حق برادران تو

[illegible]

که بدین کار کردیش است بهر نحوی دوازده ماه را بقیه آن نکات بنویسند
 لهذا این انشاء را بهر قیاس و لغت با سلسله قوام الهیات و احوال و غایت ^{نکات}
 جمعی را که حضرت و آن افاضل استانت و جناب صاحب دیوان که قنود و پدید آمد
 افسردن طر کردید و فساد دی این طایفه بزرگ برپا نمود که معصوم نیست چه شود
 حال حال است با این مختصری که عرض شد مرا آنچه صاحب شوق بگویدت پذیر است
 دولت بواسطه امورات و مصلحت از آن و بعد از آن که بگوشتان قائل شوند
 و وقتی است که جمع نمود که هر روز بهر معیشت و امانت و عینیت فساد دی
 نماید آدمی کو علم و سبک است بهر چه برین و کمال است بهر چه
 این غریب خصل شد و بهر پیشانی عیار را فانی و سایر از خود آنچه فراموش رفت
 نالی از غرض و صرف محبت و از رونق شک و برهان است در هر ایت و فرض میداد
 و ما نا اطمینان را می و اصرار و جواب ترک ادبست ولی چون مقصود مشرفستان بود
 حضرت ختمی مرتبت و طوفان حرم احدیت میباش این موانع را ملاحظه نماید نمود چونکه
 غم دین کنی با اجتهاد و یو بانکت برزند اندر نهاد که مروزین نویسدش ای غم
 که اسیر رخ و دولتی شوی سالها او را بیانشی بنده در چنین محنت و فتنه
 سبب بانکت شایعین غم را بنده است و گفته خلق را قال الله تبارک و تعالی

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ نَفَرُوا خِفَافًا
وَقَالُوا لَا وَجْهَ هَدًى وَأَمْوَالُكُمْ وَأَنْفُسُكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَقْبَلُونَ الَّذِينَ آمَنُوا يَتَّخِذُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا يَتَّخِذُونَ فِي سَبِيلِ الشَّيْطَانِ فَتَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ
الشَّيْطَانِ إِنَّ زَعِيْمَهُمُ الشَّيْطَانُ كَانَ ضَعِيفًا
وَبَعْضِي مَخْبُورًا وَبَعْضِي مُبَاهِلًا لَا قُدْرَةَ لَهُ عَلَى أَنْ يَنْقُضَ حَيْثُ كَفَتْ
بَعْضِي طَرِيقَ كَرِّ يَتَعَلَّقُ بِالْأَمْرِ وَالْمَنْعَةِ لَيْسَ مِنْهَا إِلَّا تَعْدِيَاتُ الشَّيْطَانِ
بِإِذْنِهِ وَبِإِذْنِهِ وَبِإِذْنِهِ وَبِإِذْنِهِ وَبِإِذْنِهِ وَبِإِذْنِهِ وَبِإِذْنِهِ
دُوسْتِ كِه دِلِ رُودِ شَرِ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ a
بَرَانِ كِه تَوَكَا خُودِ بَخْدا وَاكْدا رَوَا مِیْنِ بَاشِ كِه رَحْمِ اَكْرَمِ كُنْدِ مَدْعِی خُدا بَكَنْدِ وَتَدْرِ بَاشِ
سُطَّ عَتِ اَشْرَافِی فَرَمُودَنْدِ عَرْضِ مِیْا بِاِسْطِ عَتِ اَكْرَمِ مَقَامِ صَوْتِ طِیْطِ
بَاشِ فِقْهًا وَاَحْكَامِ جِ مَقْصُودِ رُومِ دِشْتِ مَذْهَبِ كِتَابِی سِتْ عَسْتِ دِشْتِ مَطْهَانِ
وَسَاوُكِ اسْتِ دِشْتِ سَاكِ اسْتِ بَدْرِجِهْ كِه اَزْ شَاكِ اَبْغِ عَوَاوِ وَبِشَلِ كِجَا لِهَادِ
شَرِ اَبْغِ عَالَمِ كِه اَرِیدِ وِ سِیرِ مَرَاكِثِ نَمُودِ دِرِ اَمِیْنِ عَالِ سِتْ طِیْطِ شَدِ كِه مَرَاتِبِ مَعْنِی دِشْتِ

بر مرتبه بقدر آن مرتبه باید نمود و نظر است بخلی از مراتب است که حفظ است
 یعنی خدای تعالی اولاً اعتبار از استقامت الهی که یقیناً است اعتبار بر این
 بر اعتباری که اعتبار بخداست اعتباری که در حق و کامل است اعتبار بر
 را بکس نماید و آن را آن بشمارد و آن را هم بر است و وجود او و حقانیت
 آن باشد که کرد و خود کند و کس اندک کرد و او زند قلب شیر و صید کردن کا
 او باقیان این خلق باقی خوار او تا از این به نای قلب گوش تا نوی کرد
 کند در صید و شکار و تمام این را به تقصیری نمی ماند و آن را به تمامه ختم شد
 با کمال من دانی قدرت را که در این عالم به عطا و به عطا به عطا به عطا به عطا
 یوسفین مدد و آنرا بشمارم میفرماید و آنرا بشمارم میفرماید و آنرا بشمارم
 کعبه عوالم وجود و توحید باوست و آنرا بشمارم میفرماید و آنرا بشمارم
 الرحمن لا یسعی رضى ولا سمالی بل یسعی قلب عسکالمؤمنین
 مسجدی که در درون اولیا است مسجد و گاه جمعه است آنجا نه است و دیگر
 منظره است در ملکوت اعلی بیت المعمور و در مقام ملک بابتبار که حضرت او را
 ختماء خلیاب فلنولیک قبله و رضاهما قول و جهل شطر المسجد
 الحرام و انه الحق من ربک فرمود و آتش افول و آتش افول و آتش افول

چنانکه اور قبایع نام قرار داد و بواسطه استقامت پوشانید و تشنگی هم فرمود
 فرمود و کذلک جعلنا کما اقمنا و ستارنا کما و اقمنا و ستارنا کما و اقمنا و ستارنا کما
 بیکون الرسول علیکم تشهد انما اولمیر بکعبه من بیت المقدس و ما
 بکعبه و شهادت و بیوی او توجیه و توجیه و توجیه و توجیه و توجیه و توجیه
 حول او که مثال بیت المعمور چنانی است که در عالم محکوم است و استعین
 واقع شده و اهل آسمان را هم در عالم کمال و طواف می نمایند کما طواف الناس
 بهذا البیت چنانکه قلب جنوبی و شمالی و شرقی و غربی است در عالم ملکوت
 و شهادت و بیوی او توجیه و توجیه و توجیه و توجیه و توجیه و توجیه
 غیب و بعد از آنکه در عالم ملکوت و توجیه و توجیه و توجیه و توجیه و توجیه و توجیه
 طواف حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم و توجیه و توجیه و توجیه و توجیه و توجیه و توجیه
 بعالم غیب خود است و برهان تطبیق عالم کبیر و عالم صغیر و انسان و جمیع ظواهر
 و روشن میگردد که از برای وصول به مرتبه و تکریم در آن مقام آداب و رسوم
 نهاده اند چنانکه طریق بیوی قلب و کعبه می باشد و شرایطی است ضوابط
 کعبه مثال و شهودی را بر طبق آن آداب و شرایطی مقرر است طریقت العشق
 کمالها آداب اول سره نمودن خود است از شهوات و امقضا نمودن بر

که اجتنام مکروه الاجسام و اورد و حکم در الارواح و آثار که در الآثار

خدایا که در حق تو است و در حق من و در حق خلق تو است و در حق
 لا اله الا انت و لا اله الا انت و لا اله الا انت و لا اله الا انت
 و در زمان و در هر زمانی و در هر مکان و در هر مکان و در هر مکان
 که دین او سیزده و بیست و یک و در هر مکان و در هر مکان و در هر مکان
 آنچه در خود من است و آنچه در تو است و در هر مکان و در هر مکان و در هر مکان
 با حق و لا اله الا انت و لا اله الا انت و لا اله الا انت و لا اله الا انت
 من معاونه الخلیفه و لا اله الا انت و لا اله الا انت و لا اله الا انت
 و لا اله الا انت و لا اله الا انت و لا اله الا انت و لا اله الا انت
 او قد اودع لا یومض و لا یومض و لا یومض و لا یومض
 منق و جلال و حسن خلق و یزید و یزید و یزید و یزید و یزید و یزید
 به آن نیست که او نیست و یزید و یزید و یزید و یزید و یزید و یزید
 و اطعام الطعام و لا اله الا انت و لا اله الا انت و لا اله الا انت
 حمد و درو کفاحیان آغاز تراغ و طرح دعوا نمایند و محض صرفه شکر است
 و چای حساب نیم لقمه کلمات است و یزید و یزید و یزید و یزید و یزید و یزید
 تکاثر و نیست و یزید و یزید و یزید و یزید و یزید و یزید

و مشاء و شرف نه آنکه بس لطف که بوی برسد و در حبیبی شرفی دارد
 و حرمت چنانکه هر سوم بعضی حجب و استقامتی و در خانه است که نماید
 با نماندیت و نمایند چه که در خانه که خدا بهم باشد باقیمانند و شرفی نه اند
 با براسیم و اسماعیل چنانکه فرموده **لَا تَلْجُ الْكَلْبَ الْاَسْفَلِ** یعنی نه فرموده و در شرف
 و شایات فطوره و تعیین مسمی بکند و آنچه رسد که گفتش خود را برای است پس
 گفتش دارند و در هر روز **لَا تَلْجُ الْكَلْبَ الْاَسْفَلِ** یعنی نه فرموده و در شرف
 خطای و بیان **لَا تَلْجُ الْكَلْبَ الْاَسْفَلِ** یعنی نه فرموده و در شرف
 زیاد نماید و آنکه بگوید **لَا تَلْجُ الْكَلْبَ الْاَسْفَلِ** یعنی نه فرموده و در شرف
 بر عونت و جواب **لَا تَلْجُ الْكَلْبَ الْاَسْفَلِ** یعنی نه فرموده و در شرف
 و بندگی نمایند جناب و رازیه که در **لَا تَلْجُ الْكَلْبَ الْاَسْفَلِ** یعنی نه فرموده و در شرف
 که صاحب خانه و الاغیم و زراعت و باغ داریم ممنون من باشید چه که من پول
 داریم و از حلال با حرام اندوخته و سرمایه ساختم تا کی این باد و کبر و آتش خشم
 شرم باد که قطره آبی راست گفتی اغلب الناس **يَنْهَمُ** ذنابهم و لی
 لسان الغیب فرموده **قَدْ مَنَّ** بخرابات جز بشرط ادب که ساکنان درش
 مهران پادشاهند **مَبْدِ** حقیر که ایان عشق را کین قوم شمان **لَا تَلْجُ الْكَلْبَ الْاَسْفَلِ**

من ان شاء الله و هو بر راسه و بر دو دوزخ و بر باطنش بر کدشت کدشت
 این است و در هر دو دوزخ و در هر دو دوزخ و در هر دو دوزخ و در هر دو دوزخ
 عیال خیان بر انداخته و بر دو دوزخ و بر باطنش بر کدشت کدشت و بر باطنش
 خود با حق رسیدن و نایب و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 سرگردان نماند و بر دو دوزخ و بر باطنش بر کدشت کدشت و بر باطنش
 و حرام پوشیده و بر دو دوزخ و بر باطنش بر کدشت کدشت و بر باطنش
 نعمه الذین فی ذلک انما یارون و لا یستاقوا و لا یستاقوا و لا یستاقوا
 الم اذین و ذلک و الذین فی ذلک انما یارون و لا یستاقوا و لا یستاقوا
 امره و عظم شأنه و رفع شأنه و عظم شأنه و عظم شأنه و عظم شأنه
 الی ان یذوقوا فیه مناهم و یعدوا و یعدوا و یعدوا و یعدوا و یعدوا
 یا آنکه در حزب کما نیست که جواب بیهوشی تو نیست و لا سعده بل
 و خوف و رجا باشد و بر فضل و اکرم حق کمال شود و اول خطاست و سبب
 الی همه از انجام رسید و عید الله انما از اخلاص رسید و عید الله انما از اخلاص
 نقل شد و فلما اخبره و استوت علی راحلته ایضا لونه و انتفض و رفته
 علیه الرعدة و لم یقطع لینی فقیل له لا یلقی فقال اخشون قال

بِالْآيَاتِ وَالْأَسْمَاءِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْمَوْجِ وَالْمَرْجِ

نام: میرزا محمد تقی خان میرزا محمد خان

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

بسم الله الرحمن الرحيم

وَبِالْخَيْرِ مَعَالِيهِ لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ الْيَسِيرِ وَالْكَثِيرِ

باش که عشق بستی با حقیر از آن سید و نام او نیز در بارگاه شریف است

پرونده آه بر سرش که غایتی است از این حسیب و از آب و خاک

تعمیل و اخراج و توزیع و ...

پس دیدہ بر آن

تاجری مینی و از سویدای دل بخوان

لَا تُخْلِفْ اِيْمَانًا يَكُ وَتَصْدِيْقًا بِكِتَابِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ

فقط طواف حرم کردی بدانکه طواف عبارت از آنست که یکبار است

شود و شمع بر شوی باید مان بخوابد که ابتدا بجز اول و اول بجز و اول آخر محاذ است

شود یعنی که تمام بدن از تمام حجر غلظت و درختی که مین درختان است شانه چوب باشد

در همه حال و ختم نماید در شوط همان موضع که اول جزو حجر و اول موضع بدان بود

[illegible]

[illegible]

وَإِيَّاكُمْ فِي جَوَارِكٍ وَلَا تَسْلُبْنَا أَيَاتِهَا هُمْ فِي حَتِّاتٍ
وَلَا تَقْسِرُ مَا بِنَا وَإِيسَاءُ مِن عَافِيَاتٍ

بدر سفر ابرو کشیده و وداع متعلقان نمود و نوشی میرزا احمد حسین و دیگر
همیشه او گفتند ای پدر تو میروی بخانه خدایا که می سازی گفتیم صاحب خانه
گفتند او مگر اینجا می باشد گفتیم همه جا حاضر و ناظر است جواب دادند اگر اینجا
نست تو کجا میری گفتند اینجا نیست و فرمود و اندک با و ایستادیم و در بار
گفتند خدایا که در ویریل و میکائیل دارم و در ویریل و میکائیل دارم
سخن آنها طویل و در ویریل و میکائیل دارم و در ویریل و میکائیل دارم
کارت مقام بر زمین و در ویریل و میکائیل دارم و در ویریل و میکائیل دارم
از درب خانه بیرون آمد و در ویریل و میکائیل دارم و در ویریل و میکائیل دارم
أَخْرَجَ أَشْرًا وَلَا رِيَاءَ وَلَا سُمْعَةً بَلْ خَرَجْتَ اتِّقَاءَ سَخَطِكَ وَاتِّبَاعًا
مَرْضَانِكَ قِضَاءَ فَرْضِكَ وَابْتِغَاءَ سُنَّةِ نَبِيِّكَ وَشَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ
تا یقرب دروازه هست قزوین جمعی از دوستان زحمت کشیده مشایعت نمودند
استدعا نمودم مرجهت فرمودند و در ویریل و میکائیل دارم و در ویریل و میکائیل دارم
بیرون آمد در راهم زاد و جن که می یافت کین میل است از طهران خدمت

شریف و اهل بیت و جی آقا میرزا علی محمد اصفهانی خلیف الصدوق و میرزا
 محمد باقر و غیره و قوی جی میرزا محمد عید شیری که از نجفی و قری
 و دولت عالی و تدریس سید و غنی و آنجا صرف ثقیان و تبحر آوری
 بدان شده زیارت مختصر خوانده و بخدا مخلص پهل و او را روانه شد و پیش
 بزود نمانده وارد منزل که سر وقت بقیع امام جمعه وقت فرستاد
 طی مسافت نماز ظهر و عصر خواند و در منزل چای نوشید و در این حال جلوس وارد
 و اعانت شد و حیثی نامی از پیش ازین راه میامید که با حق کرد و او را
 روانه با خود آورد و امام که روانه شد و بر او سلام کرد و پرسید که
 محمد صادق است که از اخوان و تلامذات و از امام و امام و امام
 رشته کلام با او در میان کیا این رشته است ای بابی پیر و نه گفته
 شنیده ام جناب حقایق و معارف آداب عمده العلماء و اهل کمال حاجی ^{نظر} ملا علی
 کن بادی لغزم که معظمه از شیخ آید سمیت با کویرون و مرا بر عظمی در سر است که
 برسم گفتیم بسیار خوب ولی تلامذات از خمتش مراجعت نموده اید و الله و
 شیخ مشغول چشمه براه گفتند منت است بر کردم اگر همه عالم جمع شوند هزار غنی بگرد
 آید آسان است که دوستی و ارادت حسن از چندان است گفته تا تری

بنو پیا دورفت ولی از آنجا بیدار با کوهی نشست که دریا پیش است
 سیاحی صاحب کشتی تا شام گریه و سوزانده و زاری می نمود و رفت برادر
 از دریا گفت این کردی که در سمرین است که به پیا دورفت نماید و این
 از حدای موسی کتیر نیست جان که شش رو و نیل رود و حدای چوبی بتی می نمود
 دریای اترال و غرر خشک نماید پنجم خشک نماید و دیدم که قنبر آینه خوانم و
 بودن اولی تر که چهل و شش ساله بود و عذر نادان است

روز جمعه سی و دوم اول طلوع نماز خوانده و چای نمودم و قهوه مناسب نمودم
 جمعه بیست و ششمی ماه رجب است و بیست و شش شمس نماید با آخر و چهارشنبه
 بر روزمانده و در اترال رسانند و شمس بخار و نیم طی شده بعد از ادای فریضه
 شام و خفتن باری که است و برادر جان مادر طلب و صل و دوست
 حیف نباشد که دوست دوستتر از جان ماست

روز شنبه پنجم اول طلوع فجر وارد دار السلطنه قزوین از دروازه خیابان بی
 شد در سرای مرحوم حاجی محمد رحیم خان نزول واقع را بوشسته از طهران تا قزوین
 برای عابرین از کاروانسرا و مهمانخانه و قراول خانه بسیار خوب است اگر چه
 اشترای طایفه ایل زکریای سید و سید دی میزند بعد از نماز عصر و جمعه رفت

[illegible]

[illegible]

[illegible]

انی مفرش را میوان نموده رفت و جوانی همه غرض شد بجهاب و در ست کبری که
 دعا گوئی این دوام نموده و از خدای توین سایه پندیده دار حاجی میرزا خلیل رحمت
 کشیده نزد کارپرداز رشت رفته مذکره و با شپرد گرفته و امضای کار گذارد و
 روس و عثمانی هم شد آوردند و پیش از آنچه نباید دریافت نمایند گرفته و رفته
 محض غرضش دو ساعت مانده بر این باین که حمل احوال و شد حال نماید
 حاضر در مبلغ پتومان چها این بازار که تقریباً یک فرسخ است گرایه و داغ
 دوست این کفر و رفته وجه تنه پیر بازار یکسیدم دو طو کفشدکی این شش
 کاملی مدتی است در بازار است این واسطه میگویند پیر بازار یکی دیگر آنکه
 پیرانه بازار است و در بازار است و در بازار است و در بازار است و در بازار است
 مبلغ دو هزار و پانصد تنه است و این در کنار بدوش کشیدند تا نزدیک
 صبح هوای مناسب لطیف بود شرع کشیده و اول روز وارد اتالی شدند
 رَبِّ اَنْزِلْنِيْ مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ

روز شنبه دوازدهم در کاروان سراسی حاجی معین وارد ساعتی رفع کسالت
 نموده و صورت نکراف کی حضور جناب اجل اکرم وزیر علوم دام ظلّه و دیگر
 بخت و وزیر اعظم ملا ذوالفقار انازال عنایتی عرض نموده بخانه یان فرستاده گفتند

و چون کسی در زمان حیاتش لفظ الهی شده باشد و استوار شود
 یک است بر دل و باقی ماندگی آن آید و محبت که آن خیر و برکت است
 آنست که می رسد و آنکه آن طرف در تدارک و بار آورده و بر او
 نازش است و پیرایه می خورد و بهشتی شمع شب و روز که بهر دو
 یکی شستی کوچک بخوری گفت که که یک شمشیر است و آن که
 شمشیر بزرگ که از او فرار می کنند و شمشیر بزرگ است و با او
 که قیامت بر او و بر آن در و اندر دست است و دل شست و بر کار
 دیگر شست و در آن روز شود و در آن روز که با او شست و در آن
 گفت چه صانع است و در آن روز و در آن روز و در آن روز
 کشتی کفتم بهتر اند و در آن روز و در آن روز و در آن روز
 بین کولاک است و صدمات میرسد چون مقدر بود چسپا رنج و در آن
 ساری سپنج باقی باشد سلامتی وارد کنی نه رفقا احدی ببال نبودن خان باو
 مکر افغانه بلا خطه محبت و یگانگی بعد از آنکه بدو بین مشاهده وضع و حال آمده
 همان آن شاعرین آورد و نگارنده سنبل روز و در رفته بغزین در مکر افغان
 بر دند و حکیم باشی نظام تو چنان باد و ابای مناسب آمد تا چنانست است

مکر افغانه برای غلبان آشتی ز درویش خواست لغت تشبیه و تشبیح پدید آورد
 نقش از خانه همسایه درویش خواه که آنچه بدین درویش درویش است
 در پیش درویش معلوم نمی و در پیش بست آری بهر از آنکه نقش و درویش
 از استماع این سخن بی خوش گردید و ضعیف آمد و به ادب و کجاست حال
 ماندگان کسی داند که با حوال خوش رسیده است و درویش و درویش
 گفتار شیراز مرستی را با یادگار آن نمودند بعد از رسیدن آن شخص
 نواب ارفع را از شرام اندوخته و دست فرستاد و به تشبیه و تشبیح و تشبیه
 گفته و درویش را از آن تشبیه و تشبیح فرستاد و تشبیه و تشبیح
 حسام السلطنه به تشبیه و تشبیح تشبیه و تشبیح تشبیه و تشبیح
 دو ساعت تشبیه و تشبیح تشبیه و تشبیح تشبیه و تشبیح تشبیه و تشبیح
 نداشتند عذری خواسته تا فردا چه شود چه فردا شود فکر فردا کنیم
 روز شنبه پانزدهم بعد از ادای فریضه صبح پراخت یعنی کشتی پوسته
 مقرری ستمی بر کمان دارد و می فرم با کواست لوازم راه گرفته و آنچه قرار گریه بود
 یکپایه وکیل گفت برو و مرتبه نازل برقی پنج مناسبت سایر مراتب و نسبت بر مرتبه
 نزول گفت علاوه مقر است رفیع جمست از نمایان با و نموده و در بار کاس نشسته

[illegible]

بمقتضای این که در نظر او که است بهر آنکه شریعت و شرعیات
 عقلیه است و اتقانی است که از انقضای این شرعیات و احکام
 و قوانین است که از انقضای این شرعیات و احکام و قوانین
 فاعله و او ان امری که در انقضای این شرعیات و احکام و قوانین
 شرایط این شروط بهر هر یک از این شرعیات و احکام و قوانین
 خصم یا خصم یا خصم یا خصم یا خصم یا خصم یا خصم یا خصم
 و لی حکم بهر هر یک از این شرعیات و احکام و قوانین
 و در باره این شرعیات و احکام و قوانین
 کما فی ذلک و این شرعیات و احکام و قوانین
 و حجت بر این شرعیات و احکام و قوانین
 بعد از او در مسئله سقوط امر بهر هر یک از این شرعیات و احکام و قوانین
 و بر قریب با اوله ثبوت مقتضای این شرعیات و احکام و قوانین
 ناز را نه بجهت آنکه از شارع امر شده که شاید بدست داشته باشد بمنزله آنکه
 شعار بزرگ اسلام را ترک نماید و یا بدین شرعیات و احکام و قوانین
 بر روزمانده آوردند و لشکر برداشته روانه میشود و چون بمسکن لشکران رسید

نود و هشت کیلومتر است که در جنوب و در شرقی جای دارد و در این
 شهر بزم رفتن مشهور بود و از آنجا که در این شهر بزم رفتن مشهور
 مشهور است که در این شهر بزم رفتن مشهور است و در این شهر
 خارجی زبان از آنجا که در این شهر بزم رفتن مشهور است و در این شهر
 و این شهر بزم رفتن مشهور است و در این شهر بزم رفتن مشهور است
 جنوب و در این شهر بزم رفتن مشهور است و در این شهر بزم رفتن مشهور است
 باغات بندر است و در این شهر بزم رفتن مشهور است و در این شهر
 و در این شهر بزم رفتن مشهور است و در این شهر بزم رفتن مشهور است
 حمام و مسجد است و در این شهر بزم رفتن مشهور است و در این شهر
 به پیمان میفرستند و در این شهر بزم رفتن مشهور است و در این شهر
 برای تشفی نفقت و کارخانه فراهم و خالی است که شمشیرهای بخار و شمشیر
 و فرازهای نفقت میشود و در حال آنجا که در این شهر بزم رفتن مشهور است
 اسی بهولت میتوان رفت آنکه در این شهر بزم رفتن مشهور است و در این شهر
 و یکد و قرار بنود در آنجا مقام دارند و در این شهر بزم رفتن مشهور است
 زمین را خاکش بردارند باندک شعله مشتعل میشود و هر وقت بخوانند خواصش را

در این شهر
 بزم رفتن

خاک می‌ریزند و یک آنکه گاه بخوابند و نزدیکی یکی نقش و نشانی در خانه بجا
 آتش بنامند و ای آن که بکشند بن و وضع مخصوص آتش روشن می‌دود و در
 معدن محتوی باشد و در دست که بی تغییر است و نه و نه که جانور است
 زیاد است چنانکه از آن و فایده و شک و چوب و تخته نعل دارد
 و در جمعه بیستم بعد از فراغ از دنیا رفتن کاه می‌ریختند و می‌ست که خود
 بیاب و بیاب انتساب پیدا می‌کند و اگر است یکبار از وقت آخرت می‌دود
 روس ترکستان آبادی به نام کریم و در روز یکشنبه غنیمت می‌آید و این اوق
 که راه آهن از بادکوبه تقاطع می‌شود و در کریم و در روز یکشنبه و در بادکوبه
 و در روز یکشنبه چهار ساعت پرواز می‌کند و در روز یکشنبه و در بادکوبه
 است و استاسیون مسافری در کریم و در روز یکشنبه و در بادکوبه
 که است راحت در پیش و یکبار استاسیون یعنی محل توقف و سوار شدن
 و پیاده شدن مردم و عرب محله می‌گوید و انگلیس استاسیون می‌آید آب جاری و
 جای با صفای خوبی فراهم است همان خانه هم دارد بن سبت کس تیه
 دیده اند که ساعت بروز مانده زنگ اخبار نزدیکی کاری زدن طبیعت از
 بادکوبه تا باطوم در مرتبه اولی مبلغ بیچده منات و بیچده و یکت مقرر است

و پنج تن تبریز با سبجانی است زبیدی که رای باید داد به مکتوبه و خلق
 مکتوبه روس پیر و انجمن و اوج است و معجزات بنات و معجزات
 مسیح نه شاردین را پیران است و صد دین از خلق میسر دین روشای سبج
 محسوبت و سایر سکوکات مثل اجناس قیمتی و روغن و اجناس از مکتوبه
 مناست تمام هزار و دویست و سیست به ساعت بر روز مانده که پس بجای خود
 قرار و کاری را نه شده و در آنجا همه میمانند و آتش بنی صایه و فرسخ پیران
 با مقتضای بر ساخته اند و خالص و خلوص و جنگل میرود در یکی از محله ها
 صرف بجای پیران و در آنجا خاندان سالی آمده و جمعی از آن خاندان را دیگر
 پریشان است و در آنجا پیران و شصت مناست از من برده اند
 و میدانم که بزنگار است چنانچه بزرگوار است گفتگو ناکشیشی از اهل صفات
 بود گفت همه اوقات خاصه در زمان حرکت حاج جمعی پیش مستند که تحت
 عهده خود را حبیب بری قرار داده اند و در این راه مخصوص زیاد اند بسیار موطب
 باشند که دیگر باره دست بزدی زنند که اگر تشرع کنی و اگر فریاد و زحیزی دیگر
 نخواهد داد اقامت حیلست در وقت اموال مردم دارند
 روز شنبه نوزدهم نوادیکال است و کاری همه از سبزه زار و مرغزار

وزارت جنگ و در خانه میگذرد و بسیار است و قوس است و بسیار است
 و در ستایش و تکریم و چون در روز شنبه ساعت شصت و پنج
 و روانه با طوم میسرمان را در میان گذاشت و با اسکا ایسی حاضر
 سیاحت شهر میسر و در میان شهر باقی نیست در دره و بین کوه واقع و یکی
 نمکست قفقازیه میباشند و تمام آنجا از جنوب بهر توریوس میباشند
 و ششای حسن و شاهرده که آن غنای منتهی و بسیار است و از قفقازیه را جانین
 مینامند و غنای آن عاید به شهر و شهر بسیار است و از شهر جانین
 و قدیم شهر کوچکی بوده که وقتیکه از شهر کوه کوه است که از دور
 در شهر دیده میشود با غنای بسیار است و در شهر کوه کوه میگذرد
 و پی بر روی او بسته اند بازارهای در شهر را با هستند
 تمامای آنجا بسیار پاک و تیز است و محتاج به نجیبیت آب معدنی و قصب
 یخچال شکر چشمه دارد از شدت گرمی چون آتش بیرون می آید و از زمین
 که با میشود و تصرف هوا ملایم و معتدل میگرد و تمام اوقات جاری است
 و در میان آن مختص نمیدارد که از روی ساعت بهر توریوس میباشند
 و در میان آن مختص نمیدارد که از روی ساعت بهر توریوس میباشند

شاد که اقبال و فیض و بصرانی خود پرستان نشانیستند پاک بنیان به
 صنع یزدانی مجبوریم بخیس بگشاید و کی از نو و گریز یزدانی که سبقت
 الهی در میان بود و درت و قی که گشت که ز حال پاکیزه ای بدست چویش
 برین افتادلی حسیه زنجاری برخواست و بر دستم بوسه داد و بجای خود نشاند
 ز زمان ماضی می جوید شد و از مستقبل می سپید نقش و مغمایت دان و مافات
 ماضی و ماسیاتیک فاین هم فافتم المصطفی و المصطفی قدس و یوم
 در شهر کردش آخر از مهر از آن شب و دعوت نمودم به هر چه هست
 توقف نموده و پیش گرفتار و ... خداوند متعال
 الى العلا تخیل المقاصد و ... در کل مانده و پیش
 از دل رفته بمقتضای محبت یزدانی که آن را توس و می دلا و نظر افرا
 بخدا که زوری بکشند و نظر افرا گفت ایدوست شفیق دست
 از دلم بدارم را احتیاج نیست توفیق یزدانی بهر که باشد آنرا که دلا
 و د و عهد کشتن باید که زمرش نبود هیچ مخالفت
 زو که شنبه بیستم صبح دو کانه حضرت یزدانی آورده صرف چای شد
 با دوست شبانه و داغ بجانب ماسیون روانه تا موقع روز گذشته که اسکا

بخار بید سوار شویم از هر گروهی آنچه بودند در میان زمین
 ترکان پاری کوه چنانکه در زمین کجری شش و شصت و آن
 آتش پرست از آن طرف میگذشت کفتم که تو چنین خبری بدی که
 سنت پرست کار دین نیست بشود از آنجا که هر جای تیر و تی است بدل
 بتلانی است محلی مناسب تر از کنار من نیافت بنشست و بنشیند
 برخواست کفتم از او که این چه نام است گفتند زوید و در خطری سار
 آغاز نمود از موافق رسید کفتم و قول دادم که جلدی تر بها شیراز
 مقصد را چون کرده بودیم از آنجا که این است که تا قوس را کشیدند
 کاری رسید از جا و به فرستادند و این را شش حتم و در محل مناسب
 روز قبل نشستم تا که در آنجا رسیدیم و در آنجا رج طالع ابدان صحبت نمود که
 مرا هم تا اسخندریه و مصر حتمی است خوشتر آنکه طرح الفت با یکدیگر کشید چون
 شیه و شکر در هم آمیخت که الرفیق ثم الطریق کفتم ای دلیر یا رفیق این
 تو را معبد آتش کرد و من خود منم و مراقب که به و منو و حضرت صیدینا
 المشرقین و لایمکن اجتماع الضدین هرگز اندیشه نکردیم که به این
 از سخن تعجب نمود از شکر خنده و بخت و طلب و در آنجا ای شورشوری

روز دوشنبه بیست و یکم صبح اول صبح از قم به نجف عزم نمودیم و خواب
 آنکه در میان راه چپه جانب باید رفت نمود چپه جانب خواب بودند و
 پیر و سالوات هم زبان مرا نمی میدادند فاذا انت نادا فانتی و
 لعلی اجد علی الشارهدی بکائی سیدم و خوش خیزی
 سستی افروخته و ساموری و سوخته در میان دارندگی نظارش بر من افتاد و است
 غریب سبقت سلام و تحسین نمود و آغاز صحبت که بی هنگام از راه
 بیرون آمدن خوف نقل است و در این اوقات که حاج آینه روزی
 دارند طریقه را در آنکه در آنجا حل و کینه است هر فقیر اجل سید را بهمان
 کیسه و همیان بی و در آنجا که در آنجا که نماز قضا نشود و
 بکرما به برسم کرد و بی برسم و در آنجا که برداشت و خضر را و شد
 بتمام آمد و بایستاد و سفارشی مخصوص بتمام نمود که بعد از فراغ با اتفاق در ب
 دکان معاودت نمائیم راستی موجب رضای خداست کس ندیدم
 که کم شد از ره راست بعد از ساعتی عود متبران دیدم مناسبی در ماندن اینجا ندارد
 جمعیت و کثافت تجدی است که بکمال استی می شود و تعجب نمودم که نواب
 الکافان میرزا چگونه دوشنبه را روز سه شنبه و اندر فکر متبران بکر افتادم در آنجا

نه رجه و سلفی و بیعی و بنی که حاصل بود از روی ذات کماله که شکی در آن
 نبود و اوقاف و مخارج و بی دار و درق و بی شکت که گمانه وارد شد و از بیاید
 تحقیقات و تحقیق و شکی که ان که برای تجارت در اوقاف و بیاید و شکت و بیاید
 نخست کسی می شود که بی دار و از آن طرف همه دلالان و شکت و بیاید و در حال
 و در حال و شکت و بیاید و شکت و بیاید و شکت و بیاید و شکت و بیاید
 از همه شکت و بیاید و شکت و بیاید و شکت و بیاید و شکت و بیاید
 در دوزخ و بیاید و شکت و بیاید و شکت و بیاید و شکت و بیاید
 عثمانی و بیاید و شکت و بیاید و شکت و بیاید و شکت و بیاید
 بحال و بیاید و شکت و بیاید و شکت و بیاید و شکت و بیاید
 در آفتاب و بیاید و شکت و بیاید و شکت و بیاید و شکت و بیاید
 مذکر و دیگر فایده ندارد باید آدمی دو مجیدی و ربع بدیند و مذکر و دیگر فایده
 نمودیم در آن یک شستی مسجی که از رود و سیت و پنجاه مجیدی گرفتند از بزرگ
 که گمانی نه جو یا شدم گفت از حجاج مانند که مطالبه می نمودیم خود و کای و دولت
 شما با راه و خلی نمودند و خودشان و تقسیم از انچه است ربع از این بخش
 رفع اشتباه با ما سورین عثمانی می خورد ما بقی وجه حلالی است برای انداختن

[illegible]

غروب آفتاب مازمیرون آید و تا شش و پانزده روز در آنجا می ماند
 بعضی که بزرگترین درین مرتبه آن را میگویند که تا آنجا که در آنجا
 از روی نمایانستند و آنرا که بسیار است و در آنجا که در آنجا
 شود و آنرا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
 خذ من الملع القلیاء مثله القور و مثله القور و مثله القور و مثله القور
 تقطرها سبعاثم سقیمها انما یقرب حتى یبصر دهننا
 ثابثا ثم فرج هذا الذکر و انما یقرب سقیمها انما یقرب دهننا
 المکسفر الطاب و انما یقرب سقیمها انما یقرب دهننا
 یعتقد ثابثا فلیطرحه و انما یقرب سقیمها انما یقرب دهننا
 خواجه نصیری صحبت و صحبت با او در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
 و مرض مستند بشود و فاجوی کسر و سخن نمی شنوی بهره طالب سمع
 نیمه میاش چهار ساعت از شب گذشته بنای صرف شام و اقصاع کدام بخور
 روز دوشنبه بیت و ششم ساعتی از آفتاب برآمده بعضی از همراهان کشتی آمدند
 که بعضی بول از سکه قدیم و جدید ایرانی و اسکناس و سی با ما بود و دیگر که بکسب
 نمود و اند حاجی میرزا حبیب پسر حاجی محمد حسین که در سکنه بخار و با بعضی

دوستان نسبت بی دشتند خانه بودند خست شیده با قافیه شد بخت
تحتی ^{مفود} شد که در باب حد آفرید و کوی دولت ثانی صبح چنان دیده اند
که سکه ای را و اندک در روستی داخل شود و این مبلغ خبیه است تا شش مخرج
از بند تسلیم نمایند بدون کسر و نقصان لی آنچه محقق شد این بقیه در حق خراج نیست
که در مقام اسامیت در عوض آنکه در خسته هم می بیشتر نمایند غرض زیاده دارند و
اما نسبت بسیار بر این است و در حیرت جدای این چنان دارند چنانکه معاملات
کلی در این مملکت و امپراتوری است و هیچیک از دولتها متخاصمی بر قاعده
را نیافته اند و لکن هر یک در مراتب و درجه خراب معین الملک بر سر نهاده
یقین است که در تمام این دنیا این بختی گفت مصلحت در این می بیند که در
خطب نامه های نامی در این روز دیگر کشی می رود و نخواهد بود این اقتصاد
بصاحبش می رسد و در همان شتی صراف می آید و همان ثبیت متعارف می خورد و اما
اگر بعضی کاشکان سفارت کبری سید طول سخن می دهند و ده دولتی آنچه نخواهد
باشد امنای ایشان بر میدارند و شاید پوچسک بدم ضمیمه شود و هزینه ثبیت بلید
بود که رخت بزرگی کشیده اند و با دولت این سلسله همه و رافق و و
و یکت لا را دولا فرموده اند چنانچه چند مقدمه شبیه این واقع شده چنانچه دایم

رساله

[illegible]

و مردان بزرگ او را بپرتاب قلب انسان مثل زود و از چنانکه اگر سلطان این مقصد
 باشد قبولت احاطه نماید بر مملکت در دو آفرینش است معجز و مکرر
 است نیکوین حاجی میرزا حسن خان داماد پسران که از پسران ارکان
 غنی موزن و نب دولت عتیه ایران و سوختن قوئل مندرگستان اندوخته
 با اهل معرفت اخلاص و کرمست و در دو مکرر مخرج و محاذ و صاف
 ایشان در ظرف شش ماه و افواه مذکور است اسامی قبول ۹۵
 سال از پسران و پسران علییه است و در پسران یون نام بنا کرده است
 و پسران و پسران و پسران و پسران و پسران و پسران و پسران و پسران
 مقابل از پسران و پسران و پسران و پسران و پسران و پسران و پسران
 و انجاریانی بخار که پسران و پسران و پسران و پسران و پسران و پسران
 تاکنون سی دفعه محاصره و شش مرتبه فتح و تسخیر شده و پانصد و دو سال
 قبل از میلاد حضرت مسیح دارا بن کشتاسب که از سلاطین ایران بوده از پسران
 طوئه با جمعی از کرده مختلفه و پسران یون و قاضی کوی را تسخیر کرده و سوزانیده اند
 جهان بر آب نماده است و زندگی بر باد غلامت است آنکه که دل بر او نهاده
 بر آنچه میگذرد دل منه که دجله سی پس از خلیفه بخوابد گذشت در بغداد

در دو مکرر

[illegible]

خود را متصرف داشته اند که نه بقانون شهرت نمی و نه بتجربیان
 تمام تمام امور دین و دنیا و یوسون و ملیون رفته رفته اصلاح نموده
 اسلام بول و اسلام مثل حکم خدای گشته و ملت در پیش است و بدین
 تا حالت و حدایت در برابر نباشد نظام و قوانین هیچ نخواهد بود
 از خداوند باید خواست که قلب ثقیل و بیایب است که مطالب
 حقه اسلامی را دیگر از جاری نموده و اسلام بیارن ترکیب نموده و به
 فرنگی را سازند و ساخته و پیوسته و در کفایتی را بدنام نیایند بسیار خوب
 است و بهر حال با آنکه اسکا خوت و در عینا کرفوق العاده و و اخلاقیات
 رفیع و بدین در بسیار قرار یافته و در مرتب بحدی متعارف که آدمی را خوب
 عاجز است و آن برای پیش از این حاج فوق العاده و عسکریه اگر برای خط حدود
 دیگر حدی باقی نمانده و اگر مانده مشاق و صاحب منصب که مسیحی است با هم ملت
 خود بقانون رسمی نخواهد جنگید و زرای عسکریه با اینکه اولاد و عیال همه کرمی و چر
 محبت فطری مانع از اجرای قواعد غیر نصی است چنانکه مکرر در موارد دیده
 تجربه پیوست در جنگ باروس و یونانی و اگر مقصود خط حدود داخله است
 که برای ضرورت دفع اشرار و تنبیه عاصیان و طاعیان نمایند البته لازم است

از جمله اشعار که محل شهرت و بجا بیست و هشت و نود و یک و دو و سه
 شرفا بعد از شرفی است که بیج شادی و سرور و سرور و سرور و سرور
 و سالی نو و ده که بسیار است که بیست و هشت و نود و یک و دو و سه
 نیست و بیست و هشت و نود و یک و دو و سه و بیست و هشت و نود و یک
 و بیست و هشت و نود و یک و دو و سه و بیست و هشت و نود و یک
 اسلامبول خادم آمرین امیر المومنین و امیر المومنین و امیر المومنین
 رشید و ابلی امیر المومنین و امیر المومنین و امیر المومنین
 آبادی بانگ عتیق و نو و نو و نو و نو و نو و نو و نو و نو و نو
 معروف و یکر و روسی و ال و ال و ال و ال و ال و ال و ال و ال
 شریف و ده و قوت و سلام و سلام و سلام و سلام و سلام و سلام
 بزرگ اسلامی است چراغ و مرمت و تائید و قوت و تائید و تائید و تائید
 نشانک و مرتبه بالا و تجاری که بطرز خاتم ساینست میریزد و در و در و در و در
 حکمت آن نشانک و نشسته و نو و نو و نو و نو و نو و نو و نو و نو
 و نو و نو و نو و نو و نو و نو و نو و نو و نو و نو و نو و نو
 سحر و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر

و تمام آن بنا بر شکست و دو هزار و اندکی کتاب بود که بنا بر مسجود است

از علوم اسلامی و تاریخی بنیاد بیرون برادرها بجا آورده و معاهد باید خود و بنای

اولی ایام و غیا را میگویند زنی از سلطان زاد و بای فراغت معصوم نام از چوب

نماده و کمر آتش گرفته و در یک بعد بانگ ساخت شده چنانکه است

و مانند این مسجد که کلیسا بوده مسجد نیست و شهر قمریه در زمان شهاب و حسن و ابی

اسلام ساختند و بنیادین است حال کلیسا نبود و مانند التین و التین و نیز از وزارت

طریق و تحقیق شود که بقعه شمر که حضرت جعفر و ابوالفتح علیه که جمعی دیگر از ائمه و

بفرز و فرزندان و سر و عباس و تمام بنی انجامه و فوان اند و در قمریه

بفتح و در زمان و در وزارت مصری و باب عالی شمع و فوان و

مقرر است و در زمان و در زمان که انداخته اند که اقامت و چراغ روشن

نمایند و بعد از او از هر قمریه و از هر مرتبه بخوابد زیارت نماید یعنی مطالبه نمایند و جمله

مذورات احیفاً میل نمایند و خوانده اند که فقیه مدرسه دی مست بود و فتوی

داد که می حرام ولی به مال و قنات و از آن طرف هر ساله مبلغی کزاف

برای مصارف حمل و نقل محل معروف از سلطنت عظمی دریافت نمایند و جمعی از

بازار و نقاره و مغنیه تا هم آنکه محل خیابان رسول و زوجه محترمه و اهل فایان

[illegible]

کرد این بخت که عرض شد و الله اعلم فی شئ و قد بود
 روز شنبه بیست و نهم و بیست و نهم هزاران ماه و روزی و ده تا ماه و ده
 صوابه و علی آباء است که در شنبه و قی شده بعد از ساختن از آفتاب
 گذشته بر من و قی است جناب خرمندی بخان و والده و فتم و اهل حسن است
 راست گذشت دیدم آقای میرزا عبدالباقی طبع لطیفی که از بخیل همراه بودند
 گفتند منرا این است که در پیچره جبره آقای میرزا علی اکبر آقای احمدی
 که از تبریز آمدن و پیش روز قبل از آمدن که فتم شریف شده ساعتی آنجا
 نشسته و بنیای به سر آمد و با بخت میرزا ابوالقاسم که نایب گذاشته
 بودند در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
 شد و با در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
 آمد اتفاقاً روزیست بود مختصری بجنوب جناب وزیر علوم عرض شد ایشان
 زخمی کشیده در لفافه بسته خود را را از آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
 زاده هم دارند بسیار مآدب و مهندبن امید آنکه ترقیات ظاهره و باطنیه
 ساعتی نظهر مانده از خان والده میرزا آمد و عظمه نانی صرف و استراحتی شد عصر
 برای دیدن بعضی مساجد و عمارات و پلهای بغاز کوکیت رفته این بغاز

که چنانکه مشتی بر کوه می شود و در جبهه ای از آن آب سست است اندازند می توان با آن طرف که نشانه
 باشد غیر از آنکه در میان دو دیوار و در این طرف و آن طرف و این آب سست است
 باید داد و ستد می شود و در روزی جمع شود و در روزی می توان با آن طرف که سست
 است و آن که سست است و آن که سست است و آن که سست است و آن که سست است و آن که سست است
 می رسد قابل قره کوی و دیگر مثل شجره ها است قره کوی است و دیگر که
 پاشا و جل است و از جمله جا های مهم است آب سست است می کنند
 خانه های این آب سست است و در آنجا می توان با آن طرف که سست است
 و در آنجا می توان با آن طرف که سست است و در آنجا می توان با آن طرف که سست است
 همه روز در آنجا می توان با آن طرف که سست است و در آنجا می توان با آن طرف که سست است
 شود فلان نقطه آتش گرفته باید که در آنجا می توان با آن طرف که سست است
 آب جاری و آتش خاموش شود و آب سست است و در آنجا می توان با آن طرف که سست است
 عمارت عالیستاد سب ساخته اند و در یک یا دو عین دارند و در آنجا می توان با آن طرف که سست است
 طرف آسیا و چهره بر دین آب عالی مثل در بارگاه می است که و کما می دولت
 در آنجا جمع شده و در آنجا می توان با آن طرف که سست است و در آنجا می توان با آن طرف که سست است
 سفارت ایران هم بقرب آب سست است و در آنجا می توان با آن طرف که سست است

وزارت و امارتی باشد ناز در سپهر خوانند بکاری ترا نشوشت قدمی علی مرآت
 نمودن بجای که بطرف منزل بود جدا شده پیاده شده اوایل شب جمعی از دوستان
 خراسان و کاشان بدیدن آمدند در باب رفتن نسبت مسرور و سحره صحبت
 شد رفتند و با حاجی حبیب قرار شد که فردا صبحی تکایا و ولوی خانان برویم
 روز چهارشنبه غره شکردی القعه الحرام صبح بعد از اذانم و اربعه بجای
 آقای حاج میرزا علی محمد و حاج میرزا سعید با حاجی محمد نام خراسانی از
 حال نایب ششم سفر از اسلامبول تا کته پل کربلای معانی و راهبرکت
 در سبزه گنجینه و در و چار و بار کانا نمودند که در هر جبهه چه شام و صبح
 و چای و کرایه و غیره و با شکر و لذت و شریه جاری نموده و کانه به نهر
 رسیده بحقیقتم تکایت نور چشم مال را با جنت یار مجبور قیام و بقرضا
 الهی مقدر باشد که گریز و گریزی نباشد این عجب که دام بسیند بادند
 اگر بخوابد و در خواب می منتد چشم باز و گوش باز و دام پیش سوی دامی
 می پرد با پرخوش دو ساعت از آفتاب گذشته میرای آینه علی انشا
 رفته عمده التجار حاجی شیخ محمد علی قزوینی را ملاقات نمود اختراقدی نام
 شریف آورده بعضی مطالب تحقیق شد واقع حاجی شیخ آدم با محبت و محبت

[illegible]

نقشه انقشی رخسار انتم را بهر برای سواک تجویز نموده اند کثرت نقش نام است
که بطریق عارفان نقش کنی بفریب کن و بی زیر پای نه دست بر آخرت
نشان دوست بفریب مانده خست یافته و بختل نموده و دست
آید و نقل نموده برای خجاج کشتی موجود شده یکی از کپانی دولت منه و یکی
از غنای و یکی پوسته خدیوید و سوم بقیوم آن دوی اول نه روز بعد میرود
و خدیوید مشیر کرامت از سبب کشتی لشکر بر میدارد و جناب معین ملک
صاحب و آنرا دیده اند که با این کشتی از راه سیبوع بهرینه خلیج
میرود و با نایب می آید و آنرا در وقت رسیدن خود بهرینه می رسد
جناب و آنرا در راه می بیند و میرا هم پسندیده اند با شرف و طست
کشتی را حاجی سیح محمدی بود و خود را با شرف که تذکره باشد و مجیدی
ربع را سفارت گیری تیار نموده اند و مسترد فرموده و آنرا طست می آید
تا بجهت مرتبه اولی مبلغ چهار لیرا درجه و سطحی دوازده لیرا و اعلی درجه و سطحی
باید گرفت و آن دوشستی شاید تقویق نمایند و تا خیر مدینه از که باید نمود و یک
و نیم لیرا سفر شکر کرد و دستخاره نمودم بایرای دوستان موافقت ادا نمود
روانه اسکله شده جمعی مشایعت آمده بودند و دایم نموده در قایق نشسته

[illegible]

توقف نمود باین محوری از دو تیر بود ضعیفه رومیه باین توقف تا به پیشانی
گرفته بسیار پیشان بود و کشتی گشتند بواسطه او و در غایت بعد از وقت
اینجا است و امیر هم اینچونم درم و جزیره که میدانی نام دارد که نزدیک است
یک ساعت کشتی می ایستد و باقی بقی خود بکالی بول و به پاره کنند
باین امید که می ایستد در اینجا بول بر بنداشته ام بعضی دو مجیدی با و دادند و قتی که
بول گرفت کرینی خست با منو به سبب آنکه مخترع بود و این بسیار شایع است
بر من و چاره آلا و اگر در این درم بزبان گفتی و او را بگوئی نمودند که شارع
مقدس این سبب را هیچ چیز در دنیا در واقع نمی خود تو است نه آنکه قضا
باشد و همانا در این کوشش ما را در این روز و شبی مکرر می افشند
بختی کشتی کسی نیست نه در این خست و نه در پاره و شب که خست در آن
بغیر از عسکر و قلعه جات و توپ زیاد و بستیایهای فکالی بلرز فرنگی و ساخته
ازین بعد داخل بحر میشو و کوه و جنگل کالی بول دور شد و کنار و از دو طرف
فاصله یا میشود عصر آثار جزیره و شهر میدانی ظاهر شد طرف دست راست
نزدیکت سیده انگر انداخته در اینجا عمارات و بعضی کارخانه جات بسیار جمعی
داخل کشتی و بعضی خارج پست را آوردند و بعد از نماز عشاء روانه شدند شبی که

بعضی احیاء داشتند

روز جمعه تمام اول شمع قناب نموده است از میر که از شمع ایستاده است و در
 کوه که درین شمع و قناب کجاست است اتفاق افتاده و اردو شده و بعضی کوه
 و جواریه هم می نامند و این در قبول است و بعضی آنکه شمع قناب کجاست
 و تحقیق است تجاریاتی بسیار دارد و در خانه های و محل است بسیار است
 و روزی نامور و قناب کوه و دمو و می هزار است و این را از میرزا
 شمس الدین و قناب و قناب که میگوید و شمس الدین احمد و در قناب
 در قناب که در این زمان و از میر است و در قناب که در قناب
 خیمه ای در قناب است از برادر گفت بعضی در قناب که در قناب
 اوله حقیقت خود را و ابطال بهار بیان کرد و این است و این است
 و پریشان است اگر نمانی داشت دعوی خدائی نداشت نیست خفا شک
 دعوی آفتاب او دعوی خوش آمد در حجاب مانع خویشند جمله کافران
 از شعاع جوهر غمیران مختصر آنکه اگر محمد بن عبداللہ پیغمبر بوده و کتاب او قبول است
 چنانکه بوده و دست دیگر جای ادعای نبوت نماند و تا چه رسد خدائی زیرا که
 اقرار بحقیقت کتاب او چنانکه نمودند اقرار بخاتمیت او را در بردار و در کتب صریح

کتاب در کوه های اینجی برین پیدا میشود در شهری آورید سریت لیموی برینست
 آوردند حضرت شد قلیفه و در مال اسیر ببول و بعضی خروفت در اینجی دست
 بنامند و بعضی جامه با مخصوص اعرام که فیض نیست و کرده اند و مخصوص حاج میباش
 آوردند و جمعی سبیلخ نمودند تا اول شهر رسید و استخوان کمال بدست میرود
 معلوم گشتی بنای ملاحظه طبعیت هر کس را اینک شش نفر از جوانان که در زمره حاکمان
 بودند بدون طبعیت آمدن یکی به بد و مرد و هم پول نوا و او را اندود و نفر
 حجه فروکش بودند تا دم علم رشود و انداختن و نمودند و نفر دیگر را در آن
 خانه بکلی کشتند و بسیار به بخت و بی نظارتی بچایان ایشان میشوند خداوند
 بدایت نماید انشاء الله تعالی

روز شنبه پیام آمد که ایان نمودار شد و یک ساعت ظهر ماند و به
 خلیج اتن رسیده و اتن پای تحت یونان است و مسافت دارد و این
 اطراف سرحد است و از جمله غنای یونان است اینجا را پیره میگویند
 و بخشکی تا شهر سیره که سر کوب هم میگویند دو ساعت شمس و فرسود کارخانه جات
 بسیار دارد از جمله نخ ری ویدنی است و بهاره حکای بزک چون افلاطون و
 ارسطو از این مملکت برخاسته اند و بعد از استراحت یونان از عثمانی روز بروز

در ترقی شستند اتفاقاً امروز روز ولادت سلطان است و هم شهر گشتندی

دو لایه را نیست بستاند و از طرف جزیره شکست قریب بایستد و است

از طرف کشتی بگذرد و شستند و در آنجا قریب از آنجا قریب که اگر یک

میگویند و روز خود در آنجا قریب از آنجا قریب که اگر یک

روز بختیبه خیم کناره و خشکی بختیبه و کوهی از آنجا قریب که اگر یک

جنوب میرود کشتی

روز و شب ششم رفته و آنجا قریب از آنجا قریب که اگر یک

اسکندریه رسیده و قایق آورده و آنجا قریب که اگر یک

از قریب با سکنه پیاده شده از آنجا قریب که اگر یک

آدم قریب از آنجا قریب که اگر یک

ساکن اسکندریه خانه خوبی دارد و آنجا قریب که اگر یک

و در آنجا قریب که اگر یک

خانه های تجاری و آنجا قریب که اگر یک

خمس است و آنجا قریب که اگر یک

و همین خانه هم کوچه ای ساخته اند و آنجا قریب که اگر یک

نهم و تسع خوانده و رفع کسب بجای شده عیب این تفرق آنکه جمعیت زیادی
مجلس داخل آورده و اوای خانه را کشیف نموده شب را بعد از نماز صبح و نهار
شام خورده بنای استراحت شد

روز یکشنبه نفتم صبح جناب حاجی میرزا ابوالقاسم قاضی نعمت خان که از
جمله عمای قوی و ائمه ائمه و بزرگواران است به بیت الله اکرام از راه دیر و حلب
و اسکندرون و از راه مصر آمدند و جناب حاجی میرزا محمد حسین
خلفه سید قاضی کمالی که از راه مصر و از راه دیر و از راه دیر و از راه دیر
و محبت و دوستی و از راه دیر و از راه دیر و از راه دیر و از راه دیر
و برای تماشای شهر و از راه دیر و از راه دیر و از راه دیر و از راه دیر
از شهرهای مرده و از راه دیر و از راه دیر و از راه دیر و از راه دیر
طی مسافت می نماید باغات و زراعت تمام شهرش از روئیل است بعد از
آنکه یازده سال قبل تمام شهر را آتش زدند از اول بهر و پاکیزه تر ساخته شده
در لطافت و جمله امور مدنی و نسبتی بغالب معموره ندارد و در زمین هموار و
و جوانب اربعه او چون کف کرمان و از راه دیر و از راه دیر و از راه دیر
و سودان است پیش عربی الا سلوب و از راه دیر و از راه دیر و از راه دیر

[illegible]

در چهارشنبه چو شب جمعی غمناقی نکند ز کشتن از اعراب مغربی بدست
 دارند میگویند و در پنج بر سهیم است و آنکه خرمی یابند و سهیم است و که
 سه فقری باشد و در روز پنجشنبه بر روز نهم و باد و ستان و در روز
 در سکه که بر باد میسر میروند و در روز نهم و باد و ستان است
 و محله بسیار است و آنکه در این محله در روز نهم و باد و ستان است
 معنور و آبادی است امام زاد است و این است و در قسم و حلف و در
 غنیمتی شمارند و آنکه میگویند که در این محله در روز نهم و باد و ستان است
 زوره و اولاد و است قریب است به از خیمه و در روز نهم و باد و ستان است
 هر جا برای زیارت آمده اند و باران میزند و در روز نهم و باد و ستان است
 سعادت کلی میشود در این ایام و در زیارت و در روز نهم و باد و ستان است
 از شب گذشته بجهت رسیده که راه بهمت بسوی جدا میشود و هر کس میسر میروند
 پیاده میشود بفاصله ربع ساعت و آغون دیگر میروند و چون از اسلامبول
 بسوی و جده دورا است یکی آنکه کشتی یکس از پست سعید و داخل قنال شود و
 داخل بحر احمر که در وقت عبور و بار حسب اقتضای کشتی یکسانی قنال باید بیند
 و دیگر همین راه اسکندریه است که لازم بعبر قنال نیست و یکسانی غریق

مالکپانی را در سکه احمدرضا که در کتب است خوان میست تا بعد از این خطه را به بحر ارجیه
 میست و اغوش سپید و سبزه اونی اگر بخوابد با علی کبر و اخا نهیب بدولت و در سب
 هم شتی دیگر وجود و این طبیعت است مینول که فی است و اگر کسی سبب مختصر
 میشد بهشته باشد این طریق اولی است یکی آنکه سبب است شجره کندی و غیره
 و یکی زودتر مبر از قفس و در سبب و یکی قریب میست زودتر متصل در کشتی بودن
 با جمعیت فوق العاده موجب ناخوشی غالب طباع است اما اگر احوال و
 اتفاق گذشته باشد بر این تفسیر و دیگر که زودتر آنکه تحول و اغوش باری
 نماید و بر این تفسیر و دیگر که زودتر آنکه در جبهه دریافت نماید
 منتهی غرضی است در جبهه زودتر آنکه پانی مطالبه نماید و اما انشاء الله
 تفصیل قتال بعد از این در سبب و دیگر که زودتر آنکه در جبهه دریافت نماید
 اضافه حق ذباب و ایاب ازین محله بحر را به کمپانی سکه احمدرضا باید داد هر
 درجه بخوابند ملک منتهی غرض و کس کبر مالک عالم است آن گمانیکه بخوابند
 و برخواستند هنوز کسی را اختیاری نموده و کس مصر کوروی و تهمیست
 ولی وفا نمیکند این است خبر بادا اما آنانیکه دعوی الیس لی ملک مصر نمودند
 دعوی نبود و نمودند قصص موسی و هرون و هارون و فرعون و مارشش ظاهر است

[illegible]

از سادات تجار ایرانند و در آنجا نمیشمارند دارند و دیگر مثل خیابان
محمد رفیع مشکلی واقع است بنندی دارند کمتر در سبک تجارت آنجا می شود
نسبت به تهران در مناعت ضریب المثال است چنانکه فرموده اند
بنامیت فرزند انامرمان در عرم و مانند آن دو کسب بسیار است
و هر مکتبی کسب است و مقابر سلاطین بوده و آنچه شنیده شده که یکویسند
بنی النعمان و النعمان السیما ن ارباب سواد و شایسته انانیت
نموده اند و از بزرگواران دیار محبه دین درین بن العباس بن عثمان بن
شافعی است که در سبک شایسته و عید منافق و عید منافق
ختمی مرقت است و از آنکه در سبک سبک سبک سبک سبک سبک
را چهار سپهر بود یکی با شام است که سبک سبک سبک سبک
بنی امیه و نوفل که جد حیر بن مطعم است و مطلب که جد اعلی محمد بن ادریس
الشافعی است و در سنه یکصد و پنجاه درین یا غزوه یا عتقان متولد گشته
و میگویند روز ولادت او ابو حنیفه و قات یافته و در سال یکصد و نود و نه
بصر آمده و گفته اند اول تکلم فی اصول الفقه الشافعی و در سنه
دویست و چهار آخر شهر ربیع روز جمعه در همان جا وفات نمود و در قراف

واقع شد و است بنمای عزیمت دارو

و در پیشگاه و در آن کسب حوائج بسیار است و در بندر سویل
خود و مدفن جای شده سویل ظاهر و محقر است و اول بنید و
حیرت است غرب آبادی و نهارت عالی دارد ولی بواسطه غریبی
از قتل و در نیست بسیار شود و بدوی چنانکه آنش ظاهر است و قتل
غبار است از بعد و نیست که زکریا و شیده شده تا جبر و کشتی بسیار
و شکی و بخاری و در میان و اول قتل و در میان است و آخر و از
بکر است و در آن کسب و در آن کسب و در آن کسب و در آن کسب
مراحم یکدگر زانند و در آن کسب و در آن کسب و در آن کسب
ناید و دیگرین و در آن کسب و در آن کسب و در آن کسب
بدریای احمد شود مرکز و در آن کسب و در آن کسب و در آن کسب
چند نیست ترجمه و تالیف صحیح یونان را که سرکار محمد خاقان حاجی میر احمد خان
زید احمد زین باب نموده اند و تحقیق پیوسته شرح داده شود و ضمناً معلوم شود
که بهاره مروغان و انشمنه بود و اندک هر چه در عالم ناره و غریب نماید مانند ی که
و تغییر اوقات تبدل یافته و هر زمانی بروزش از جهانی و به اسمی شده

[illegible]

و بگوشت مکت رسیده که از برای این قوم وحشی این سعی را میکنی بکشت مثالی
 ترک حفر آنجا نمود و چنین بقول سچیا او دیو دورک چون بعضی هندو
 زمین مصر را از سطح دریای احمر است ترمید استند با احتمال اینکه دریا را خنثی
 مصر را غرق نماید دارا هم با کمال آن موفق گردید و ترک نمود و بطریق
 مانای از جای مناسب سد بست که در وقت مرور بار میگردند پس
 از مرور می بستند و این جهت دفع مخذوراتی که زمین مصر را آب بکمر و نمود و تمام
 کرد و سه زبون نام مورخ را استی دانست که قبل از جنگ تر و ازانی شود
 سیزده است پس که در مصر از اهل کون مصر بود جدول بسوی را حفر نمود و بعضی
 مورخین هم افق و امارات است که از او پیا متی قوس این جدول را حفر
 نموده است و در این جدول کار کرده ترکیت با تمام
 بطوریکه سابق با عمقا و بعضی هندوین ذکر شد با احتمال آنکه مبادا سطح دریا
 احمر از زمین مصر بلند تر باشد و پس از باز شدن این جدول آب مصر را غرق
 نماید ترک کرده است بعد از آن بطالما آن جدول را تمام نموده اند میانه
 نیل و بحر احمر سفاین را حرکت میداده اند و بعضی بسند با انشاء کردند و بعضی
 سترابون سالف الذکر این جدول عرضش صد ذراع بوده و عمقش بطوری

[illegible]

میرخت و جویات باین واسطه ببحر احرار حمل شد و غنیمت نماند این جدول را پس از
 استیلائی بر شهر تعمیر نمود و از آنوقت بپید جدول امیر المومنین بنامش گردید و تا
 زمان خلفای عباسیه ابو جعفر منصور یعنی تاریخ یکصد و پنجاه و نه شماری که میگردید
 است بعد از آن خلیفه شار الیه آن بخارا که نزدیک قرم بود و در حدود این جدول
 فسطاط از خارج مصر قدیم است ای سده از سمت غربی مصر قدیم عبور می نمود و است
 در زمان تاسیس حضرت ابوالحسن علی بن ابی طالب علیه السلام بمصر نزدیکی بود و زمانی که با جبر
 و الله حضرت کمال و در کمره اقامت داشت سلطان مصر از برای آن حضرت
 انشاء کرد و چون از آن زمان است که در آن ملک بود و آنجا که در مصر حکومت
 داشت و در آن شهر جدول از آن زمان تا امم که مصر فتح شد با خلیفه شاهی
 عمرو بن العاص در سال ط ۱۰۰۰ با هم می نمود و با جبر احرار متصل نمود باین طریق
 با کشتیهای مصر بحار زمین و هندوستان میرفتند این جدول تا وقت خروج محمد بن
 ابی طالب با جعفر منصور پدیدار ماند و در آن اثنا برای منع آوردن و بردن ذخیره
 بستند آن امر کردند از آنجا که تا بحال نزدیک شش در میان نیل و بحر احرار منقطع گردید
 تاریخ تحریر ۸۳۹ ابوالفضل گوید که میان شهر قرا و بحر احرار فاصله مسافت است
 و سطح بحرین درین مسافت مساوی است بدینجه عمرو بن عاص تصور کرد که این دور را

[illegible]

این جدول کرده بفرمایند نسبت خود بکوش و وقتش آنرا ساخته است
لونا پرت نیز در تخریر حمیدی تحقیق حال آن مامور ساخت و چون نقشه آنرا بوی
منود گفت مرا فرصت این نیست اما دولت عثمانی وقتی خواهد داشت که گزینان
این جدول برای احیای لازم است و بقاء شکست او بدین مختلط است
والی مصر محمد علی پاشا نیز این آنکست نمود ولی آنگاه که این آنکست بوقت
دولت سایر متوقف بود اگر چه موافقت کرد اما بوند و نماند و کما جدول
ستورق از آنجا که در وجه که مغانی از اندیشه رفتی گشته و دانکون
که مفسر بر پدید بندگی از آنجا که مفسر بر پدید بندگی از آنجا که مفسر بر پدید
انگلیس شرح داده اند و در آنجا که مفسر بر پدید بندگی از آنجا که مفسر بر پدید
پیرامین بر آنجا که مفسر بر پدید بندگی از آنجا که مفسر بر پدید
سهام خود را فروخته اند بعضی در خیال افتاده اند مانند این مقال نیز احداث
جدولی نمایند بملایم چندی تا چه شود قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي
لِلْمَلِكِ مَن تَشَاءُ اینکه در شناسنامه آورده اند رستم و روین بن و مفسر
تا بداند این چند و دندان ملک کز بسی خلق است دینی یادگار
دو شنبه سیزدهم کشتی خود بویه اول طبر بجانب چده روانه است معلوم شد مینوع نمود

[illegible]

همیشه از وی میرا امکان بود بجز است خدای رفیع و داد و ستد بیک سبب
 بود انداز او شک است که بگوید تا بگویند که نزدیک است که بگویند و متوجه
 بنیال و بجز حرام است بلای بسیار از سویین چون نیست گرفته اند و در پیش
 بنیال نیست دقیقه رسیده و گمانیکه همان اتفاق از دور و نزدیک می بینند
 باید دید و در میان برود و چسباید و استخوان کشت چون باید از دور و نزدیک
 بسته و خوش کند و در میان است و استخوان کشتن از دور و نزدیک
 از دور و نزدیک است و استخوان کشتن از دور و نزدیک
 بنظرمان در میان است و استخوان کشتن از دور و نزدیک
 هر کس در میان است و استخوان کشتن از دور و نزدیک
 نماید و معلوم است با این قبیل نامه و هزار و پانصد نفر بودند که کفر کفر
 ملاحظه شوند بطول می انجامد اشخاص صحیح مرئوس شوند از آنجا که جانی بر مرد
 وکیل شهیند رانی مطالبه تجرید انعامی باشد و دنیا پر و همان مسلح که در
 اسکندریه گرفته باید دریافت نماید ثانیاً باری نواب الکتابا آن سیرز با آن
 ضعف و پیری با این وصف بسیار ایشان سخت گذشت خلاصه هر طور
 بود اول ظهر به کشتی رسیده بر حمت بالا رفته بعضی دوستان از شب پیش

با کسی که حرم نشود و بداند بنای می داند گذاشتن و بداند غرض و حرم و شکر الله
 قراباتی و بوی اهرام از می ذات بود و چون دیگر کتابت و بعد از این و هم
 از قب و در میقات شریف و اهرام می پوشیدند و در حق از غیره استند گفتند
 در صورتی که من شکر است با محبتین استم بوی غرض شکر است شکر است و این بهتر آنکه
 هر کس خود را محرم بداند ترک بوال نماید که از جایته و از ترک فوق بدال است
 بنفش کتاب و در کبر و تقوی است باید اطاعت رای و انامید و احدی
 و جوب هر چه از اهرام از می ذات شکر است و حاکم از موده من سب و حرم
 شیخ مرتضی اعظمی علیه السلام در کتاب میراث علی علیه السلام شیه نوشته اند و حاضر
 بود بجای می باشد و شکر است و در آخر عبارت مرحوم شیخ رحمه الله علیه
 ملقت نشود بداند که در این کتاب هر کجا یکی از مواقیف پنج گانه عبودیت
 نماید در صورتی که علم بپا ذات حاصل نماید محرم شود و ظاهر این است می ذات
 هم کافی باشد در آخر عبارت میفرماید و علی است یا ط در حق چنین شخصی عبودیت
 نمودن یکی از مواقیف است و اما تحقیق در مسئله آنکه اشتغال یقینی بر است
 یقینی را لازم دارد و استصحاب بر تمام اصول مانند دلیل است نسبت
 تمام اصول بنا بر این استصحاب اشتغال فیه بر براد است مثل حاکم و محکوم و اد

و هر دو است و یقین بر آنست که در حدیث یقین و قیاس است که در حدیث از روایت
 واقع شود و اما در حدیث یقین بر آنست که در حدیث یقین و قیاس است که در حدیث از روایت
 باشد بطور عموم که شامل تمام روایات باشد و در حدیث یقین و قیاس است که در حدیث از روایت
 علی از او تأیید و در واقع قیاس و قیاس است که در حدیث یقین و قیاس است که در حدیث از روایت
 در این باب رسیده بر فرض تمامیت و تسلیم هر آن ضعف و دلالت عمومی بر آن
 بعضی اصحاب حدیثی شرط است در روایات و جهت کافی نیست در این
 مورد و قیاس بر آنست که در حدیث یقین و قیاس است که در حدیث از روایت
 فی خاتمه الاشکال چون در حدیث یقین و قیاس است که در حدیث از روایت
 محتاج به الدلائل است و در حدیث یقین و قیاس است که در حدیث از روایت
 که محل گفتگو است فرموده اند از آنست که در حدیث یقین و قیاس است که در حدیث از روایت
 و اما آنچه بعضی از نویسندگان بر آنست که در حدیث یقین و قیاس است که در حدیث از روایت
 محقق و محل شک است حاصل بر آنست که در حدیث یقین و قیاس است که در حدیث از روایت
 در جای خود باید بشود و خصوصاً از این اشارات است که جمعی حق فروش و کفاحی
 بحاجت منحصراً نه که بختیوان کمتر غرض ناپیدا اصراری در محاذات دارند که پس از
 همی که موفق یافته بجهت است و در حدیث یقین و قیاس است که در حدیث از روایت

[illegible]

از شهرهای معتبر و بند بسیار بزرگ بجای شود چون آتشی می نایند از لطافت و دور
 بکثافت نزدیک است از ایرانی و سایر دول چند نفری متفقند از تجار ایرانی و کاتب
 معذودی میشوند و عموم کندان و منفعت کاسبی آنجا با از طرف خجاست
 و چون بیاضانی می نایند همیشه در آخر سال هیچ ندارند از دول خارج کارگذار
 و قونسلات می کشند و قونسل ایرانی مرحوم حاجی محمد خان بوده پس از او پسر او
 میرزا حسن خان است. ران و پیر است میان شهر میان خوب و بند مرغوب است
 و در کنار بحر غیر و قنات و یکروز از آنجا شورش هم مسافت بیش نیست و طریق
 سهل است از آنجا به قزوین و تبریز و کوه که در می بندر جده و یمن
 سیمه بیروت و سایر بلاد و از آنجا به ایران و از آنجا به عراق و شام و هند
 جده و یمن و سایر بلاد و از آنجا به ایران و از آنجا به عراق و شام و هند
 قونسل میفرستند از طرف غیر هم گذاشت و بعد از اتمام امور حاج برکت بمقر اصلی
 میروند و نایب منابی میگذارند و درنده اسنسه آقا میرزا حسن خان بواسطه سر راه
 بستن خجاستی که از سمت اسکندریه و حلب بیروت و شام یا اسکندریه می باشد
 نیامد و اند حاجی میرزا علی خان کیت و پس قونسلند از طرف غیر بکته و حصول
 و آقا میرزا امان الله کیت و پس قونسل میگذارند از طرف قرین الشرف بیروت

و علی بن ابی طالب هم با سه خواهر با منورند که مبادا بجز حاج از همه سینه بیرون
 یابند و سلامت سال کند و این طوطی است از روز بود و تا فردا چه شود و کرد
 از همه خوب که انکار می شود زیارت اتم بجز خدا و فریم از باب الکی باید
 بیرون رفت و بست چوبی است از این نیست تا سوره حمد و الحمد ان تبارک
 و از شدیم سکوی ارفاقی در وسط قور بار تعلق کند و از مقدار و نیست قدم
 و عرض و دفعه دقیقه می شود و خادمی آن باشد و در هر یک که درم و سوال البقیع
 گفت چون بر تمام بدن امتا را می بیند و در وانی ساخته شود این طوطی را برو
 سوره ساخته و این امتا را سکوت است و در جواب است و در عرض نمود
 اینکه تو داری قیامت است و قیامت است و این طوطی را در جواب در ربط
 حضرت ابوالفضل شریف بود و اثر پای سبزش غلبه بوی خوش گرفته بود و طولش
 یکمذرع و نیم می شد کشته می نمودم معلوم است آن با این بقعه را می خواهد فاتحه و
 خطامی خوانده و بوی عبرت گرفته و می خواندم بسی عورت بگردید است عالم
 این عورت بگردید عاقبت هم عورت بهر ای دیگر انداز که دنیا را است
 نیست محکم بجز در مسکن غایت جنت نمود که و یا آدم این کز انت و
 و جانا الجنة خفاش فرمود چندی نگذاشت که بدست آمد

سوانه و طنقا یحسان علیهم امن و ثبات و قیام و شکیه
 و بقیه ابدا و فی الاخرین منکر که دیده کل فرزند او هم شست گردید
 نمی خستد و از فرزند آدم ساعی از شب گذشته بمیزان آمد
 شبانه بجهنم دوشتی ز طرف سوین آمد و از نواد و دیگری کیم از قتل گذشته
 از قتل بیست و یک روز در کنار با مانده تا پنج سیه و جیحان را آورده اند
 قریب پنج تر در کشتی نهان با اسلحه که جوینت و طول است انجیب های
 شدند و بسیار رفیق حال انداز ایل بنی و از حسن ان و از باکیان و برقی
 بعد رویت سیه با اسلحه که در کشتی است و در روز و حاج حاضر
 و ذکر اسم مناسبت بنی و کیم که کیم بنی با بست طراز بدیده که
 حالی ندارم تو ز شکیه و از نواد که کیم بنی با بست طراز بدیده که
 نخست کشید و کیم پوی که کیم و چال که از خارج آن بیاید و بیدار و
 می آیند با اتفاق و متران بعد از ساعتی که صاحب مال کمال آمد و بر سر خرج می
 ملاحظه نمود یک پول خرج ندارد و بالاخره بویس از کیم بنی که کیم بنی
 بود پس نماینده تا مبلغ سروه را با بویس تقسیم نمود و بهایش و صاحب شجره
 و روز بعد از غصه فوت و عیالش در پیرمانده اعلیٰ بود و خجسته را متوجه

[illegible]

و حدی ندارد و مقصود از کلمات است یعنی سرودنات بیان تمام است
 یکی آنکه شخص حاج که بفرم زیارت بیت الله تعالی و از نیست مال التبارک و راه بیاید
 که مثلاً فیروز دیکتران قیمت را دو قران بخر و کشند و حواس را صحت معامات
 نمایند و بر فرض که آورند بقاعده بسان کمرک بگذرانند و دیگر در فن و کیمیه نقل
 بگذارند که موجب بشنیدن از حکومت و بدنامی حاج ایرانی شوند و آخر کجا
 برسد که زیر چادر پرده که بان بالا خطه نمایند و دیگر آنکه بسیار موافقت
 نمایند که این را شریک برای من آورد و بگویم حاج می آیند از هر چه تصور شود و بگویند
 ندارند و شریک را در این راه بگویند و شد از محض این کار و دیگر دولت عظیمه ایران
 که انیمه خارج می آید و موجب برکت می باشد و سفرادر خارج می کشند
 آسایش عیش و نشاط می آید و در وقت که موجب استغیثی
 لطف نماید و هزار و پانصد لیر پیش از وین قنصل میخواند و میگویند
 چرا و کفای هر شهرداری تبعه دولت را باقسام مختلفه می چایند و مخدوس
 با دروان و حمال و محطوف و منور و نوسای بد و جمله دار و مقوم خرج
 و عظام شرکت نشوند تا چنین نمایند و شکیش را از کجا میدهند
 یکشنبه نوزدهم آدمی از حاجی میرزا علی خان وین قنصل را کتی آوردند و

و چون راه شیر در جبال است و بسیار از این در راه می آید و بهشت و نار که در آنجا است
 بهتر است که با عفو و رحمت است برود و زودتر و سالیان در پیش و در وقت و شش
 نعام بدید بسیار حق حاکم است و کتاب جوشن غیبی شب و راه است
 نمایند و آنرا سانی که باید بیفتد که در محرم شوند و بدین و در احوال را بدین
 یا امین دیگر بسیارند و تقصیل را بسیار نمایند و به خود بپایند و شودشان
 با مختصر لوازم و قلیل مخارج و به سعادت و بر و نیکو بیفتد که در علم حق است
 چهار منزل است به فعل از جمله تا رسیدن به یک طریق دیگر که در حقیقت است
 تا جمال اش به طریقه باشد و در منزل است از سعادت تا به
 یکشنبه به سبب کشتی از راه بسیار و پوشیده و نیکه و نجاسی و کوا و در
 منقط و عدا و باطلی باز آید و دیگر می شیر بکل نشسته و بسیار
 سخت گذشت به تمامی و بسیاری آسوده اند و کشتی بر حسب اقتضای خود قایم
 دارد چه در حمل افعال و چه عبوری و پاسبان و چنانچه زیادی از قانون و کشتی بار
 یا آدم حمل نمایند و موافق دزد و دولتند معلم یا صاحب کشتی ضامن تمام است
 اگر تمامی واقع شود و بیمه و الا یعنی کسی ضامن کشتی نبوده بر رسم بیمه جواب میگوید
 مگر آدم او حاضر باشد ولی چون جمعی نه معتقد است و نه بقانون دولت رفقا

چند دین نامیز است بر حال و این نو و پیر و کت و کت
باشد و شش کل و کت و کت و کت و کت و کت و کت
زحمت و خوار است و کت و کت و کت و کت و کت و کت
باید و کت و کت و کت و کت و کت و کت و کت و کت
قرار برای شرکت و کت و کت و کت و کت و کت و کت
و کت و کت و کت و کت و کت و کت و کت و کت
چیزی مانده و کت و کت و کت و کت و کت و کت و کت
میتوان نمود و کت و کت و کت و کت و کت و کت و کت
متعارف و کت و کت و کت و کت و کت و کت و کت
مذارد با قیمت و کت و کت و کت و کت و کت و کت
یک شل و کت و کت و کت و کت و کت و کت و کت
سایرین و کت و کت و کت و کت و کت و کت و کت
و کت و کت و کت و کت و کت و کت و کت و کت
یکی شرکت شده و کت و کت و کت و کت و کت و کت
و ساعت بر زمانه و کت و کت و کت و کت و کت و کت

بیرون آمده نزدیک نموده و بیرون شهر میساخت و وقت خوابیدن
همگی شده روانه شدند

دو شب نیمه بیت توتم در منزل ناز میج خوانده و پنج فرسخ طی مسافت شده و آنجا
مجلسی برپا شد و در مقابل بقاع صله یک میل راه جایی است حذر که
که جدائی شود آبادی اینجا یک دو چاه آب و دروازه تپه قلعه ششم و چند
خانوار عرب شسته و با آنکه در نزد و زمین چون کوره تابنده و آب حیم
و باد سموم بخورند رب العالمین تا پنج شنبه کنج نیمی دو ساعت
بروزمانه و در شب بر سر برافتنه و در پیاده شدند و بعد از خورشید
سه شنبه شب شام با صبح از آنجا رفتند از آنجا که شسته و
مجیدیه گردیده و در آنجا آب و نان و دانی شراب و بر سر اساطیر
و مانع از نرخ ما بودند زبان حال این بود و بوی خوش و طوبی
هر قریه بد و قروش میان نموده جمال هم بحال نمیدان این الخبز العیش و
الشای و الفلوس میگوید هر قدر میگویند اصبر یا اخانا نسوی العیش و نصیب
الخیام بگوشت منیر و هوای روز گذشت نسبت با مرور خاکست
بود و ساعت و نیم غروب مانده بنای حیل است

[illegible]

[illegible]

خانه های آنجا با مثل باده و غائب بنام و در استیسا است آنچه بنام کرایه کوی
 باید و او تائیدت هرگز به باشد و چون در طواف حرم محبت انوار اهل عالم
 و بزار بی ثواب است سلامت و سلامت اذکی و در ترهوا بطلان است
 و زمین بتجافت نزدیک است اهل عالم که بیکر و بهر غفلت غنی
 و وضوی و ایوب و دیگر ته ایطواف نمره متع است و چون از و حمام
 در روز زیاد است با نام استجاب و ایضا است نظریه طواف است خاصه
 برای پیکری از سبب کل با مطلق است شیخ علی و شیخ محمد می هر دو خوب
 و مؤمن است با شسته در روز است با شسته از شب گذشته بعد از اتمام نماز
 اندک از به بابت و اگر در شسته باشد و ساعت غروب باشد و فتم بر آ
 غسل بخوف غافل است و در شسته باشد و در شسته بزرگ دارد و در شسته
 می گیرند و اذن دخول میدهند بدن رگشسته و هر از آب نموده که اگر یک
 در آب حال احرام حرام بلکه مطلق پوشانیدن هر چنانکه در شسته ایط احرام
 مقرر است مرجعت نموده در بین راه بعضی اطفال بی تربیت و در شخص اینها
 گرفته بودند و میگفتند غمی خضر بابو ج علی کلب عمره رفتیم نزد آنها و گفتیم
 هو بابو ج علی و آنکه کلاب عمره و آنکه اب بابو ج علی ما تریدون

بسم الله الرحمن الرحيم

باعتبار من الجليليات بالبريد السريع في كل يومين

چون که نام او را می خوانی در کتب مستبرم و شریف و با حق مانده

مسئله تجارت و قرابت میان این دو کشور بسیار است و برای

دو پهلوان هزار شش بنیوب باو یکویند انقش با انقش و التمشید خانه فی غیر

آن با بوج اهل عمار کفش را گویند سه ساعت پیش که غم

بیارت حرم از منزل قوم بیرون است و در باب نظام در آن مسجد شد

وان باب بنی شیبہ کہ کتبہ است و در مشرف و کمال

و بعد وادان مسجدی در آنجا بود که در آنجا

من حسب نموده که بامی نوازش را با اینها و بامی و نه مالوز را

و بعد از آن زمین مقام جناب ابراهیم و چادر فرم مجازات

عنا ان جرم مختل قسم ختمه که ان شاء الله تعالی

احسن اذی رساند کفره لا یذنب ذالک به قدر و سبب است بخوار

وَنُورِ الْيَوْمِ بِحُجْرَةِ الْأَسْوَدِ شَرَفِ سُلْطَانَةٍ عَزِيزَةٍ مُّؤْمِنَةٍ أَمَانَةٍ أَرْزُقُوا

لغت
در
چون با بروج
مستغیر است
چون است
یا پو خوا باشد

میثاق و فیتنه بنای شده طواف عمره متعینه است در شوط اول من
 مقدمه علیه یک قدم بالاتر شروع نمود زیرا که تمام بدن از محاذات تمام چهار باید
 بگذرد و چون اطراف حجر را دور کرده گرفته اند و معلوم نمی شود حد آن خاص
 اشکالات را در کتاب حج و مناسک متعرض شده اند و درین این جمعیت بود
 باید حرکت نمود که در همه حال خانه از محاذات دو شیب خارج نشود و یک
 آنکه باندازه که مقام ابراهیم از بیت دور است و درین این مسافت میشت
 در اطراف آن زیاد و شل است بنا بر این اگر حجر تسبیح داخل حرم نباشد چنانکه
 بعضی احتمال داده اند در مراحطه لازم است یکی در وقت گذشتن از محاذات
 دو باب آن با یکدیگر را از محاذات دو شیب بگذرد و همین طوط
 وقتی که باران بر زمین نیفتد مال دارد و دیگر مسافت آخر حجر تا
 بیت بیشتر از دو ذراع از محاذات دیوار حجر نگذرد مطوف و دلیل هم شتر
 زیاد دارد بر فرض که مسئله دان باشد بیت نفرو بیشتر را یکم تبخیر بخواب و طواف
 در محقر شخص باید وقت نماید بعد از همه زحمات اقلآ آداب صورت موافق
 حکم شارع شود و در محاذات تمام و ارکان ادعیه سننونه وارد شده
 تا حالت و موقع چه اقتضا نماید بعد از فراغ از شوط هفتم در مقام ابراهیم آمد

زیاد
 است

برای دورگشت از طواف عمره که واجب است در مقام یکای آورند
 و از طواف استسنا را نیز است هر جای از مسجد باشد یکای آورند و خوب
 زمین مسجد و مقام است که مروه و منی فرشت نمود و اندو برای محل سجده
 باید بدقت مایع البرکة علیه پیدا نماید و پس آن نموی نمود که بخادم
 جود کنند و مانع نشود و شود چنانست گذشته از نماز طواف فارغ
 باید سعی بین صفا و مروه نماید چنانکه است از باب صفا باید بیرون
 رفت و این باب در غلطی است که این نایب و عجیب است باید از صفا
 شروع نمود و معلوم است که در این مرتبه و این دو رکعت طواف
 خانه و بازار شده گویند اجر یا بجزای که است از این موضوع که چنان
 زمرم است که اردو شکنی خانه و در زبان اگر کسی بسان فحش آب
 نمید و هفت مرتبه از صفا مروه و از مروه بصفا رفت در هفتم مرتبه مروه بود و در دهم
 در نزد یک استایل ظاهر است آمد بعد از آنکه دید آب است و جاری می شود
 از شدت پریشانی و بخیال آنکه شاید آب برود بادست قدری خاک بدو
 آب بخت و فرمود زمرم یعنی آب است چنانکه زبان فرس قدیم
 زمرم یعنی است و زمرم هم از همین است یعنی خوانندگی و زمرم

با مشک و چندین نقل کنند اگر این کمر فرو رود و بزرگست و قد بلند
 این آب جریان نموده بخورد و بزرگی و الله علی کل شیء قدیر
 و گویند بسیار کوار او شیرین بوده بواسطه بعضی نمکهای است که در می تنه شده
 بعضی نقل نموده اند عمق این چاه حدی ندارد و بعضی گویند از قنوجها
 برای مسمی رفته بودند در ازمنه سالفه و زنگ چاه دیده اند که چشمه جاری
 شده تلخ و بواسطه استخراج طعم آن کبریم تقطیر یافته العلم عند الله علی
 حال اخبار بطریق زنده و در بعضی و در بعضی دیگر این آب تقطیر است و چون
 در دامن که صفای بقا را است بالا سره اگر چه انوار غارت و جدر آن
 خانه نمایان باشد و در بعضی دیگر از قنوجها نموده رو بخانه استاده
 و ادعیه ماثوره با کبریا گفته و شرب و در سعی به آرامی نمایند تا اندکی به
 محاذات میلی که بر زاویه مسجد مانده از آنجا هروله شود تا آنجا یکدیگر بدو
 میسرند بعد از آن نیز آرامی تا از درج مرده بالا رفته این کتب شوط است
 باز عود بصفا بهین و بعد از اتمام وقت شوط تقطیر آن وقت محل شده
 کرد و وحیر و الحمد لله رب العالمین بحرم رویم برای تو سوی مرده
 قصد صفای تو که مستجار لقای تو همه عروه باشد نفهم

می نماید

کجاست چه زیارت است یا نه شریف شد موافق استجایی بقدر دوست
 نیاست مفود و بر آنکه از روی وقت الخراب و عیال و شریکان و فو
 الحقوق را محضه گفته اند فوق برای روی الدار و کجایی آورده و از روی
 خانه بیست و یکم و یکم و یکم و چون از قرار بعضی بنیاید که هر دو یکی باشد
 چنین نیست مثل اقوال مشهوره که الجمع بعد از ذکر الحدیث الملتزم
 بنسخه الدار و کتب سنی به لاق القادری که گفته اند ای ضمیمه فی
 حدیث و الا لایستقام الاحتیاج و لا یستلزم من لایستلزم من لایستلزم
 القادری و لایستلزم من لایستلزم من لایستلزم من لایستلزم من لایستلزم
 فی القادری و لایستلزم من لایستلزم من لایستلزم من لایستلزم من لایستلزم
 کتب و تفسیر و در غایت القادری و لایستلزم من لایستلزم من لایستلزم من لایستلزم
 نزدیک کن بای در محاذی تعب حاجت مندان در آنجا و نامی کنند
 از بعضی آغازان حرم سوال از مستجاب نمودم بکرم جواب و اذن العلم عند الله
 در بای مسجد که کجاست و بازار باز شود از سی صد متجاوز است و هر یک هم
 مشهور دارد مثل باب الصفح و باب العروة و باب السلام و باب الموضع
 و غیر ذلک استخوانها از هزار متجاوز است و چون صاحب تاریخ خمیس

احوالات و وقایع و حدود و حدود و احوال و احوال و احوال
 منصفاً متعین شده حتی آنکه خودش بدست در زمان شریف بود و
 اطراف خانه نمود و تغییر هم آنچه با خطه نمود و جز آنکه بعضی کتب احوال
 تعمیرات اختلافی مشاهده نمود و که تقصیلات نمیداد و ذکر و توضیح
 آنجا که بای زوار و استغفار نماید دارد و کی شادروان است و آن عبارت
 از سکوی بار کعبه است که در آن واقع است این طبع مردم نیم ذرع
 ارتفاع دارد و در آنجا اختلاف بعضی مواضع و بعضی آن یک جیب و باختر
 و بعضی در آنجا یک حوض و بعضی در آنجا یک حوض و بعضی در آنجا یک
 بعد از ضیقه و اینها در آنجا است و یکی حجر استیل است که
 آنجا در آن حضرت و بعضی از آنجا میگویند و فون اند و بعضی
 آدم را نیز نوشته اند و مشهور است که حجر و خانه بوده و در صراح میگوید
 کرد اگر کعبه اندرون حکیم از سوی شمال حکیم را میگوید و یار بیرون کعبه
 از سوی مغرب در این عبارت تا ملی لازم است و اتفاق است
 که باید و در حجر و خانه بگردند بنا بر این در حال طواف اگر بر آن سکوی
 حجر دست بگذارند حکم بطلان آن واضح است که اعادة آن حجر و را

میرون میرو و بشود زیرا که احتمال نبودن چنین زمت درین است چنانکه
 وقت طواف حرم است یا مقتضی شد که میرون از آن طواف قرار دهند و وقت
 این است یا طواف هر چه در وقت صبح جماعت است امر شایسته در صورتیکه بنده گان
 خدا خانه خدا را خراب نموند و تشریفات کرده اند دیگر جایی که از خدا را
 کسی نمانده که چرا خانه بنده گان خدا را بنده گان خدا با و تشریف نمایند
 از جمله محلات که تشریف دارند و این است که بنده گان خدا را آن محلات و شایسته
 که حال مسجدها و ولادت حضرت و این است که بنده گان خدا را آن مسجد
 همین اسم مسجد است و این است که بنده گان خدا را آن مسجد است و این است که بنده گان خدا را آن مسجد
 و فيه الشعب و انما یأمر بالجمع شهاب ک کتاب
 و در زمانی که قریش شهاب بنی هاشم را که در مدینه و مکه نماندند
 ابو طالب حضرت رسول را در شعب خود پناه داد و او را پناه داد
 که اذیتی وارد بر ایشان نیاید بقریب سه سال تا آنکه بعضی منافقین بعضی
 آنها را نمود و با خدا عهد بست و ایمان آوردند حضرت از شعب میرون آمد
 و ماقت خدیجه حین خروج رسول الله من الشعب چنانکه در نزدیکی آن حجه
 تمامی است معروف بخام مولد انبی بسیار تمام خوب و لطیف و تمیزی است

[illegible]

شیراز بوده و با تثنی حاصل آنرا سه وقت بسبب آنکه خداوند میگرداند
 میرفته و هیچ صدمه با و نیست و شکر میگویم روزی در مجلسی با جمعی کتاب
 مفتی العلیب حضرت شیخانویم بناسبت این آیه که صاحب کتاب شایسته
 و اشکال رفع نماید ان الصفا والمروة گفتند زخم بدین دو نفر
 که از حج بیت الله آمده بودند و ضمن تعارفات پرسیدم بر شما خوش گذشت
 جواب دادند که آری حقیقت خوب بود تا رکات زیاد برشته بودیم
 پنبه آب لیمو و غیره دست نخورده داشتیم و لی از کمی آب تمح که گشت ظنفا
 گفتیم خوب بود و پنبه آب لیمو همراه دو باره آنموس خورد که کاش این را
 داشته بودیم بیشتر شادمان بودیم و آب بسیار محل احتیاج است کما
 پنبه آب باید در راه داشت و در این راه بودیم اول آفتاب بغیرم زیارت
 متوراجد حضرت ختمی مرتبت و جناب ابوطالب سلام الله علیهم اجمعین
 رفتم نسبت چون که اسم کوه و دره میباید و از طرف منی که برویم سمت
 دست چپ راه است و از صفات آن چون شرف فرسخ است قبرستان بزرگی در
 دامن آن کوه واقع شده و بعضی خانهها با طراف نسبت راهنی ساخته اند و این
 کان له یکن بین الجن والصفاء انیس لکم لیم بمكة سالم

در وقتی که بنای خرابی خاندان بیدار بود بواسطه روایتی که شنیده بود
 داشت اهل کمانه و فتنه بیکدیگر نزاع می نمودند و در فتنه دست گرفته شده
 چنانکه تمام دو هزار نفر را بقتل رسانیدند و در آن وقت که صاحب شمس
 نوشته است تمامه شایع بود که آنجا مشایخ و مشایخ و عابدان و عابدان که در
 کایت ایستاده و در وضع و بقیع جناب ابو طالب تمام اللهیم و مسجدی بدو تعلق
 در پیش کشید جناب ابو طالب است و در میان شمس و اندکی قریبی
 آنجا باران نموده جناب حاجی و در میان شمس و در میان شمس و در میان شمس
 آورده بودند و جمعی را که در آنجا جمعیت می نمودند را در میان شمس و در میان شمس
 واقع خرابی اثری است اسمهای آنرا که در میان شمس و در میان شمس و در میان شمس
 حاجی طارضا و شمس و در میان شمس و در میان شمس و در میان شمس و در میان شمس
 از ورود جناب سید شمس و در میان شمس و در میان شمس و در میان شمس و در میان شمس
 بگوشه نشسته و سید العابدین را مردم او ب نموده کوچه و در میان شمس و در میان شمس
 نمودار بعضی رسید که گیس و فرزدق شاعر حاضر بود و گفت هذا
 الذی تعرف البعلیاء و طمئة اشارتی بناسبتی نمود و گریه خوبی و
 حالت خوشی بهر سید اجداد آن روز و در میان شمس و در میان شمس و در میان شمس

[illegible]

زیرا که اگر حجت خدا فی نباشد عالمی نماند که میفهمد این اسمی الهیه و ربانیه را
 به مقتضای آن عالم منطقی از ابد ابد و گذشته باشد و نیز بان امکان
 اشرف و وجوب رابط حدوث بقدریم وجود عالم و ولی که دو اسم بزرگ
 حق است اگر در عالم تعجیل نماید و در ذات واجب تعجیل لازم آید تعالی عن ذلک
 علو اکبر ایل بوجو الولی ذرق الوری و یحیی السنان تقع علی الارض
 و اما دلیل نقلی کتاب است که در کافی و کافی و کافی است لهذا کوئیم جناب
 عبدالمطلب علیه السلام مان خود بود و ولی خود بود و چنانچه در خبر است اول من
 امن بالله و رسوله و امر من امر به بجهت نبیاست چنانکه غیر
 در باب بزرگواران فی احوال ائمه و در است و فی الحدیث یحیی السنان
 المطلب علیه السلام و کما عینه علیه السلام یبالی الا نبیاً و چنانچه از عتقانی نقل شده
 که در کتاب صاحب فی معرقه الصحابه ذکر نموده که جناب ابوطالب از حضرت
 ختمی مرتبت سی و پنج سال قبل متولد شد و چون عبدالمطلب را وفات رسید
 وصیت رسول را بانی طالب فرمود و آن بزرگوار تربیت و تکفل برادرزاده
 خود را میفرمود و در سفر شام با خود همراه برد و از جمله قصیده که جناب ابوطالب
 در مدح حضرت رسول فرمود این بیت است و شوق له من اسیر لیجده

ذوالعرش محمود و هذا حق چون به خود کل بیم هوش نشان
 بر روز و نور و منی با سبب زصلت آن دور ستاوتست کاهن و موت
 باختصاصی مانند اسطوخودوس است و او ای آن زمان و مرا و از استعدا و آنکه
 حالت آن این بوده قالشان چنانکه در زمان پیشتر از حضرت زینبی مرقت مقرر
 ماند و از سبب دفع اذیت آسمای متعارف زمان خود ز می گذشتند چون
 شمس و کواکب و آن زمان را جایز کرده اند و در زمان امام زمان با سبب
 عدم استعداد است در همه معانی که تمام میگویند عمل نشدند و از آنکه قال
 مردم موافق نیست غایب با آنکه در این زمان در آن سبب نبی و
 روحی به خدا میفرماید و در این زمان در این زمان قیل و انت
 حتی یکدل الیوشنا اوال یلینا الی ربه ساعی ار میدهد ساعت غروب
 مانند سبب احترام شرف شد و این شجره پسین خواند و بعد از خبر از نبی رسول
 عالمیان طواف نموده و از خواند و بگوشت و چرب نشسته بفر دوستان طهران
 افتاد و در این روزهای دو شب و در میان بنای فتح الله خان شیبانی که
 از مسکن و در سال گذشته از این زمان را خبر بنیاب حاجی نجم اساکت ام و نشان
 و آتی هر از محمد بن شیرازی که در این زمان و در مناقب حضرت قدس

سبب بی نوشت بودند و بنا سبت ما ذی بکر از می ارج نموده بودند
 و من آن روز شرفیابی که مبارکه بودم و حال که اکنون بدست کل سبت
 بی انصافی است یاد هر یک را ترک نمایم چو هست طوفی اقبه ایشان نمود
 دعا گفته بیرون آمدم گفتند حاجی که از طرف کج است شریف بر آید
 امر وزیر جلوه جناب معتمد السلطان سلطان باشی اعلیحضرت شجره یاری و سحره
 محمد جعفر خان شیشه ای با علما جناب خدایتاب و لد و بندگان اقبال الله
 و امین خدمت و ام اقبال هم وارود و است با هم هر یک از یک از اشرافان میرزا
 می آمدم نزد معتمد آید و در بر او ایستادم

قبل است در مسجد گفت میدانم ولی تبتذیل عرق کدام است چو
 دادم اگر کن عراقی را میگوئی آن موضع است ولی خلیفتی بقیه نزار و غیره
 شد و گفت تو بگویم که مسئله میدانی از جای دیگر معلوم کنم حاجی سید محمد
 کاشانی که از جمله حله داران است مثل من بود که من چهل است که چهل چینه نموده
 دو سال قبل در مقام جناب ابراهیم شسته بودم یکی از حجاج کاشانی باین
 عبارت سوال نمود که تو این را چیست متحیر شدم جواب دادم سناکت
 باش خدای تعالی است و مالت یعنی چه صبر نمود بعد از آن گفت پس
 در این خانه دفن است که من گفتم در این خانه دفن نیست جواب داد بکنایه
 شش ماه و ده روز این را نگذاشته اند و این را ده ایام سر ما که ما خورد و ایم شتی دور
 این خانه میگردیم پس منی بدر میزد و ساعت بروز مانده بافت
 سرکار حاجی محمد جعفر خان رفیق ملاقات معتمد السان بن تقاباشی بسیار با محبت و
 نیک فطرت و در زمره اهل معرفت با تمام بندگان خدا خاصه با فقرا
 خوش رفتار و در بذل مال بقدر مقدور بی احتیاج و بایگان و ابرار و زکات رسیده اند
 و مخصوصاً بصحبت جناب معارف آداب حاجی سید علی آقامی قطب سلمه اند
 که احوال در کاظمین عاقل است و از جمله مرتبان سلمه فقراند و از اهل بیگانه

مانند ران سگ مستقیم شده و تربیت یافته از تیرابان ایشان که به سحر
 بود که طیب تا اول است و در این سحر و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر
 گذارشات را چهل و پنج و چهل و پنج و چهل و پنج و چهل و پنج و چهل و پنج
 است و او شکر است باشد که با و در این است و آب با و تیرابان و در آنکه
 سخت که زو باین واسطه که نیک بوده و این است یا تیرابان بسیار حاجت که
 با وجود کرمی و او بعد مسافت و تمام از و در این است و سحر و سحر و سحر
 بکار جان کاف و این چنانکه جمع و این است و حیات و سحر و سحر و سحر و سحر
 از جمله روزی شسته بودیم شکر و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر
 اول منزل است شا اگر پانزده است و آه و آه و آه و آه و آه و آه و آه و آه
 شب در ولایت بودم با مادر و دو دو غ دریم و در آن سحر و سحر و سحر و سحر
 و زین شبیل در غالب منازل دیده میشد و اگر بتوانند با حکام و جماعت
 در سحرقت نمایند و لی که بعد با با و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر و سحر
 بن شید بسیار انسانیت نمود و در باغ سلطانی منزل ما را قرار داد حاجی محمد
 جعفر خان گفتند روزیکه بنامی حرکت از جیل بود یک قبضه شمشیر مرصع و طلا
 شمال خواب حاجی سقا با شمی با میر لطف نمودند و اما تفصیل را در بغداد کی قبل از

و رو بداد و دیگر بیست یکم خروج است آواز در منزل قبل از بقیه بن
 و مرد زواری که در خانه مانده مراعات از امور است میشد تمام سوار
 آن آن آمد که شوهر من نزدیک است است سبب جویا شدم گفت
 و نفریاد که شکای غمناکی در حق آن می نماید و آن پنج شش نفر با شوهر
 دادند بعد از خوردن خرماساتی ندارد و مسیح چهار تومان هم برای مخارج دایم
 او را کم کرده است در منزل مانده و در حال این و نفریاد و دهم
 خدمت ساری شهابی شفاعت آن غمناک خورده را می نمود که خبری ندارد
 و حالش در آن روز به روز بدتر می شود و شش مسیح می تواند با منی و سنا
 که مخارج این روزها که در دست با این بی قوتیه برسد با و اگر آسوده گشت
 بخیر او نمایند و در آن روزها که در دست بی قوتیه میرند بعد از روز و بی قوتیه
 محقق میشود آن دو طرار عیار میر و ست بی رحم محسن چهار تومان آن چهارده
 روغن بنک داد و در ضمن آن خرماسا و شیشه روغن بنک را بطاری سپرده
 بودند مرد و را با شیشه دست گیر و میگویند علاج آن مرد خوردن روغن است
 فی الفور سوار می میکنند و بهمان منزل قبل و مرد را معالجه نموده بسکه
 آورده معلوم شده بود که رسم جمعی است بهر از زوار و غریب آیند با این

تا عیادت و کد و مرجمت نمایند و در آنجا بپوشیده باشند
 تا می دارد و مختار آن و غیر اینها و بدست می رسد و در آنجا بشیر الوزراء
 کار برد از بعد از سپید شدن و در آنجا می رسد و در آنجا بشیر الوزراء
 می نمایند و آن می رسد و در آنجا می رسد و در آنجا بشیر الوزراء
 قیام نمایند چون که بد کردی بر سر این بیان که گشتند و می آمد
 خداش چند تا می او پیشانند که است و در آنجا بشیر الوزراء
 و تمام خروج از بعد از فرمود و در آنجا می رسد و در آنجا بشیر الوزراء
 که از بعد از بعد از بقایق و در آنجا می رسد و در آنجا بشیر الوزراء
 و بعضی که بساحت و وداع می نمایند و در آنجا می رسد و در آنجا بشیر الوزراء
 روانه شده دیدیم تمام حجاج و عابین حتی رئیس مائتم مثل مانده اند
 در میان آنجا بسبب راجو یا شدم کی از خاکشکان کار برد از خانه گفت
 حکم سرکار شیر الوزراء شده از هر مبلغ چهار حسنه و پانصد دینار بکنند
 و عبور نمایند و خاصه درستی نمود و بر امر بیقاعده و ظلم بی اندازه نمی گرفتند
 انقیاد و در اول سنه کس نکرد و قال بکار بکار برده بتا پیش مقرر داشته
 و زوار چهاره از خاکشکان نهنگت بقایق نشسته و بیست و نال نموده تا

برخیزد بعد از همه عبور نمودیم چو مردان میریج و راست رسان محنت
 خورد دست ریج کسان کرم و زرد آن سر که مغزی در اوست
 که دوان هم نشاندنی مغز و پوست خوار بر آن بنده بخشایش است
 که خلق از وجودش در آسایش است در این حال امیر عبدالرحمن که
 همراهی حاج حبلی آمده بود و اردو شد بعد از ساعتی بجناب سقا باشی عرض
 نمود که من از جانب محمد امیر جبل یا مور بخدمت شما و حاج ستم و منصور و سادات
 خواهر امیر بشارت بعالی نموده و عرض کردم که سفیر پرویس و سادات میر و
 وجد و سادات مسینی از تزارست خواهند آمدند و میسر بعضی حلیات بیابان
 و دربار ما بفرستد و من نیز با خود دارم که حاج از طرف جبل عبور نماید
 میسریم و آنرا از آنجا که در دست میسریم و حمله داران بعد
 حیل از هر حاجی دو مساعی میگیرند و وقتی ملاحظه نمایند بر عتیت دولت
 خودشان میرند و انصاف نیست حاجی سقا باشی فرمود بخود منم امیر
 تقصیل را گفتند فی الجمله مطلع شد و ام مثل این که منم گفتند راه حیل قریب است
 من گفتم هرگاه حکمی از آقای مایر رسد اطاعت میکنم ما میسریم ظاهر اسالی پسند
 لیر ابا یا سفیر و ویرانی میر رسد از امیر و اگر نه آنچه البته بجای میزد فریاد است

غرض چادر و نمید است و خلاف سبب و خنجر و ابوی سبب برای و می
 لایه و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است
 سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است
 عرف است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است
 حج رفته اند و از دریا میروند و از آنها رسیده و وارد و قانون است و اول از
 این قرار است که یک جفت بی و ده از آن رسیده و از آن رسیده و از آن رسیده
 مبلغ یکصد و ده تومان باقی مانده و یکصد و ده تومان باقی مانده
 که از قریب و یکتا رسیده و از آن رسیده و از آن رسیده و از آن رسیده
 فخری حاجی است و قدی ندارد و از آن رسیده و از آن رسیده و از آن رسیده
 خوراک و لواحقان است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است
 حکام را مبلغ پنج تومان واجب باید داد و شغل همیسا در راه زمام نامه است
 بکیرند تا منزل و در منزل آوردن آب و سیرم و خنجر و نان و طنج طعام و ضرب خیام
 و شدر حال است و دیگر کجاوه و لوازم او در عهده حاج است و ده تنگ
 و قریب افلا لازم است چهار برای همیسا و شوش برای راه و دیگر چهار شتر کجاوه
 فدا صده نیمی ندارد و قیمت مدی نیست و گرایه شتر ششین چهل تومان است

و تو مخارج با اوست که اخوه و جمعی از جمله داران بخش هینکه مشغول میباشند
بقدردن تو مانیت کمتر می بندند حل یا و وقتی که بکس می رسند گاهی بیست
و بعضی که از جمله داران بنای غری دارند پول انسج دریافت می نمایند و بین
راه بازی در می آورند و ناچار دومی حاجی میسد که منزل برسد و
اگر اخیر منظر لطیف حاصل است در راه مدینه و شام و خشکی و دریا بسیار مضاعف
در می آورند و مقصد و زیارت می طلب نیست که اقدار هر کس کی از ابل و لایت
خودش یا شترش میبری را بدست داشته باشد که موجب صدمه و اذیت
نکرده و در اعطای حاجی زیارت نامه حاجی ملا صدق علی علیه السلام تعالی تو را
اکتاف آنجا بر آید و از آنجا که در این باره جماعات بودند از کمالی مدینه که
پنج زوج که در آنجا بودند و قصد و بخواه تو مان امید کرم صاحب کرم
آنکه همه جا بسلامتی عبور نمایند حاجی محمد حسین طهرانی که در سراج حاجب اول
حجره تجارت و کتاب فروشی دارند و بی معقول با تدین میباشند چند
روز بعد از حقیر از طهران عزیمت زیارت بیت السبیر و ن آمده و همه جا جوایز فخر
بوده امروز در کتب السلام ملاقات اتفاق افتاد از سلامتی و تندرستی
و آشنایان مسرت حاصل گردید گفتیم هیچ عود نبود آملن شکفتند و

تو در سبزه بزمی با اسرار و اسرار

منه و من الله و اليه المرجع

کتابخانه عمومی مسجد اعظم کربلا

در عهد خیال کسری با تو دارم

A horizontal strip of a manuscript page, showing a single line of text in a cursive script, likely from the Lindisfarne Gospels. The text is written in dark ink on a light-colored background, with some decorative flourishes visible at the beginning and end of the line.

توضیح: این کتاب در کتابخانه ملی و کتابخانه مجلس شورای اسلامی موجود است.

۱۰. انجیل و انجیل مسیحی - در این کتاب و در این کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

فخرج ونهيم بشد ووفروا بسبح حيدر الله عز وجل

دعای رؤیت بقال در شب چینی بوده و آریب صد فرسخ و صا از قزوین

و تقاضای جزیل نمیشد آن شب رفتند و از هر چه بودند و دیده بودند خود را

جم غفیر در سعادتی بودیم آنچه وقت شد کسی ندید و قیانون استحقاب و علم

فرج و رجب و غیره بنام باب حاجی محمد المصطفی که از اجداد علمای ریاضی نبوده

فصل اول در بیان احوال و سیرت حضرت علی علیه السلام

وینت در تفسیر یاور شرب و افروامد و لی میسران با و شمع افروامد و شرب

بعد از ده روز خدمت و قیام افق اهل مغرب با اهل مکه میسر بود آن جناب بعد از آنکه
 حاجی عبدالحسین بنیازی شیرازی امین الهی رتبه کسب نمود که از آنجا میسر بود و در
 واحسان بنامهای خود را در میان سادات مکه و شریفین و در بیده بودیم و میفرمود
 هم حاضر بود و ندادی از اطراف و جوانب فرستادند تا بناید بکس رویت
 طالع نموده ادای شهادت نماید احدی نیامد و در خرقا ضعیف بود و میفرمود گفتند
 بایکی از شرفا صحیح را اقامه بدارد و قلع بیرون جمعه غره چگونه حکم قاضی
 مضامین جواب داد بسیار سادگی و رایج نموده ایم امسال کوه سباز و اما
 آنچه مقرر شده بود که در روز دوشنبه در میان است و در روز قاضی که ادا
 شهادت نموده و تقسیم بایز آن روز در بار دولت عثمانی انعامی بدار
 قاضی همه سانه تیز تر و در روز دوشنبه جمعه واقع شود و بگویند آن سال
 حج کبر است شیراز را در استخر جناب قاضی باید ادراک نمایند از ابقدر مقدور
 سعی دارند که همیشه حج اکبر میل بفرمایند و فی الحقیقه کسی اندک تأملی نماید مشغول شود
 که همین باز بیاورد اوایل در آورند که برای یک کیسه و دنیای دور و زو حق
 ال حق را غصب نمودند و فبند و وراء فله و دریم لا یغیرک تقابل
 الذین کفروا فی البلاد متاع قليل ثم ماؤیم جهنم و یسیر الیها

[illegible]

[illegible]

جمعه ششم از این شهر و در روز دوشنبه که است غریب شامی و صبحی بلند و بنا
ساز حرکت را با ما داشتند از بیت سواره و پیاده دور کاغذبال
و جمال و حمیر و شکادف و محال در بین این دو کوه که امتدادش تا عرفات
دو فرسخ و نیم شرعی است و پناایش غالباً بمسافت میل کمتر است بسیار
باشکوه است کرده بنشین در آن من بچوب بکر بنزد وارد دوست و نه
از آفتاب برآمده از حد عزم که دو مناره برای علامت ساخت انداختیم
بجمله عرفان دارد وادی بسیار وسیع است بقدر پنج فرسخ دوراومی شود

[illegible]

یوم است و یوسف است و در وقت است که در آن روز است و یوسف است
 انت ترو من الماء فسميت التروية و سميت بوزمانه و سميت
 محل شایک توپ و اخبار کوچ نمودن و قریب یکصد و بیست و نه سال
 کوچی که درین شرق و جنوب آن وادی است کوفه انداخته خود را در بلندی
 رسانده بنای مسجد کوچکی بنیاد او بود و بعضی نمازی هم میخواندند و تمام سوار با غر
 بادیه بودند و بسیار کوه و سیاحت بود و می گفتند که در آن است ازین پس سید
 شرافت است که از آن طایفه بودند و از آن است که در آن روز می شود و اول آنکه بعد از
 بهبوط و خاتمه دوم است که از آن است که در آن کوه بوده و دوم آنکه
 تمام صحرا را و کوه را از آن است که از آن است که آمدند چنانکه زمین طایفه
 طایفه سیکو و از آن طرف است و در وقت سید با آن دیدم فارغ
 شده و اندومرا حجت است مانند بسیار نخل شد و روی زمین داشت و از غصه برود
 کردید که اندک کجیل انیت نماید خداوند با و فرمود در اینجا مقرو مکان تو باشد و مهر
 میدارم که حجی که کعبه من در دامن تو گیر و بمانند و اگر وقوف نمایند حج آنها
 قبول تمام اول غروب بجا الله بخیر نمونین عرب و عجم و ترک و هندی جدیدی یک
 نمانده و سنین نماند است مشعر ارام لیمیز الله الخبیت من الطیب و یوسف

طرفه آنکه دولت عثمانی به پیشتر میروایب دارد و البته در مزارع و غیره خود
 عثمانی با ایرانی لازم بر محبت و بیاض و طرح کسین نبود بی شریف که شخص احترام
 ایشان هر وقت است و واقف شود و اطلاع بدیند و مزارع بی احترام خود
 میکنند در زوخت و همان است و فردا بعد از غروب با حاج می آید مشعر
 و آن اشخاص صاحب شان چوب است خود انعامی با دهنک شریف میزند
 چنانکه جناب حاج میرزا آسودا میرزا شریف را در آن شب از جانب
 تمام خارج برانده اند و در ویس قناری نامی فساد می آید که باین واسطه
 با دم این بیجا صدرا و فوق شریف و ضاعی است میدانم با آنکه
 مثل جناب میرزا که فیرم نام و در شب را بعرض اعلی حضرت
 شکر یاری خازنه که در این مقام تقدیات مامورین سفیر
 لغوز باند سالک و دیگر بر سر زوارچه می آورند
 شبیه ششم یوم عرفه است جمعی که احیاء داشته بودند قیلوله نموده و قبل از نوازش
 در آن جدول غسل ترتیب نموده اشغال بدعوات مسنونه دارند و امر واجب
 امروز آنکه وقوف نمایند در عرفات تا غروب شرعی و از آن بعد کوچ نمایند
 برای وقوف در شهر احرام و این دو وقوف از ارکان است چنانکه تفصیل

صورتها در چشم و صورت آنها را بشوید و بوی خوش بپاشید و در
سنواتی که در آن ایام است و از آن است و از آن است و از آن است
چنانچه بپاشید و در آن ایام است و از آن است و از آن است و از آن است
فینفس و از آن است و از آن است و از آن است و از آن است و از آن است
چنانچه بپاشید و از آن است و از آن است و از آن است و از آن است و از آن است
بر دو خط بود و از آن است و از آن است و از آن است و از آن است و از آن است
و اگر در آن است و از آن است و از آن است و از آن است و از آن است و از آن است
مسلمات و موقوفات که از آن است و از آن است و از آن است و از آن است و از آن است
شایع عرفات مختلف گفته اند که از آن است و از آن است و از آن است و از آن است
نفت هذه عرفات فاعرف بها انك الله اعلم و از آن است و از آن است و از آن است
برین سبب نام این موضع عرفات شد و عرفات را بعضی چنین گفته اند
من بطن عرفة وثوبه وثرة الى المذاق و تعیین این عذر را بر وایت نسبت
دادند و در مجمع و رقة لم يفر ما يفرقة بين النون و كسر الميم و فتح الراء هي
الحبال الذي عليه انساب الحرم عن يمينك اذا خرجت من ماذمي
ابعد الموقف و على احد حد و عرفة دون عرفة و في الحديث

[illegible]

شد که هر چه نایند و زمان و قوت و حیثی ثانی از اول نام و غیره خلوت
 و قیاس است و قبل از سخن آفتاب بیدار و او را می بیند و می بیند
 و در کتب و هم و عید است شد حال برای او از آن می شود و بعد از آن که
 بر سر و عیال و نور و هر چه نمودن شب است و اگر سوار باشد و اگر
 متبر باشد و محرم کبر سین شده و اسم و ادی است و این شعر و نثر و بی
 است تا جمیع و در هر یک از این کتاب آمده و این سخن و در تبار و نام
 زوی و در هر یک از این کتاب آمده و این سخن و در تبار و نام
 کدام است که در هر یک از این کتاب آمده و این سخن و در تبار و نام
 که می گویند و در هر یک از این کتاب آمده و این سخن و در تبار و نام
 افضل است و در هر یک از این کتاب آمده و این سخن و در تبار و نام
 که نشسته و وار و شدیم اخراج و این سخن و در تبار و نام
 استغفر بهم و می دهم فی طغیانم یعنی چون و قصر چون الی موضع
 معینی است که حدش از ادی محترم است تا بقصد و می گویند چون تذکره و او
 غالب است نه نیست و در هر یک از این کتاب آمده و این سخن و در تبار و نام
 نمود و اندک شور آنکه چون قربانی اینجانی نایست و خوان ریزی می شود و گفت

چنانکه میگوید یعنی به من الله اما ای پیرا و منی میگوید چنان
 است باریا هم ممکن پس و اما این سخن را گفتند و بستانست
 و او را که جناب بر این سخن می نمود در این سخن که بقی باقی است خود
 بکیش مقرر شود و ما مورید کیش کرد و نسبت به امام ابراهیم است مگر در
 و منی هم بکیش از حق و با مرتب بوده ای دعا از او بستانست هم رفت و بقی
 نقل نموده اند که امام اراده نمود که در این زمانه که ما و هم قال که متن
 قال آمین الجنة باین کیش گفتند خاصه ایشان را در حق بقیه
 و قربان و خلق را تقصیر است باین کیش که در این کیش و بقیه است
 امر بزرگ و بیکه بجهت طواف و در این کیش که در این کیش و بقیه
 حقیر نبود بعد از طواف کشته ای شدند و در این کیش که در این کیش
 آفتاب بر اینها هوا بخور کشف شد که جنی ها ایشان بر بود جناب شریف
 و حقیقت این کیش است نمودند حکم دادند و این کیش بکیش آوردند و در سخن
 و چاه نما کردند و در بقیه شد ولی تا بیدار می شدند این کیش بود و این کیش
 به فرستاد بود شب گذشت و حضرات همه ای و شامی در این کیش باری
 و روز کیش و بقیه کیش و بقیه کیش و بقیه کیش و بقیه کیش

حرم خدا را خوب نگاه میدارند

دوشنبه یازدهم اول طلوع فجر است نماز در مسجد خف خوانده و خف
بفتح جای بلند تر از راه آب و فرو تر از کوه را گویند قال في الجمع الخيف منا
الحمد ومن غلظ الجبل وارتفع عن مسيل الماء ومنه معنى مسجد الخيف
بمبنى والاصل مسجد خيف مني فحذف بالتحذف وبعضه ازيل
لغة كفته الخيف اي كوه را گویند چنانكه مني هم بين دو كوه است
وجه تسميه كثر است اين باشد و بعضي طلاق بلند و پستی كه در كنار كوهي
باشد تميز گفته اند و كوه را كوه و پستی را پست و بعضي نماز خوانده اند و در
زمان خف به تيمم وقت است و در نماز بطرف قبله شش ذراع
بوده و همچنين در وقت است و پست بعباده و حال بيار بزرگتر
منوده اند از اطراف و چون شش ركعت نماز مستحب است بخوانند قدر
مستيقن همان صومعه رسول است در صراح سكه و ميشرق بفتح الراء نماز كاه
و مسجد خف بعد از فراغ از صلوات راجعاً بكة مشرف طواف نموده
نماز خواند سعي بجاي آورده ثانياً بحرم مشرف و طواف نماز كه حج نسأ
ميگویند بجاي آورده در مقام نماز و بدعاي دوستان قيام بعد از آن

بشمار رفت تا عتر است است شد بر خواسته بدن شتم و لباس پوشید
 بدوئی قیامت شد و بی تو منی مرا جبت نمود کسانیکه امروز را دوازدهم
 هزار و سیصد و هشتاد و هشت شانی و صمدی توپ و ساز در آن
 شانی شست گذشت بر شتم بود بسیار می بیدارید و ناز و غریب و غشا
 خوانده در حسب موافقتیم چادر سر که راجحی میرزا علی خان حسین قاسم
 مشب را از پوشاک حال و کوشش قریبانی اطعام المساکین
 نمود و آن مو شودین چادر سر را از آن صمدی و حاجت بیدار می بیدار
 صمدی استخوان حاجت بیدار سر را بخاک و بیدار می بیدار
 الاضدقی بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی
 بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی
 مروج سائل واجب را بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی
 بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی
 بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی
 بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی بنایب صمدی

و در رمی جمرات شرایطی مقرر است همچنین در محمد خان ابن حاجی محمد کریم خان
که مدعی رکن البع کما نقل عن الشرایع است دیدیم بطریق عامه رمی می نمود
چند آنکه بعضی نزدیکان او گفتند شنیدند استخوذ علیهم الشیطان فرمود
با دله شرعیه بطنان حج جمعی را بیان نمودند و می گفتند تا سال دیگر منع می شود
عرام است بر آنها و تا سال بعد مسائل را تحصیل نمایند و عمل را از سر گیرند
ساعت پنج مجلس برپا شد و هر کس نهمیه خود را در دست

روز شنبه روز نهم است چنانچه از تمام اعمال روز عید دوام دارد
منی باقی است یکی بر شنبه روز آوران و در آن جمرات ثلاث اولی و وسطی
و عقبه در روز نهم و روز دهم اگر تیسر دهم بماند و ریش رمی
لازم است و از آن جهت که در آن روز جای آورده و دیگر مناسکت واجب
تمام شد فذلک المقام آنکه اجمال واجبات عمره منع محرم شدن از میقات
و طواف و سعی و تقصیر است و در حج منع با جمال احرام و قوف عرفات و
شهره رمی جمره قربانی تقصیر یا حلق و طواف و سعی و طواف نساء و بیوتهم
منی و رمی جمرات ثلاث ایام تشریق و باید تقصیر یا حلق و شرایط دیگر را تمام
در محل خود رجوع نمایند **اللهم بفضلک تقبل منّا نواب حاجی فریدون**

آن بزرگوار است و بعضی آیام شریفی مثل از بعد شت غیبت این آیام بود است
 خلاصه دوساعت بجزوب مانده با کشت بکته مفود و با آنکه اکثر سبب
 این مدین کمتر سالی باین خوشی و خوبی گذشت به بعضی بواسطه همان هوا که
 دارند جوهر خوش شیرین و ترش بسیار نافع است هشام اما نیاک و با نثر
 منزل پاکش نفایده کلی دارد قدری هم تاج در وقت فرج در خود
 مساج اخچیه نمائند چه حجت خود و دیگران بخشود غالب در این ده
 و تنگه نخریده اند و افتاده باد و میزد و آفتاب همه راحه میزند چون این چند
 روز غالب است و شش روز عرفات و این است که سبب زوار را می
 لازم است که زکات و صدقه بدهد و در این روزها سوار می شوند و باند و مهر
 خانه که خالی بود و در دست می دهند باید بود و بعضی اشخاص صرفه جو
 نموده بودند انکار اینکار را نموده اتفاقا در همسایگی منزل مایکد و غفر طهرانی
 و در قوی بودند رندی مطلع شده بود آتش افروخته و آن آیام آب در
 نبود آن خانه را لابد آغراب میماند که سرایت نماید و در ضمن پاهای
 چاره را برده بودند وقت ورود بکجه بر حالت آنا به بسیار متعالم شدند
 چهارشنبه سیزدهم بعد از شرف شدن بحرم محرم ملاقات دوست و سید

[illegible]

وَبَيْتُ السَّامِ حَرَامٌ وَالْبَلَدُ الْحَتِيبُ وَأَمَّا الْغَيْرُ وَتَمَاتَهُ مِنْ أَفْضَلِ الْيَمِينِ أَمَّا

يقال والكتبة اليمانية وازكهم يعني نيايد كه وازكاه وازكاه

مثل اس نشان و کوئی بنیم کاف و نام سه نقطه اسم جمع بود و در اینجا

منزل پنج بدو میگویند بوده و الباقی الامین و الباقی الحکم و الباقی

لَا تَهَابُكَ أَعْنَاقُ الْجَبَابِرَةِ أَي تَذَقُّهَا أَوَّلًا لَّانَّ النَّاسَ يَبْكَ بَعْضُهُمْ

بعضای یزاحم از یزاحم ایستادند و در میان آنها

کتابه است چنانکه بی‌شمار که در آسمان چشما بر سر است بجای

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

بوالعشره في ربيع الاول سنة ثمان و عشرين و مائة

سازم بدو و نیز بجزایر آید و بقدر محاذات او بنامی کعبه نمود

سبریل حجر الاسود را از آسمان آورد و یاقوت سفید بوده و زمان حالیش

ست باو مالید میا ه شده ولی احدث الحجر عین الله یصالح

فَمَنْ لِيَاءٍ مِنْ عِبَادَةٍ وَبَعْضٍ مِمَّا يَدْعَىٰ مَا حُودَارِيٍّ وَمَا

وَوَدَّ وَاحِدًا مِمَّنْ بَيْنَ يَدَيْهِ يَدْعُوهُ هُوَ خَيْرٌ مِّنْ مَا يَدْعُونَ ۖ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و این کتاب در بیان سیرت و اخلاق و عبادت و تهذیب و تربیت و اصلاح و ترقی و سعادت و نجات و غیره و این کتاب در بیان سیرت و اخلاق و عبادت و تهذیب و تربیت و اصلاح و ترقی و سعادت و نجات و غیره

حاج بیرون
زبون

1

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and a vertical crease on the left side. There is a small dark spot near the bottom center of the page.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and a dark vertical stain along the left edge. There is a small dark speck near the top center. The page is otherwise empty of text or illustrations.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and a vertical crease on the left side. There is a small dark stain near the bottom center. The page is otherwise empty of text or illustrations.

100

1870

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding structure, including what appears to be a vertical strip of material and some stitching or staples. The overall tone is a warm, off-white or light beige.

1870-1871

10

100

ما الفخر الا لأهل العلم انهم

على الهدى لمن استتمت اركان

وقد رُكِّل امرؤ ما كان يحسنه

والجاملون لأهل العلم أعده

فقر يعلم تغش حيا به ابدا

الناس موقوف وأهل العلم احيا

بنادار این دو آقا زاده هم کجا بودند تا نجف اشرف باشند این را خداوند میداند

که به دست بی بی حقی و مالوف برسند و بار مشغوف باشند شب را بعد از

انجام نمازهای عصر و شب و پیش از آنکه اکران فریضه شام و جشن خوانده شود و نمود

مرتبه فوقانی منزل حقیر که خدایت آید غمناک است بهیچ وجه منیر اولی

صد که بهیچ وجه بهیچ وجه بهیچ وجه بهیچ وجه بهیچ وجه بهیچ وجه بهیچ وجه

مستوفی در وقت غایت است و این بار به اندوای خانوادہ درین دایره

معارف بیرون از این دایره نیست و نه بهیچ وجه بهیچ وجه بهیچ وجه بهیچ وجه

سخنی بآن محدوده وارد آمد و بسیار دلم برد و آمد شخص با عزت کمالت بهر

پرستار و رشی نباشد خاصه در اینجا با بد میکند و صورت شمه استخوانی و

فرستادن برای تعیین طیب و بعضی و اما اللهم اشف مرضانا محمد وآله

جمعه پانزدهم منادی حیواللشدید لیوالثلاث والعشر منادی

نماید عموم شامی و حبلی و مصری بعد از نماز جمعه آیه در هرگز خود شرب

[illegible]

زاید و مستحق شد و قسمت خود قسمت فرمود و بر اینها انبغی لقائن گفت
 و لب الخلق الیه کم و حسابهم علیکم لا ینبغی ازین من ذلک
 فطیل السور و الخجاج و قام و انشد یکره انشا و الی مکراد و قال یا ولدی
 کل من خلج ابی و کذا و ذلک و فی امر وقت کاشترق و در میان بنوا و قبیله
 روزی که رسیدیم تمام خجاج برین که خیال از مدخل است عاصی و حسین
 وقت بود چراغ شمس باید بر خیزد تا که غار هم بدین قبیله بیا شد
 رفت بنامه و بوی که در میان و در کاشی را از بیعت و قرارت
 در بند این امر استی را در کاشی و در میان و در کاشی و در میان
 هر منزل دارد و آبادی بسیار است و نام چندی در میان و در کاشی که هر
 سال قبل از احزاب بود از طرف شرقی برود و در میان و در کاشی و در میان
 و چندی باید برود و قرار گیرد و در میان و در کاشی و در میان
 عربی و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 ایران است و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان
 با طایفه حکومت و جناب شریف ابی کی از طایفه صاحب شهر مدینه باشد

بعد از آنکه حاج بهدائی بند بستم سبب خفاست نه شجرت و نه کرمه و نه
 خلوت برساند و مریون استخوانی نه و نه چای است مریون و نه
 این است و آن سال شجرت نه و نه چای است و نه شجرت و نه چای
 او شاکر و ناصر و مریون او و نه چای است و نه چای است و نه چای
 حاجی و شاکر و ناصر و مریون او و نه چای است و نه چای است و نه چای
 شریعت حاجی و شاکر و ناصر و مریون او و نه چای است و نه چای است و نه چای
 کرایه و نه چای است و نه چای است و نه چای است و نه چای است و نه چای
 از شریعت حاجی و شاکر و ناصر و مریون او و نه چای است و نه چای است و نه چای
 حواشی و نه چای است و نه چای است و نه چای است و نه چای است و نه چای
 بد و نه چای است و نه چای است و نه چای است و نه چای است و نه چای
 بر دهنه جمال و نه چای است و نه چای است و نه چای است و نه چای است و نه چای
 و جناب حاجی سید محمد طاهر مجتهد سرکار حاجی میرزا علی خان و سر قسطنطین
 ملا خلیفه و مراعات نمودند آن ساین حسابش با کرام الکاتبین است آنچه
 بحال چاره که صاحب شریعت است کرایه میدهند مبلغ شاکر و ناصر و مریون او
 یک چیت شکوف و نه چای است و نه چای است و نه چای است و نه چای است و نه چای

از شریعت حاجی

بیان آنست که در میان این شخصیت شریف و ایزد فیض و صفات و کبریا
 معلوم و متفق و معلوم است که در این فیض و ایزد فیض و صفات و کبریا
 بیشترین است و کبریا و ایزد فیض و صفات و کبریا
 است که در این شخصیت و صفات و کبریا
 شیخ عمر الشیبی و کل من اوداه الشرف و الدنور البیت انکان عجیباً یؤخذ
 من دیارن وانکان عند ثلاثه و بالقریه و ایامه که علی ذلک القیاس
 شب جمعه ران است شخص بزرگوار و کبریا و صفات و کبریا
 نیاز به ساعت و نیم از شب که در این اوقات و صفات و کبریا
 در اخبار ما و خصوصاً خواست است که در این اوقات و صفات و کبریا
 شارع در این و حکم متفق و نظر باین که در این اوقات و صفات و کبریا
 بر بعضی استیجاب و جمعی که روزه خلاصه شیخ عمر در خانه را یک عصر آتش باز
 نموده چنه چراغ در اطراف خانه روشن و خودش نشسته یکت بکت بالا میروند
 و آنچه باید میدهند و داخل شوند از تقاع استمانه خانه از سطح مسجد و دروغ است
 از غیر چیزی نخواهند و حقیر هم شرف استمانه شده در را بوسید با طراف
 خانه نکرست چون قابل نبود داخل نکرد و بدیدم شعر عراقی علیه الرحمه آمد که سغیراً

بطواف کعبه رستم بکرم رستم دادند که توان برین چه کردی که مرغان زنده

ساعت شش و دوازده و نوزده

جمعه بیست و نهم بعد از ادای فریضه پنج بزم زیارت جناب ابوالکاسم

عبدالمطلب و عید مناف و خدیجه و آمنه سلام الله علیهم اجمعین و شادمانی

نادر و محاسن سندور در مسجد مطهر برقرار بود بعد از پیشانی آن شش و نوزده

به آستانه خدایه و در آن شب برای تطهیر و تسبیح رباس مانده بسیار

لطیفه ای است که از جماعت و استماع شریف استعبار جناب شریف

از روی سانی تمام کرده و از روی اندویش گرفته اند و بواسطه

اینکه هیچ یک از اینها در غایت قاضی حج اکبر بوده و بدان خلیفه از

همه سال وادار و در آن خدایه و حرمست فرموده و برای و نیک

و توپ و آتش بازی بجهت آنکه غدی ندارد چراغان خوبی هم شده

شنبه بیست و نهم بواسطه فوت صره امین بکیر و توقف حجاج در دامنه جبل النور

زیاده شد و آبج از آنجا میروند و بادی لیمو و سافت دوازده میل است

وادی بسیار خوبی است از آب جاری و باغات و نارنج و لیمو و طبع خوب دارد

روز یکشنبه بیست و نهم حجاج هندی غنما رفته اند و بیرون شهر ایستاده اند

الضاربان القوم فساق با کمانیکه در این راه نوبت متوقف می‌گردد
 تا بدین طریقه و عود بگذرد بناب شرعی و اراقای حاجی سید محمود هر یک
 استرآبادی سلمه الله تعالی بناب مستطاب حاجی شیخ عبدالحکیم شیرازی
 خاف الصدق خفران مآب عمده المجتهدین حاجی شیخ مهدی عمده التجار
 حاجی محمد ایل حرمی خیرا کحاج حاجی محمد حسین طهرانی انجانب و پس هم حاجی
 سید حسن یزدی ساکن باده حاجی شمس آقای کاشته بناب مبین ملکات
 در او آنر سید فرید و احرانی انحرای اطراف و جوانب بلند شد بکماله و برتری
 روزی که در این شهر و مانت انباشت برآمده و مصر و شاکر حکم
 بشیلا و شد و آمد و کما بود و شد و بر یک میل راه که رفته آبادی می‌شد
 بود بعضی خدایان چای و نان و غیره و بنام سیدان و بی بی‌ها و بچه‌ها
 از جهات مطالبه نمودند و ایل نهر مسجد و چای سیدند تا این موضع فرسخ
 از آنکه طی مسافت شده عمره فردمی آوردند بکسی پیاده بای حاج ناز خانم
 جمیعاً است مغروب و اندک بریل سپیده این محله همش اودی قاطعه است
 و بر سر این موضع یکی از زوجت حضرت خدی مرتبت دفن شده و اودی بسیار
 وسیع بارو حی است باغات و باغیهاست بی شمار و در آب جاری

بتسبب سبک است از چشم می آید که او شیرین است و در وجه شریف او
 به طبعه که در فاعله می باشد تحقیقا در این هنگام در طبعیت از بعضی سوال
 می شود می گویند برای آب این چشم از خضبت صدایقه ظاهره سلام الله علیها
 شد و در این صورت و چو بت ظاهر است و ممکن است از ناظمیت
 عمران بن عاصم یا فاطمه بنت اسد یا فاطمه بنت زید بن اسلم باشد و آنچه در
 بعضی اخبار رسیده که قد ولد محمد بن الحنفیه ثلث فواطم ظاهرا مراد
 از این کلمات باشد العلم عند الله بهر از این روایت نام و شرف صحاح و غیره
 و بتای نوم یا بنوبه گذاردند و در این مورد و کلا و ف و ی و می می می است
 می نمایند و کاهی حاجی سید مرتضی را در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
 و کلا یقی له دقیق و یکی علیه و یقی و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
 فن خرج ید به خیال الای ظاهره کیس ابلیس عجلان ب خادم حاج
 سید حسن ساکن جده بید بند و ق و میخاف منه اثنان اما خود حاجی سید
 تقی تبرکب عمار ساخته اند و دست دارد بسیار خوبست بقصد قدم نشان میزنند
 صدای غریبی می آید از صفت اربع ایران میگویند است
 چهارشنبه است و بستم مقدار یک حقه گوشت در سبب هفت و شش و شش و شش

پنج سوادند و نه قریب گرفته تریب نمی خواند و بعد از آنکه در شب
 حیل و صدای شد و ابله است اول مغرب فی الجمله قرار گرفته تا خوانده روانه
 چشمه است و ششم نماز صبح را تمییز میفرماید و خوانده و یک ساعت از آنجا
 برآمده بمحل رسید و اسم وادی عثمان کشتان است تا بکوه و در مرحله است
 میگویند نقش زنده است صحنی نیست دیگر و پشت از وادی فاطمه تا باغی
 نه فرخ است بجزه ساعت در راه بوده ایم میگویند منزل کا به چشمه
 که وسط این راه است و این است با شکایت منزل شکسته اند باین تقریر این
 باین امر جمله میسر است و ملاصدقا علیه السلام میفرماید ای است باغی حقیقت
 و چند چارک است بار و این است که بی شک است ای بکله آبادی دارد منکام خول
 و خروج این راه در شب و در راه اعراب کمتر کسی همین گذشته است چنانچه
 بسیار وسیع دارد و پله ماخته اند بهولت میتوان در آن آب بروند و در
 در کمال احتیاط و آب بروند که می گویند اگر در قعر چاه بروند می مانند
 و بالا آمدن مشکل است

جمعه است و نهم شاکر بواسطه باد سموم کسالت داشت و روز حرکت
 ننمودند و روز اوین ظهر نماز خوانده بنمای حیل است اول غروب تقریباً در فرسخ

آمدند بر افق مشرق و در حدود این نماز و در وقت صبح و بایز قافله دو
 شریک شب و صبح و در خصوص این که بود و جنبی و درخت و بلند و پستی و
 در کمین شستند از نجس و دریم تنی و در وقت که درختی افق بپست و در
 رفتی بفتی ببال تا نماز می است بواسطه انعام و اطعام با و از حواله میر
 میر و در می گوید لا ترقی و افاق المرامی کشید

در شب غریزه محرم الحرام شد عظم القادحور المؤمنین بمنشاه
 بالحسین علیه السلام در روز دوشنبه و در روز دوشنبه و یک است
 از آفتاب گذشته خط المیم و در روز دوشنبه و در روز دوشنبه و در روز
 بعضی که در او غیب و شیرین و در روز دوشنبه و در روز دوشنبه و در روز
 میشود و میگویند شیخ وادی خود است و در روز دوشنبه و در روز دوشنبه و در روز
 شدند کنار دریا از دور نمایان است زمین هموار و مسطح و بواسطه ریش
 رطوبت دریا غبار ندارد و زمین راه شکست گشته را دیدیم و بقیه گذشت
 گفته شخص هندی در شب گذشته با قافله میرفته صد بار آورد و آورده اند
 در این میراج است شده و این علامتی است بر روی او بقانون مرسوم اول
 مغرب ایستادند تا تمام شد و انداختند

همه جانی میگوید این جهان میرجم از ثلث و جمال و ساربان بنا بستید شد
 نیایشند و در آن نشسته اند آب و غیره در عهد آنهاست نمی آورند مشکب
 بر خست آبی خلیل شود پای میخ بنو کسی نورد می آید دوران من چون
 و میگویند حاجی سبب شای اگر مال شود و اطاعت امر خوش بذهب میکنند
 تمام فحاج را باید داد بجا و در دیال قمر نکما میخوانند و واقع آنچه با خله
 شود و اینم از قوت سلامت است چهار میگوید که در دیال که این بین میبینند
 از آن طرف از حاجی میفکند و این سبب که مختصر میبیند و این دیال قبل تمام
 حجاج را که شدند در این وقت شکر و زهر و شست و شستند بجا و محل
 بودند و از ثانیان سبب این بود که در این وقت شکر و زهر و شست و شستند
 و این یکی از اشیای عام دولت و ثروت و ثروت و ثروت و ثروت و ثروت و ثروت
 بود و خاصه شب را تا بصبح بیدار بودیم با وجود این از گوشه و کنار عرامی
 و در غایت ندانستم سبب توقف حاکم و این مجاز عسکر و اینها از برای چه است
 و شبیه ستم بعد از ادای فریضه شیخ محمد نانی است اهل اینها با صحبت غیام
 که اطراف حوض تا این حدود بقریب ستاد فرسخ آبادی بوده در زمان
 سیدنا حسین بن علی مرتضی تا دانی نزد ایشان مبارک خط کشید آب و اینها

نمود غرق نمود آن آبادی را مات نمودن توح بحرب نه و آب است و
 بود و لیس بیدند ما و هم خوانند و بی رفتن شد جماعت بید و
 ماند و اردو به مستور شدیم تقریب پنج فرسنگ است از این موضع است
 که شب چهارم مستور و آب کوار میشد خبر میر که است که از باران جمع شود
 در سر راه بعضی چاهای بزرگ ساخته اند ولی عذوبت ندارد و اندک آن
 آورده اند و تقریباً در آنجا آب است اما و از این بید و شد اگر شب
 نیست در آب چون معروف است اما عذوبت نیست این قتل مشهور است
 سودانی از کتله در قتل همراه بودند کانی مراعات از آنها میشد هر سانی که
 بود کنار می نشستند و از آب با کوشش طالی آنچه چند فرس است بود
 و او و تعدادی از آب را می کشیدند و برون سابقه حد فقر جمال
 با قتل که می کشید در خمیه چاره بار بار می کشید و بین خود تقسیم نمودند هر قدر
 اندک می کشیدند و می کشیدند که گفته همان را اگر چه کافی باشد کسی را بخور
 نمی دادند و می کشیدند و اگر چه می کشیدند و کانی کافی است که می کشیدند
 کوشش می کردند و می کشیدند و می کشیدند که می کشیدند و می کشیدند
 چهار ساعت بود که می کشیدند و می کشیدند و می کشیدند و می کشیدند

چای طنج نموده بودند و قهقهه برای بازیاده شدند و شب شد بسیار تاریک
 بود و او را شب سیه کانه بود و بانی سیه شمر زنی گفته بود و اجلین قاتل است
 قلنا جلس اخذ من ورائه مانی محل دایه و از جمله ابوطالب
 نامی که مانی و بجالی را خبر تی سرش زنده بقتل شستن و بدون سرش شکست
 ولی کمر بندش سالم ماند

چهارشنبه پنجم محله افروز پیر شیخ است و پنجمین دار و کوار است و
 بواسطه کثافت اندکی بوی شکرید بد باد بای گرم بزم پیر است
 مغروب مانده بنای حیلان تار و پود و دریا است و عت از
 شب گذشته وارد و محله پیرستان و دریا و دریا و دریا و دریا
 و فرود می آیند در این وقت شب سیه و دریا و دریا و دریا
 سار فین قدمی بیرون بخند آبار نیجا آبش کوار است

پنجشنبه ششم مقوم قافله باشا که بواسطه کثافت و تودگی آبش امروز می رود
 ساربان پاک که حامد است محض محبت و احسان که در حق او شده الهمار دوستی
 با ابلهیت نصحت نماید میگوید عیالی داریم بقرب دو سال است نتوانسته ام کار
 نمایم و عیالی بدید و از اینجا مخرج مناشد بروم حمرا باشا که در مدینه میرسم بعد از

گیت بنده بنده عبد الله عم خود را آورد و پیش او را بپشت ما داد و بسیار غارت
 با و که انا و ایا هم سواء و ابی منک و الا تم اوز فخرنا بعرف حراقت
 و زوار بشفقت خود این یکدیگر را از دو طرف کوه و دره و تنگه است که می
 کشند و فخر خود را در جناب سید المجتهدین فریاد می کنند فقیما و دوستوار حکم
 از جمیع غنیمت اول طلوع فجر بجهت خاص سید مذکور روشن نمود تا جمیع آوری اسباب
 می نمودند برین برای بخت و یار و دشمن شش قدم دور شده که فریاد عبد الله از
 عقب از درین شد و یا تیغ فدا گشت فدا گشت شد و شرفی است که درین
 که تا من بفرستادم و برین بگفتن آنکه علی آباد هم می است عبد الله
 سودانی که می آید و از این شد با شک سید در دایره فرار نمودند
 از طرف دیگر خانه می رسید و دستبرد می بردند و توفیق می یافتند
 منزل آتش کوار است و رویه را از این سید مساع یا نزد و فرستادن حساب
 می نمایند در یک وجه سیزده بوده سایر مسکو کا تخم تفاوت و صرف می نمایند
 سه ساعت لغروب مانده میر و ندان مرحله تیر بعضی دره و تنگه دارد جناب
 مجتهد ما فریاد می بکمال خود یا عسفان و یا کلبه درج فانی خائف عن
 شکر به شتم بجهت عمار رسیدند بواسطه سختی راه و خست بختی و از اقباب که شش

فرو و آمد از او ارم آبادی عاری و خالی است مگر آب و غلبه چندان
 نمی رسند و دو چاه دارند حق شستن بایستی می شود از خارج می آورند و
 ساعت غروب مانده شد حال شهر جوانان ازین آخرین نهایت است
 هر که خیرندی خداوند توفیق با و بدو نه کاروان برای وسیع در
 منازل بسیارند و در هر کار و امر چند خانه و همان اعراب اطراف را
 در آن خانه منزل دهند بسیار خاصیت بزرگ دارد یکی آنکه جمیع اینها را
 آباد و دگرده های خوب شده و بسیار که خان نورین غیب دگر بسیار ده خوب
 کم کم شده و دیگر آنکه رفاه و شادی و شادمانی است باین شهر باد همیشه
 میکنند و آنکه حاج با سودی و در این آبادی و در برای سلطان
 که سیکویند خادم آخرین اند و این شهر است آباد و بر شهر
 استیا خواهند یافت اما از آنجا که وکیلی و است عثمانی هماره و غرابی
 ملک آبادی خود را یافته اند خود است مردم ندارند سهل و برگاه کسان اجنبی
 حسبته و نخواهند خیرانی بسیارند و مساوی و حاج آن بنا با منای دولت
 قاضی و مفتی و شریعت و قایم مقام و پاشا و وزیر و قاضی باید تعارف
 نمایند تا اذن حاصل شود و الا عذر می آید و چنانچه عمده الاعظم حاجی

عبد الحسین امین التجار شیرازی ساکن قیسی زید غرضی گفتند که تاسع و مرقی در
 بقعه تبرکده ائمه لقیع سلام الله علیه میباشند و آنست در تصور که در دیو
 بود از آغایان مدینه گرفته تا قاضی و پاشا تعارف گرفتند و اذن دادند از
 آنطرف اگر انگلستانی بخوابد در ملک سیدم علیا بهارستان آن حکم میدهند
 مصلحت است ولی تا خیر در ملک خودشان کسی نباید صلاح میداند که با بیرون
 چنانکه جناب احکام ایام این سلطان ادام الله اقباله در حین
 سال قیام بنشیند و با حسن حسن برای دفعه دیگر حضرت مجتبی همام الله علیه در آن
 و کلامی که در آن روز در آنجا آمدند و در آن حال آنکه بعد از وفات آن
 چه قدر با ناپایداری و باطل و بیست و یکمین فلان خبریه را مصلحت است
 بنحیثه خلاصه آنست که در آنجا است مسجد شجره که ششصد
 یکصد و پنجاه و یکم و یوم تاسوعاست دو ساعت از آفتاب گذشته باشد و آنست
 بشرف زیارت آستان ملائک پاسبان جناب ختمی مرتبت صلوات الله
 علیه و عمل شود در محله نخا و در آن روز که در آنجا طبعه را گویند از اقلیم دوم است
 در دامن واقع شده و اسم اصلی او شرب بفتح یا و کسر را بوده در مجمع میفرماید
 شرب بیاد الغایب اسم رجل من العمالقه و نواله من قبی مدینه النبیه فسمیت

باسم بانیا و همین نام یافتی بود ناظور است اسلام حضرت رسول مکر و شوم
این اسم را خیرة النبی قال الله فی طابة حون متضمن معنی تزیین توجیه و تفسیر
یقال شرب علیہ یترب من باب شرب یضرب ای عیب و کلام و در شهر
مدینه بعضی از مدین می دانند بنا بر این زمین میله است من مدین بالملکان
ای اقام و بعضی از دان گرفته اند ای ملک و این صورت معنی شود و میم
زیاده است و جمع او و این با همزه است و بنا بر قول اول و در آنش فعال
می شود و بنا بر ثانی مفعول می آید و در جمع و مدین جمعین و مدین کون آمده
و جمع می نماید و می جمع ایضا و این کلمه نیز در کماله یقول مدینه
اسم شرکت است لهذا و نسبت شهر است به شهر و این است و در مدینه
رسول میگویند مدنی و در مدینه مفسرین گفته اند این شهر را مدینه مدینه
طیبه را سوری استوار از قدیم می باشد و بواسطه ضیق مکان حصن جدید
و سعی از دو سمت قلعه پیش ساخته اند و باغات بسیار دارد و طب انبار و
میوه ممتاز غلات و جنوبات آنجا بیشتر از دریا وارد میشود از بندر منوع
نه مرتبه پیش نیست غالب لبها تین و خضراوات از آبار و امطار شرب می نماید
آب خوراکه گوارا از قنات و کار نیست ولی مثل که معطر زوئی درین جای

نیست مگر در به غایت آنجا که می شود عورات و عیال است خوب دارد
تمام آن زمین و شش کس از قلم خاتم النبیین آید و عابد و مسافر
است ای جریب بی برتری و جود و الفت چه که از آب حیات و جانی است
و شوی ساخت و آتش می رسد و و چهل مشهد است و این ضعیف در هر روز
که باین اکنه مشرف شده آنچه مناسب است اقتضا نمود می نویسد و چون بعضی
از ضعف عقیده و بی خبری از این بیتی در شرف مدینه مسامحه نمایند جمعی
مخبر و بر می آید انساب معیشت و در اوست زواری آیند لهذا برای
تثبوت اخبار و خصوصاً در اخبار و آداب و خول و حرور و خواص را
میگارد و قال من زیاده من الله و قال من زیاده من الله و
قال من زیاده من الله و قال من زیاده من الله و قال من زیاده من الله
ان اکون له شفیعاً و قال من و جدد سعة و لم یفد الی فقد جفا
و چنانکه گفته اند زیاده حضور الزائر عند المزور و حضور باقلب است
یا یقال بل که قالب تابع قلب است که فرموده و کو خشی قلبه خشی
جواد رحه و اقل درجه حضور قلب را مثل زده اند با آنکه اگر سلطان در قری
نشسته باشد و باند مردم که پادشاه بر آنها نگران است هر چند او را بیند چگونه

[illegible]

سال شست و سه از هجرت یزید این معاویه لشکرش را بل مدینه را قتل و غارت
 نمودند و بعد از آن ماک شد یزید و نیز در جمع در قتل و لوب بعد از ذکر حدیث که
 بتقیه فی الجاهل عیارت خبر میفرماید لا بتا المدینه حوتان عظیمان یکتفیانها
 واللابه هی الحرة ذات الحجارة السوقة البتة اکثرتها و جمیع الالبات
 و هی الحیر و ان اکثرت ففی اللاب و اللوب و فی الخبر ما معنی لا بیتها
 قال ما خاطت فی الخبر فی اخ و ما بین لا بیتها قال ما بین الصور
 الی الشیخ و فی اخ ما بین طلع غری و معنی الكل و الا و مراد از صور
 دو کوه است و فی خبر دیگر و فی نام کی خیر و دیگر و غیر نام دارد و
 بعد از آنکه در باب اول و دوم و بارام دل جان از باب و لای
 علم و اخل فی باب اول و دوم و یخوانند بسم الله و بالله و علی صلی
 رسول الله صلی الله علیه و آله مدخل صدق و آخر جنی مخرج صدق
 و اجعل لی من لدنک سلطاناً مصیراً و ارد مسجد کردند و مسجد کبرجیم و فتح
 و قاعده از قرآ که کی از علمای نجو است اقل شده که هر لفظ عین الفعل ماضی او مفتوح
 و عین مضارع مضموم باشد مانند دخل یدخل اسم یا مصدر مفعول بفتح می باشد و فرق
 در مصدر و اسم نیست مگر در چند کلمه که مختص است یا از اسم از مصدر که سر اعلایست

و
تل

مرد شسته اند و ازین جهت است که در جمع و مغرب در شرق و فجر و صبح در
غرب و غروب و غایت است و بجز این هیچ چیز نموده و هر چند که شسته باشند
و بجز این هیچ فعل یا ضعیف و مقبول و مشایخ و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
نویسد و موضوع را بهر شد ببرد و در اول و او باشد که این تران متفرق بفتح و او
مقصود و موضوع باشد میگویند و از آنکه کبریا بهترین مساجد عالم ملک
و شهادت مسجدین است یعنی مسجد کعبه و مسجد نبوی و مسجد زید و از آنکه
مساجد است چنانکه عبود ازین مسجدی در حالت حضور و عبادت است و
در سایر مکروه و مسجد را گفته اند یعنی مسجد کعبه و مسجد نبوی و مسجد زید
بروایت این عباس فضیلت ده تا از آن است و ازین مسجد و مسجد
اکرام صد هزار و در خبر دیگر است و در این مسجدی هلاک
خیر من الف صلوة فیما سواد الا المسجد الحرام فان الصلوة فی غیره من المصلوة فی مسجد
و چون تعمیر و تعمیر یافته و مسجدان را بزرگتر نموده اند اما خطه مسجد مخصوص مان است
حضرت را نمایند در همه حال پس بایزد اسطوانه ای لبابه و او را اسطوانه تو تیر
نام نهاده اند و ابواب به ختم لاهم و تخفیف به در سوخته آتش رفاهه این مسجد و مسجد
بوده و خود را با اسطوانه مسجد است حتی نزل غدر و من الله و ازین مسجد است

معروف بانی ایه و توبه شده و من ذات است بباب توبه و انوار
 ایشان و توبه شده و توبه و چون بفاحصانیت و منبه که جزو شده
 رسالت یافت باید بود و غیر باید بدین بدین و منبه و منبه من و یافان الجنة
 و در شرقی مسجد خانه و مثل قبر حضرت نایان است غایت خنوع و خنوع و خنوع
 قلب لازم است که چشم زدن غافل از آن راه نباشید شاید که
 کند آگاه و نباشد که توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه
 از این رفیق و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه
 که توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه
 افتاده و از این رفیق و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه
 یافته و در این رفیق و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه
 ضعیف معصوم شریف گردیده آثار و بنای آن مسجد و روضه متبرکه که مشاهده نموده
 مجلی منوید بنای حالیه از سلطان عجب بد الهی خان لباس تجدید پوشیده
 و مبلغ بسیاری مخارج نموده اند و الحق بنای ممتاز و آثار بزرگی یادگار گذاشته
 ابواب مسجد پنج است از چوب ولی بطور خام نشان و نقل دارد بآب مجید
 که با اسم خود سلطان مفتوح شده و سمت قبله بازمی شود بآب حیرت که باب

بهر طریق است که می دانست با خانه بنام فاطمه و علی بن ابی طالب و اهل بیت است
 میگویند چنانکه آن خانه را بنام فاطمه و علی بن ابی طالب و اهل بیت میگویند چنانکه
 نقل همین است که از رویه داخل شود و چون سبب میگویند بنام چنانکه
 خدمت رسالت میرسد و بار میرسد زیارت نمود و باب السلام و باب الرحمة
 و باب انصاف و انصاف میگویند زیارت و همانست که در داخل شوند غالباً
 شمارهای مسجد تخریج است از همه غنم و در این باب و قبله واقع است
 و آنچه بقرب باب الرحمة و السلام یافتی در رویای دیگر است و در این باب
 بود اسمهای شماره ریشته چنانکه از باب اول در این باب است
 میگویند منادی بزرگ مراتب و مقامات و در این باب است که آن مسجد است
 و اسطوانات که نمود طاق و رواق است از این و این و این و این و این و این و این و این
 آن نصب شده طاقهای رواقها که باب مجیدیه آنجا مفتوح شده و در این باب
 سمت روم شرقی الی حد شترک شبتان که ردیف است باب حجت و باب
 سلام در این جانب مفتوح میشود و در این باب انصار آنجا کشاده است و
 ردیف است از ردیف محاذات باب سلام در آن محاذات باب چنانکه در این باب
 الرحمة و اطراف شبتان سمت فصاعده از طرف باب انصار و باب الرحمة

الرحمن

و

دور دین کی مسجد آنکه طرف شش است ۳۳ دو قطار در آن مسجد
 و روضه ۳۴ دور دین آنست محراب و روضه قطعه شده و آنکه روضه
 که اسطوانها از آنست یک ممر و الوان مثل خاتم نموده و قطعه شده و آنکه اسطوانها
 پیش روی روضه قطعه از اطراف که بر سر درش بخاتم حلبی نوشته اند یاخته
 البلال حبشی عا آنچه متصل بر روضه است ۳۵ اسطوانها سمت بالای هر که
 از آنست الوان مثل خاتم سازی نموده اند تا محراب و منبر ۳۶ در پشت ششین آن
 در اطراف محراب رسول ع در آن حضرت صدیقه که وصل بخانه پدر بزرگوار
 اوست آنکه در آن اسطوانها یک رخت آویخته که آنچه جار حلق است
 و دو پل در آن است از آنکه در آن محراب بالای هر دو یک نزدیک محراب
 بر زمین مسجد بنایست و آنکه در آن محراب اساطین ده ذراع
 فصل دارد و ارتفاع تقریباً چهارده میشود زمین مسجد را بنور فرش سنک
 نموده اند و لمهای سرخ رنگ ریخته اند شاید مقصودی در آن باشد در محراب
 بطرف باب النساء باغی دارد مثل بر دو تخته و بعضی کلهایی صفا نیست و آنکه
 صحن مسجد محاذات اسطوانها کتیبه مانند بطور دایره و سطح او بزرگ است و آنکه
 مثلث حلبی با طلا اسم جلاله و رسول و شاه و احسان بنده ابی هریره و شمره و غیره

و در این عرشه را تمام نوشته اند تا به نام دو روز بعد از این عبارت
محمد الممدی غفر له و در پنج اسامی چنانکه در این نوشته شده
در شبستان برابر محراب گنجی بارقاع دو ذراع و پیمایش کبریا رسیده
که وصل افشای می شود و علامت محل اذان گفتن بر آن میگویند است
و بنویسند اذان هزار و وی او میگویند از طرف باب السلام تا بروند
شمالی از پنج بارقاع یک ذراع کشیده که از راه اقصی میسر است و بنام
برای عبور پس در یک کشته اند و در آنجا نماند و بنویسند که جناب
رسول میگویند در آنجا نماز بخوان و در آنجا نماند و بنویسند که جناب
و در یک کشته بالای کبریا بنویسند که اذان گفتن و بنویسند که جناب
مِنْ أُمَّتِي بِرَسُولِهِمْ وَ بِنَبِيِّهِمْ وَ بِنَبِيِّهِمْ وَ بِنَبِيِّهِمْ
يَوْمَئِذٍ يَكُنْ مِنْ أَهْلِهَا وَ دَرِيشْتِ آن محراب از سمت واقع شد
لا يقرء نوشته اند تا به نام المحراب المبارك الميكال المظفر السلطان سليمان
ابن سلطان سليم خان بن سلطان بيزيد خان اغرا التتار و بنویسند که
شهر حمادة الاول سنة ثمان و تسع مائة من بكرة النبوة استحق بعضی را و بنویسند که
حمادة مؤنس باید باشد و دیگری و بنویسند که حمادة مؤنس باید باشد

بنگرو شده چنانکه شمع مومی بزرگ دو طرف دو خراب در شمع انهای پنج که
 بر سر نه باطل معروف و پردهای خراب می آورند که است و در وقت
 صد و پنجاه و تن می نمایند و دیت باب است در ب کوچه است سند
 به و این عبارت بر در او نوشته اند هذخوخته سیدنا ابی بکر الصديق
 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَفِي الْمَجْمَعِ الْخَوَظَةِ بَفَتْحِ مَجْمَعِ اَوَّلِ بَابِ صَغِيرِ الْاَنَافَةِ
 الْكَبِيرَةِ يَنْصَرِفُ مِنْهَا اَبَابُ الْخَوَظَةِ كَوْنِ الْجِدَارِ تَوَدُّ الْفُتُوْعَ
 اَعْدَاؤِ سُلَاطَنِ نَامِ دَرَاهِي خَانِا مَسْجِدِ مَنُودِ نِجَانِا دَرِ خَبَرِ اسْتِ لَاقِ
 خَوَظَةِ الْاَيَّامِ اَلَا تَنْزِيْلُ مَعَهُ اَوَّلِ اَمْرِهِ خَوَظَةِ اَبِي بَكْرٍ شَدِيدِ
 حِرَاسَةِ اَمْرِهِ اَبُو بَكْرٍ اَمْرًا بِاتِّفَاقِ اَرْبَعِ رُؤُوسٍ اَمِي كُنْزِ
 مَنُودِ اَمْرِهِ اَبُو بَكْرٍ اَمْرًا بِاتِّفَاقِ اَرْبَعِ رُؤُوسٍ اَمِي كُنْزِ
 جَعَلَ رَايَ لَوْحِي نُوْشَةٍ مَعْقُوْلَةٍ اَشْهَادُ اَنْ حَوْلَ الْعَرْشِ سِتِّينَ اَلْفَ عَالَمٍ
 يَسْتَغْفِرُونَ لِحُبِّ الْبُكَرِ وَعَمْرٌ وَيَلْعَنُونَ مُبْغِضِ اَبِي بَكْرٍ وَعَمْرٌ
 وَما مَحْضُ تَمَيُّنِ اِنْجِيْتِ مَقْفُوْلٍ عَلَيْهِ رَاكِعًا اَزَا اَنْكَ مَرْدَانِ جَوْدِ كَسْرَتِ عَلِي حَسْبِ بَرْدِ
 دَرِ بَابِ بَامِي بُودَنِ دَرِ خَانَةِ اَنْجَابِ مَسْجِدِ ثَقَلِ نِيَاثِمِ چُونِ بَغْضِ حَسْبِ بَرْدِ
 خَارِجِيَانِ سَمْعِ مَبَارَكِ خَتْمِي مَقْبُوتِ سَيِّدِ مَسْجِدِ شَرِيفِ اَوْرِدِ خَلْبَةُ اِدَا فَرْمُودِ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ رِجَالًا يُحْشِدُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ أَنْ
 اسْكُنْتُ عَلَىٰ فِي الْمَسْجِدِ وَاللَّهُ مَا أَخْرِجُهُمْ وَلَا اسْكُنْتُهُمْ
 اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَحَىٰ إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهٖ أَنْ تَبَوَّآ الْقَوْمَ مَسْكَنًا
 بِمِصْرَ بَنِي نَافِثَ وَأَجْعَلُوا بَنِي نَافِثَ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَامْسِكُوا
 مُوسَىٰ أَنْ لَا يَكُن مَسْجِدًا وَلَا يُنْفَخَ فِيهِ وَلَا يَدْخُلَهُ إِلَّا مَرْفُوعٌ وَ
 ذُرِّيَّتُهُ وَإِنْ عَلِيًّا مَعِي بِمِثْلِهِ رُؤُوسًا بَنِي نَافِثَ وَهُوَ أَخِي دُونَ
 أَنْ لَا يَكُن مَسْجِدًا وَلَا يَكُن فِيهِ الصَّلَاةُ وَلَا يَدْخُلَهُ إِلَّا مَرْفُوعٌ فَمَنْ
 سَاءَ مَا فَعَلْنَا وَآمُورُنَا فَتَبَيَّنَّا أَنَّهُمْ كَانُوا فِي سَبِيلِ

انصال در دو این اوقات در هر یک از این اوقات در هر یک از این اوقات
 و آنکه محوطه خانه علی بقریب از این اوقات در هر یک از این اوقات
 در وسط خانه جائه از بالا تا زمین آویخته و با طرف بقدر دو ذراع باز است
 بقاوت بعضی گوشه باد و میگرداند از داخل روضه و جناب نمی مرقت
 غنوده اند و پیش سوی مبارک است شمعان خدا و مرصع و کمال و بزرگ
 نداشته و در شهرها روشن می نمایند و قنادیل طلا معلق است و بعضی چراغهای
 دیگر آویزان است بدور مرقد مبارک شب روشن نمایند و میگویند ابی بکر

حضرت است بخوبی که سر او درون ذی شکر جناب رسالت واقع شد و در
 پشت سر او بر زمین گذاشتند و در وقت که در میان او افتاد
 دارند و پوشی بودی او کشیده اند و شمع کافوری و بعضی جبار در رخت
 حضرتش روشن میشود و در دارد که از روضه آن حضرت در آن شب چو بزرگوار
 میشوند و بجز از دری که داخل ضریح فاطمه شوند را بی دیگر بمول نیست و قبول
 اگر کسی راه بیاید اول بیاید و در روضه شرف میشوند از قرار روایتی که از
 جناب رسالت نقل شده چنین میباشد **وَفِيكَ فَاطِمَةُ فِي بَيْتِهَا فَلَمَّا زَادَتْ**
بَنُو الْأُمِّيَّةِ غَايِبًا عَنْ مَرَاتِنَ فِي الْمَجْدِ وَبِحَدِّ اللَّهِ بِهَيْمَتِ
 در ایشان سر آمدند و در آن روضه تغییر لباس شریف شد
 بوسی شاه ایشان هر روز در آن روضه بار بار فتم و این بیت یغما وقت تشریف بجا
 رسید روم بجلد سکت سپاسان که گاه بگامی که منبسطه یا بم بر آستان تورا
 سلامی از جانب دوستان و شیعیانش عرض نمود و تبری از اعدا و غابین
 حق بجای آورده و بسیار محبت صاحب خانه را منع نمایند و بدون
 حق دیگران را بگذارند و حرمت رسول خدا را نگاه ندارند **وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْغُيُوبِ**
 چه خوب فرموده حق زهر ابردن و دین پیرداستن **وَوَلَدَتْ عَلَيْهَا**

سلام الله بعد المبعث خمس سنين، وماتت فاطمة الزهراء ^{عليها} ^{سلام}

من النار وفعل اعدائنا من جبنها وتوفيت ولها ثمان عشرة سنة

وخمس وسبعون يوما ولدت بعد الجلاء ^{ضاحك} سبعة وعشرين يوما ^{ضاحك}

فداود بن فاطمة ما بالارضا حوت فاطمة ثم وم نقر ما بالارضا ^{ضاحك}

در سب خاذه و بفرل رفت و مؤمنين تا البعج بقریه داری ^{ضاحك}

مشغول شدند و احکم مرتب العالمه

يوم الاثنين وجمعة يومی شهر ربيع الثانی بامر بنی اوتیه بجعل الحسين

سنة و قال الحدیث يوم یقتل الحسين ^{ضاحك}

جنازة الحسين سؤال في كذا كذا ^{ضاحك}

و حال آنکه روز جمعه بود و غیر عرفه بود و در روز شنبه ^{ضاحك}

مقصود از يوم الاثنين روز سقیفه بنی ساعده باشد در واقع سبب غضب آل

رسول و سبب قتل بن رسول آن روز شد که مجله را منافقین تمام نمودند و ^{ضاحك}

خلاف فرموده رسول نمودند و السقیفة فعيلة بمعنى مفعولة و ^{سقیفة}

لها معنى كانت لجمع الانصار و دارند و تمام الفصل القضايا بعد از ^{ضاحك}

از روز بزرگده بعزم زیارت آنکه یقین معلوم است از علیم و فتم و ^{ضاحك}

در سوم ندام را گرفتند و شرف شدیم زیارت با همه کسیر را از جانب وستان
 نیابت نموده خواندم این شعر را بر او حق دیم اثری دارد نقل شد و خطافی
 بابنا ما شئت من ثقل وکل شیء تری صعباً یونینا وبقیع مکان
 قمع را گویند و بعضی قید نموده اند که در او درختی باشد یا پنج درخت باشد
 قبرستان مدینه را بقیع الفرق گفته اند و متصل است بسور مدینه و دروازه
 که با آنجا باز میشود را باب الان است یا کیند و باب آنجا نیز و غرقه بفتح جیم و سکون
 را دانند سر شجر من شجر القضاوه یا شجر ذوشک و خشبه من اصل
 الخشب و غیره و آنجا نیز در میان است اما قیاس نوشته اند و نام آنرا در
 که صد بقعه ظاهر و در آنجا دفن است و در روزها در سایه او نمی نشینند
 بقیع بوده چنانکه در بیت آمده است آنجا است قضا و قبرستان عبرت آنچیز
 کورستان و حشت آمیزی است اطرافش باغات و خیالات بسیار است
 متصل میشود با حد و از یکطرف بقبا و از معارف در آن قبرستان نیز کرده
 مدفون گشته اند و اشاره با عیان آنها نماید از برای حصار بقیع و در نصب
 نموده اند یکی محاذ است بقعه سیر که ائمه و خاندانها مدفون است یکی بدر و از
 شهر نزدیک است و سنک بزرگی بر سر در این باب بخط تعلیق خوشی نوشته

و اطراف بیرون بقعه بعضی از معارف علم را نشان عسقری دفن شده اند و چون
 مرحوم شیخ ابوالقاسم شیخ الاسلام فی رب الطرف در بالای سر آن مدفون
 شده اند و مرحوم شیخ از جمله اشخاص حلیل و علای غیب بودند و در سالی که حج
 شریف شدند در شیراز خدمت رسیدیم بعد از فراغ از اعمال حج و زیارت
 رسول بن شهاب شاه داندی در آن مکان شریف تکیه یافتند و جناب شیخ
 الاسلام حالیه خدمت نشان ایشان احوال در شیراز و اعتبار تکیه شریفه
 ایشان را از راهی ندارد و در همان سال در خدمت پدر عالی مقام تبرکات
 بیت الله شریف خدمت نمود و کوی در نجابت و درست کاری ممتاز بودند
 کمتر کسی بخیر ایشان اندک و در پیرو اسلمه چشم داشت بحقوق مردم ندارند
 و رشوه از احوال بحال نیده اند و رفته باشند خداوند توفیق بدهد که
 قاضی محمد طاهر عرب و بعضی آقایان دیگر موقوف کنند حکم ناحق دست
 کسی ندهند و دیگر مرحوم شیخ احمد حسینی در مقابل بیت الاخوان متصل بدیوار
 بقعه حضرت حسن مدفون شده و شبانی از آن بن بدور سنگ کشیده اند بر سنگ
 مزار طرف بالا می هرش این کلمات نقش است بِمَرَاتِلِ الْوَحْنِ الرَّحْمَةِ
 لِزَيْنِ الدِّينِ أَحْمَدَ تَوْفَرِ فَضْلٍ تَضِيئُ بِهَا الْقُلُوبُ الْمُدَلَّهِ يُرِيدُ

الطائفة من المظفرية في احوالهم في سنة و در وقت
 مزارع و در وقت سبزه و در وقت سبزه و در وقت سبزه
 قد سئل الفاضل عن تارة في ما فاشد فزت بالخير و في ما فاشد
 بقعة بنات و نواله هم انما است و اما في همه و در وقت سبزه
 زوجات آنحضرت هم آنچه در مینه و فاشد یافته اند و در وقت سبزه
 و میگویند عایشه محترمه هم آنچه در مینه و فاشد یافته اند و در وقت سبزه
 فاشد او بشام محترم است و در مینه و فاشد یافته اند و در وقت سبزه
 المؤمنین هم المؤمنین و در مینه و فاشد یافته اند و در وقت سبزه
 رسانید و معذور هم الاثر شد و در مینه و فاشد یافته اند و در وقت سبزه
 برداشت و بنای نامه و کتب و در مینه و فاشد یافته اند و در وقت سبزه
 شد هر ساله حاج شامی شبیه عملی می آورند بکوه و مینه و در مینه و فاشد یافته اند و در وقت سبزه
 سالها در سر تقدیم و تاخیر تراعی داشتند در هر حال آن محدثه بوده و
 شجاع و دانا و رؤفت او میگویند زیاد بود چنانکه در هر جنازه حسن بسیار
 شرم نمود و نگذاشت در خانه جدش دفن نمایند و در مسئله انکسار
 تاریخ خمیس از خود عقیقه نقل صحیح میباید و از تراعی با امیر المؤمنین هم توبه نمود

سینا
و انچه در
میلون
نعمان
منست
که او
نارنج
هفت
فغان
وانبیا
جمله
سوار
خبر
واو
بعد

قبیره و تحقیق است که بنام او در شهر و فاطمه بنت اسد و زوجه است
 و والدۀ اسد خداوند عالم علی بن ابیطالب و سیمیت بذلک لکن الله
 تعالیٰ قبله ابا العلم و من القهرت کانت اول اسوة هاجرت مع رسول
 الله من مکه الی مدینه علی قریه و کانت بن ابی اناس رسول الله
 و روی انما الماتت البیوار رسول الله فیه و اجمع فی قبرها
 فقالوا یا رسول الله ما دأینک من مکه الی مدینه فقلت فیها
 لم یکن احد بعد ابیطالب الی مدینه و اما البیة فاکتفی
 من طلل البیة و اجمعیت بعد الی مدینه و کانت
 و بر سر و بقعه تبرکه این عبارت است که کبریا و اولی است و بقعه اولی
 المحترمة خیره علی رضی الله عنه و یو بیدار و ان و بیدار دست
 عد و الله اولم شدی مقدم ویران نخل فیشانی یا وراید و اول پادشاه
 فاطمه بنت اسد مادر شیرزدان از طرف دست راست نکام
 خروج از بقیع بقعه ایست میگویند غمات نبی و دفن شده اند در وقت دخول
 از دروازه چپ و بقعه بار و چپ است میگویند از جناب
 اسمعیل بن امام جعفر الصادق علیه السلام است و شاید در ذکر سلسله خیر

جبرانه پیاپی شده است که از آنجا که خواستارم و دوست بفرمود
 . نذر فیم و نذر مقرر است که عاقبتی در پیش در میان می باشد و آنچه و
 است خوبی است از آنکه این منزل است از هر جان آغاست که بی آفت
 محرم نبوی است میگویند صد سال است و زوار و بسیار صاحب از آن متبیت
 خدا صلی الله علیه و آله و سلم داری خوبی فراهم نموده اند و محبت مؤمنین در رفع کوا
 مناسب حضرت امام حسین سلام الله علیه باغب و عجم هرگز بسیار است
 اسامی روضه خوانند و علی بن حسین صاحب بزرگی در شرح در پیش است
 بسیار خوش حالت متبیت و از آنجا که در پیش است که در حساب خاص
 آل عبا فرموده اند از آن متبیت و از آنجا که در پیش است که در حساب
 ماور شد حضرت داود جبریل و از آنجا که در پیش است که در حساب
 پرواز کرکیتی و بلوغ و قلم سی کن ثبت شعرنا صرنا جبریل بسیار مؤثر و
 بسکی بود بعد از تمام متفق الکلام دعای شاه اسلام پناه را گفتند و دوام
 عمر و دولت علی خورش و امنای دربارش را از حق خواستند ساعی از که از آن
 و حالات یکدیگر بهر یا شهیم در ضمن بنای حاجی کشید عمارتی که از راه دو
 مجاورین عتبات و در هر دو اهل علم و باغب و عاقبتی آمده اند

دو شب قبل در عالم رو پا دیدیم که سترف شده در استان نبوی استید و ار
 که در هر روز از این محسوب شده این عاصی حجاج حبلی و پخشینه وارد شده
 بودند و شامی زور شنبه از راه شرفی آمد و اندک بطریق حیشه و در راه انجانه
 یکمتر آب داشته اند و از دست سارقین بپوشیده بودند و تعداد و زدیها
 حمل حبلی حدی ندارد و محض تنه دو حکایت رومی نویسد یکی آنکه در وقت
 بار نمودن از تنه لم یفشف شب بود و بعضی محض تاسیت شخص حاجی می شنید
 یکنای بخزان را میرند نزدیک بل صاحب بخندان هم با آدم خود تمامی دیگر
 میرند و با خود می برند و کفند خوابیده بودند و خرج در زیر سرم بود
 دیدیم کسی با او مراعات داشت و از خانه بیرون می رفت و بی خرجی ماندن تقریباً
 از جلیسای پرتو را بر می داشتند و رفتند در راه مدینه تا سه متر از جبهه
 چون خاک امیر جل نیست عبدالرحمن با عکام و برخی حمله داران سازشی دارند
 و عمده خالان خود امیر دزدی نمایند و در واقع سبب سلب چهار صد و
 پنجاه لیر اگر فتنه بشیند رفته و جناب معین الملک است از عبدالرحمن و اعلم
 عند الله اما حضرت شامی و مصری از وادی لمبو یکمتر از که دور شده بودند
 و بناله قافلہ آنها را بریده بودند و دستبرد می زدند بودند بعد از اطلاع سربازان

و عساکر با تو سپید بختی که این نعلی را نموده بودند تهنیت بفرمودند
چهارده نفر از اهل بیت و دو نفر از اهل بیت و دو نفر از اهل بیت
دو روز بعد از جمعه وار و در شب شریف شده اند و دو ساعت از شب گذشته
حاجی میرزا علی اکبر حکیم با شکیبایی تقریباً در بیست و چهارم آورده اند و در میان
ساعتی از این مختصر رسیده اند و جواب بود و تقسیم اتفاق افتاد و حاجی میرزا
حسن خان پور پور جناب صدوق المکتب التالیف داشتند و جمع را
بمیزل خودشان و عموست در شرف ذکر صلوات و نماز اعلیٰ علی
حاجی سید محمد طاهر و اسمانفاله و در راه کسبید آنرا و جمعیست
تخا و او که همگی بیرون میروند و در میان آنرا و در میان آنرا
محب آل ابی طالب شویعیان و در میان آنرا و در میان آنرا
کمال الفت را دارند غالب فقیر میشنند ریش سفید آنها شیخ محمد حمزه شیخ
عبد الرحیم درویش هرگاه بقدر مقدور کس مشرف شود اعانت نماید بسیار
موقع است گاهی که اتفاق صحبت با اهل اتفاق افتاده جواب و سوال
نقد و شیرین نموده اند ذکرش موقع ندارد و وجه تنبیه سازمانه صحیح ندیم
از بعضی شنیدم نخاله بوده و او نایه است چون برای گل نخل از خانه ها جمع

از بعضی شنیدم

موندند باین اسم معروف شدند و بخالد بن برمکی و بهشتی
 و بهشتی که درین راه و طایفه بسیار و بهشتی که درین راه
 انچه ذکر کرده اند در صراح بطین فخر و در جمع بطین فخر که در طایفه و طین است
 از فخره یعنی دشت غرما باشد و در نسبت فخری باشد چون نام در امر است
 اطلاع دارند و غالب بسا این از خود یا از دیگران ترتیب می نمایند و عام
 از کثرت اسمال فخر و نامی گویند

یوم الثانی و از دهم است بجمعه و زیارت جمال آستان نامی می
 و تریل حشری که در راه و طایفه بسیار و بهشتی که درین راه
 و شواری آستان است نامی می گویند و درین راه و طایفه بسیار
 بعشق باد نور و نور و بهشتی که درین راه و طایفه بسیار
 از آفتاب گذشته جرب مواعید مجلس خان فخر و عمارت از سیه فخر
 و از اشخاص با ملک و ثروت اند بار است مغل با اثر و منزل خوش محض و نیکو
 منظری است جناب حاجی تقاباشی با اصحاب شریف آوردند و بنشین اعرام
 بودند و اگرین حدیث کسار عنوان نمودند و کلی فضا با شدیم بعد از جهنم
 مجلس اغیار رفتند و اغیار بکر و غره کسره قرار گرفتند خلوت بیعی مغربی منتظر

روزان کتاب مولوی علیه الرحمه یافته اند و مردم را بفضیلت انداخته چنانچه
 معروفی مشهور شده و این بیت ازوست پس رویداد و شکایت ایشان
 که بر بختین عجب کشت در شمع و دیگر گفته اند مردم بسیار پس بود آنچه هرگز
 روح مولانا خبر ندارد شریف هم مثل باقی دیگر که در کتابش نوشته مرتبه است
 فوق مرتبه حق الفین و آن مقام نامش بر دو تن است و عینیه که در این مرتبه
 مخصوص است باطله است تحقیق باری در این شعر مجبول نموده
 بمان مرتبه باره بدنام کنند و گمانی چند و تفصیل قطعه این سلسله
 قاضی انوار در جواب رکن تحقیقات خود نوشته اند از آن مبارکه
 لَا تَأْخُذُكَ شَيْءٌ وَ اَنْزَمُ بِهِ و این معرّف را تقریر نمود گفتیم قاضی
 بیضاوی او را در باب اول و دوم و تقدیم است علیه و قیاس
 المبانی علیه علی ترتیب الوجود است و شبیه این ایراد بر عباد است یعنی
 فقها نموده اند که التّوّم الغالب علی الحاکمین بالتّسیر بهاء و با صوره فرموده
 و حال آنکه سامعه کافی بود یا آنکه مقدم دارند با صره را بر سامعه باعتبار
 ترتیب وجودی که است انوم است و قوه با صره زودتر از همه از کار می افتد
 آقای حاجی سید ابو جعفر که از زمره نیکان و دوستان جناب حاجی سید علی آقا است

میباشند معتمدان ستم باشی و سرزنی و استیلا که باحق از او چیل برودیم
 و فرسخ مریدان با حقانی شکر میخوانند که صوفی میزند زبان را و بار
 حاجی میرزا بر سیمین ایستاده و در آن دره میفریاد و چون خطاب تعلقست
 گویند است از مطلع و مطلع میگوید جز من ندانم پناه ندارد و کرچه بگوید
 هیچ راه ندارد و صفی دست را بجا نموده و چون قضا گشتن طلعت توبه
 و وساعت بخواب مانده یکی با وضو غسل میبرد و زیارت حضرت ختمی مرتبت
 و راجع نموده بیرون آید و هم وقت در راه را از بیم زیارت شدای احد اول
 آفتاب حاضر باشند شب را بیستم تیرماه است و ماه شرف با ششم
 مجلس تشریه داری ترک نشود و ...

چهارشنبه دوازدهم و وفات بابا ...
 بگری واقع شده و از دروازه اخذ کرده و ف باب حمزه است پیاده بقصد زیارت
 بیرون رفته جمعی هم مرکوب و برخی هم کاری گرایه نموده اند نیم فرسخ پیشتر است
 و تنافس در خطر خراب حاجی شیخ عبدالمجید شیرازی موافقت نمودند
 زوایا مختلف هم نور و ضرورت نمودند که از آنجا که در آنجا واقع شده و در آنجا
 باغات و کیمیا است و بواسطه ناامنی بعضی رنج و باره خانها

آن و یکی خواند و هر دو به هم می‌رسند و آن کس که پیش ازین
نشانی خواند و بی‌گناهی است و هر که در پیش می‌نویسد و بخواند
بسیاری از بزرگان توانا را که در آن کتاب است و این
سوره را بخواند که غیب نموده و هر که در آن کتاب است و این
اصدق می‌خواند و آنکه در آن کتاب است و او را در آن کتاب
ای غلطی باشد که در آن کتاب است و او را در آن کتاب
برخی از آن کتاب است که در آن کتاب است و او را در آن کتاب
اعلام و نایب امام است که در آن کتاب است و او را در آن کتاب
بزرگترین بزرگوارانی است که در آن کتاب است و او را در آن کتاب
او بنی مرسل او بنی مرسل او بنی مرسل او بنی مرسل او بنی مرسل

جمعه چپ اردیبهشت بعد از ظهر و شرف بروی عید عید سلام الله و رجب
مازی خواندم شیخ محمود جمال الدین و شیخ محمد طاهر بنی اسلاف
سلطان بزرگواران و شیخ محمد طاهر بنی اسلاف
موزون و بی‌گناهی است که در آن کتاب است و او را در آن کتاب
بزرگترین بزرگوارانی است که در آن کتاب است و او را در آن کتاب

و عا در خبر ان قلت نید عا درین عذر بسته من باز شد از او تیر به
 اعتون سید منزل آمدیم در عین دواع برادر کو چاکسوزی شسته خواش نمود که
 یو طبعی چاپ مرحوم ملا کاظم در صورت امکان برای ایشان بفرستم و با نیلوفر
 نوشتن شود و خزینه دیوانه بخیرانه قاعده بایزیدی زاده مصطفی صبری از خنده
 مسلت نیم تو فوق غایت بفرماید و غای بعد شود و این خدمت انجام
 پذیرفته بمن و حدود بنایه آتیب حاجی سید محمد طاهر بواسطه کرمی هوا و
 اندک کس از خود بر ویم در باغ سینه منی که زد کایت ما بود طبعی چاپی
 بعد از عا در کتاب سید محمد طاهر در دیکر با خدام جای با صفا و
 خوش هوا بود و عا در ان زمان ای نمودند و بنا سبت انشور است و
 اَلَا اِنَّمَا الدُّنْيَا كَمَثَلِ رَائِبٍ اَلْمَاعِزِ وَ هُوَ فِی الصُّبْحِ رَاحِلٌ وَ سَمَانٌ
 بِمَحَبَّتِ وَلُؤْلِيَانِ بِالْفَتِّ وَ لَالِهِ رَحَانِ بِخَطِّ وَ كَلْعَدَارِ انْ شِشْرِ بِمَطْ
 بکلی از مهاجرت دل شتافان را بدام مفارقت افکنده گان قوت
 الطَّيْرِ رَطْبًا وَ يَابِسًا لَدَى وَ كَرَاهِ اَلْعَنَابِ وَ اَلْحَشَفُ اَلْبَالِ حَاصِلِ دُنْيَا
 جمع است و تفریق کیست که در باغ جهان کلینی پرورد و خا چنان بشن بر خطه بخند
 اِنَّ السَّلَامَةَ مِنْهَا تَرْكُ فَحِيسَا بعد از ساعتی جناب فصالح آتیب حاجی اقامت

[illegible]

عنان مختلف و طریقیانه نکاتی در میان آوردند از آنجا که جناب بقی
 گفت روزی در مقام برائیم نشسته بودم شخصی سوال نمود تا از طواف
 چاکه نیت نایم گفتیم چه طوافی تعجب کرد که چنانچه قسم است تعدادی
 نمودم گفت کثیره بیشتر برای خود ابی ثرودی کنکمانی کشافم پیدا میکنند
 فرمودند سالی در استر آباد شخصی از جماعت فوج که ابو ایمن جناب شایسته
 بشیر الملائک است میباشند از آنجا که میخواهم بروم قبر خدا را زیارت نایم
 نصیحتش کرد که خداوند عالم حق فرمود است باید قبر رسول علیه السلام و
 بیت ائمه اطهار را زیارت کرد و از آنجا که دست پس از معاودت
 و حاجی شده است از آنجا که از آنجا که از آنجا که از آنجا که از آنجا که
 اما چه کنم قبر خدا را زیارت کنم نصیحت من که گفتم فرمایست
 مؤثر شده و سماعت بر روزمانده جمع انجمن احباب تفریق انجامید و هر یک
 یازده خود توفیق زیارت یافتند و شب را در مجلس روضه که متعلق
 بحاجی سیاحتی شیرازی بود تفریق جمع تبدیل یافت

روز شنبه یازدهم بعد از ادا ای فریضه بغرم زیارت مسجد قبا از دروازه
 قبا که از جنوب مایل بشرق است را جدا بیرون رفته اندکی نشستم با بعضی

و در آن سجده نماز خواند بر او این بی غم و کینه بود که بنام محمد و آل محمد
 مسبی و سبکی بنمود و بفرمود که بوی در در سب از شاه صید بدو بدو
 آن مسجود و است کینه ایشان را و سبکی می که تمام شد از جانب رسول
 آمد و عرض نمود که تحقیق بنای مسجودی است و دایم از برای صاحبان جنت
 و علت و برای شمس بسیار باران فرستاده است تا آنکه سیراب فرما شود
 و نمازی بجای آورده است که در سجده است فرار و بیم حضرت محمد
 علیه السلام بر خود را گرفت که با آنکه ای فرماید این آیه نازل شد
 وَ الَّذِیْنَ آمَنُوا وَ أَتَوْهُ بِمَالٍ مَّحْرُومٍ وَ لَوْ أَنَّهُمْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ
 بِنِیَّتِهِمْ خِشْيَةٌ لِّمَوْلَانَا لَقَد أَخْرَجْنَا مِنْهَا لِقَاءَ الْوَعْدِ لَئِنْ
 لَمْ یَسْجُدُوا لِمَوْلَانَا لَعَنَّا لَئِنْ لَمْ یَسْجُدُوا لَمَ یَكُنْ مِنَ الْغَافِلِیْنَ
 بنمود و در خصوص این تمهیل مساجد است که مولوی میفرماید آنکه آن غیر
 مسجود میکنند در بخای دل میکنند چنانکه معاویه در شام مسجود بنام نمود
 جناب شما و مرقوم فرمود این مضمون را یَمُوتُكَ تَمْنِیْ سَجْدَةً عَنْ خِیَاةٍ
 وَ تَمْنِیْ سَجْدَةً عَنْ مَوْتٍ كَمَنْفَعَةِ الْآيَاتِ مَرْبِیْ كَسْبِ فَرْجِهَا لَكِنَّ الْوَقْتُ
 الْأَزَلِیْ وَ لَا تَحْتَدِیْ مَسْکُونِیْدِ خَرَجِ مَعْتِ سَائِلِیْكَ شَاءَتْ دَرَانِ

و مانند سجده و در آن سجده

[illegible]

و مستحق خوانده بود و منعمون فریب این عبارت عمره را بهیچ وجه شایسته و لایق
الدوله فی زمین القبا یله شده و در بالای این سنگ سنگت دیگری نیست
و این عبارت بر آن مکتوب بذات محراب خانه الکف استیسی علیه السلام
و بهر آن شعری نوشته خانه الکف بنی ولدی بود محراب خانه الکف
اولدی بود اذن از حرم استوانه مسجد چهل و یکت میشود شانه زده
در طاق بزرگست و در پیشانی است و در سمت راست و بافتاب و در برابر
سه رو بجنبه پنج محو ذات محراب است و در محو خانی است و محرابی بر سر
و نوشته در محراب که این اثر از بزرگوار است و در این محراب است مبارک الله و در
اسمی بود محل پائین از بالا و نوشته در شالاک در پایه طاق بزرگ است و در
و بر او نوشته بذات محراب و در این اثر بزرگی بود بیرون از مسجد و در قدم
بقعه است بر سر و او نوشته شده بذات مقام علی کرم الله وجهه بزرگی این شعر نقش
مقام حضرت حیدر علی مرتضی در بوی زیارت کاه ارواح غنوم اولیا مبرور کویچه بال
از آن مسجد کوچکی است و در آن چاه آب شیرین و کوارا معروف به نهر الحاتم
میگویند آن حضرت ختمی مثبت در آن جا آب چاه بالا آمد و خاتم را به خاتم
رسانید من باب تبرک قدری از آن آب می نوشند و در آنجا نمازی میخوانند و در

سر در آن مسجد عبارت و این بیت منقوش است عین زرق اندر پنجه آب
 کوشی محبت نه دیوانی و درون ختم پیچیدی و نزدیکی آن جا و بقعه
 دیگر است بی بر سر دیوار پیش نوشته برامتی هم حضرت خاتمه الزهرا
 رضی الله عنها غریب است میخیزد منور من هم حضرت بنت الرسول فاطمه بی
 زیارت ایله بولورسی حیوة و الهی و دیگری بر سر حجر پیش نوشته برامتی
 عمرة البنتی علیه الصلوة و السلام هر کی تم گفتند مقام عمره سلطان انبیاء
 مظان و فله کعبه و ادبار و در بیت از شاه مستقیم خستمان بی
 بنی است مسجود و منجبتی است و کورن مسجد بنی بنی و نازی خوانده
 و دو سنگ بر روی قفس نهاده و در بالای آن در سه بعد مسافت و بد
 خطی چهری معلوم نشد اوایل آن در بر سر آن در دیده خراب جاتی شج
 عبد الحمید و عده خواهی نمودند که در خدمت سید المجتهدین چای عصر را در باغ
 مرجان آغا صرف نمایند بعضی رفقای راه و نجای شیر از بودند مانند حاجی
 سید کریم تاجر مولا و بدور یکدیگر نشستند و از جناب آقا مسائل و تعمیر بعضی
 خوابهای پرسیدند چون در بوستان است برای تفریح و سیرت دوستان نقل
 یکی می شود من جمله حاجی سید مهدی حله دار کاشانی خدمت شریعت مدافع عرض نمود

دیدم عمل شیخی کسی باین منو که از شدت الم از خواب جستم و خود را آورده یا فهمیده
 المان افتون فی رویای این گفتند لعل یا تعبیر و آن جناب آقا فرمود ان شاء الله تعالی
 حاجی سید حسن یزدی الاصل جداوی گفتند تعبیر باعتبار اوقات متفاوت است
 چنانکه خواب دیده بود انجیر میخورد تعبیر گفته بود بمانند و پول احمد میرسد مگر این
 خواب دیده و فرمود بآن شمار و چوب اصفرتنا و این منیا و دفعه شام شده
 کرده و تعبیر گفته بمانند و آنرا آنرا می آورید تمام در خارج وقوع یافت از
 تعبیر سید سید و آنرا تعبیر و خواب و آن جو یا شده جناب و او اول مرتبه
 فصل انجیر بود و دوم در تعبیر و آنرا تعبیر و آنرا تعبیر و آنرا تعبیر بود
 ایند اگر در خواب و آنرا تعبیر و آنرا تعبیر و آنرا تعبیر و آنرا تعبیر بود
 علی بیکت نامید و در خواب و آنرا تعبیر و آنرا تعبیر و آنرا تعبیر بود
 وارده مقتضی خروج بوی است و علاجهش بانداختن زلواست و آنرا تعبیر
 تا علمتی زنی شیخ بانی ممانی گفتند چه قدر شبیه است این خواب بپیر آن شخصی که
 خود را در مرده سلسله ذبیحه مجهوله حمل نموده و روزی در تحقیق این شعر محض
 که احتلام تنبیه و آنرا میگفت دیده شد شیطان باین دخل نمود و فلان شب
 فلان کا و بود و شعر شاید بر شعور خود ذکر می نمود باید پناه برد بچند که برای ریا

[Faint, illegible handwritten text]

تجربة في علم النفس

بسم الله الرحمن الرحيم

11. 11. 1911

المجلد الثاني

1915-16

1890

انقذ مني مني المنقذ

و اگر چه پیش از این است با وجود این که این کتاب را نوشته است

و کوشیده بفرستم بعد از او را و در جواب از آن بفرستم و در دستم

مفسر مخبر و کاتب و اجمالی کتابت و تالیفات و تصانیف و تالیفات

مال مسکین و دارالانجمن و غیره و کتاب و غیره

موجود است و چون آنها را می بینیم و می بینیم که در این دنیا

سر آمد همه او بود و اول آن قوس پس میفرمود صبح به نوبت از اصول فقه
 خواند و بود و نه شرح مختصری و بود و نقل بعضی از اعلام الفقه
 فو التوصل الی علم غائب به علم شامد و بهیمن العلم بالاحکام فتها
 والفقیه الذی علم ذلک واعتدلی به الی استنباط ما خفی علی
 انتهى وفي الحديث من حفظ علی امتی و بین حدیثی شایع را که
 فقیه عالمی و نقل عن بعضی از ائمه عین الله علیه و آله و سلم
 فانه لا یناسب المقام ولا الشرف الا حکام الشرعیه عن ائمتها التفصیل
 فانه مستند شایع الی المراتب و یجب ان یستند به فی بیان ائمتها
 الحديث بهذا المعنی فالله اعلم بالصواب و الله اعلم
 بقوله لا ینفقه العبد کل الیه فانه یستند به ذات الله عز وجل
 للقرآن و هو اکثره ثم یقبل علی نفسه فیکون لها الشد مقتدا و یستند به
 من عرفه لانا و حرافه من ظن واجتهاد و خاصه به انما یمیزان اعمه لراکسی و الله
 اعلم بالصواب ان اعمال ما یدور سیده باشد چنانکه فرمود شیخنا الفکر و الله
 اعلم بالصواب و سبب بطون اعمال غنوم مرد و هم خداوند آنچه فرموده است
 به احتمال جریان حکم نیست و ان کرد علم شرط است بلکه بعضی از علما

اتفاق ب برآمد بودند و اینها در آنجا می آمدند و ساعتی در میان زمین و آسمان
 می نشستند و در آنجا گفتند که اینها در آنجا می نشستند و در آنجا می نشستند
 سید عبد الحکیم و سید بنی زین العابدین سید احمد بن بنی الحسن و این اوقات
 بواسطه در آنجا زیاده شبها را در آنجا می نشستند و در آنجا می نشستند
 سوال نمودم که دیال یوصل الیه من طرف الحاج قال التالافتل
 دیال بالیرات و جنات و الوفه و است و بعد از ساعتی آمدند و در آنجا
 مبارکه را گفتند و در آنجا می نشستند و در آنجا می نشستند
 نمودم و در آنجا می نشستند و در آنجا می نشستند
 و خدمت می کرد و در آنجا می نشستند و در آنجا می نشستند
 جمعه اوقات حاج می شد و در آنجا می نشستند و در آنجا می نشستند
 پنج شمعان روشن می کردیم و دیگر از زوار ایرانی وقت شرف بآستان
 مطالبه وجه می نمودیم واقع اگر نخوی شود که آنمندان حاصل شود بتوسط شریف
 مدینه و پاشای بزرگ حاکم حرم نبوی خیر متدی این قرار را در اسلامبول
 بدید بسیار اجر دارد و چنانچه از باب عالی و مصری شمع کافوری و خارج می شد
 رسیدگی نمی شود حیف و میل می نمایند

چهارشنبه نوزدهم ذی القعدة قمری سال ۱۰۸۰ است با شاکر آید و چون شنبه
 که برده بودند بیرون بارید و باران شد و روز جمعه بعد از احوال شایسته
 و ضمنتی گفتند حاجی سید حسن بزوی جواد و حضرات کرمانی را که همه کشتن
 محمد بن ابن حاجی کریم خان است کف نموده آید و میخواهد حمایه یار و بیعت
 برود محسن و دوستی شمارا اطلاع دادم شما هم با نقش آنها میسر هم است و تفصیلاً
 با بناب سید محمد بن آقا یار و ما را در راه خودیم باشد در باغ مرجان آفا
 مجمع اصحاب و در این باب بار و ما است کونی مانند حسب مواعده
 یکی در میان کاه و نان و در طریقه طبیب و در حد سلاح دیدند خوانین را ازین قضیه
 مخبر سازند و اطلاع دادند که به وزیر اراد و دو ورقه دولتی میسر شود تا هم
 آمد و شمارا فریب نداشتند و از تقاضای این امر رشته سخن یکی از معارف شید
 و کلام ازدانش و ادراکاتش در میان آمدی گفت حکاک باشی وقتی مهر اسمی را
 او نقش نموده مضمونش سلام علی ابراهیم گفته بود اسم من محمد ابراهیم است باید
 نوشت سلام علی ابراهیم حاجی محمد حسین میگفت وقتی گفته بود از زیارت حضرت
 عبد العظیم معانوم میشود یا پیش شیبند و اند چنانکه میخوانند در زیارتش لعن
 اعدائکم من الاولین و الاخرین و بیاد و از تحقیقات دست که سیراب هم روز

و شوا بود و این دلیل بود و بود و او همه سیاه و تلخ و ختم و قوای
 سیاه و کرم و در یکی گفت و قیام خوش شده بود و بعد از آن دست و پایی
 رسید و گفته بود و تو ای در محرم پس به این مقوله قری و تعدادی گذاشت
 هجرت گرفت که دنیا همیشه اینک است و شام را از یزد چنانچه نماز می که از جانب
 مروان در سر بود نقل شده گفته بود و شام بماند تا پنج و شصت و شصت و شصت
 مسجد رسول مشرف و در وساعت شب گذشته و مجلس تقریر و بیستم و دوازده
 چشمه میم حاجی سید سید و سید معروف بشارت از سید سید سید که او را
 مشهور است قدری آمد و از آن شب شب شب شب شب شب شب شب شب شب
 از ساعتی باقیات آمدند و از آن شب شب شب شب شب شب شب شب شب شب
 مشرف شدند و محض خدمت که در آن شب شب شب شب شب شب شب شب شب شب
 فرمانی با قهار دعا کواز دربار اعلی حضرت شهرباری خلعت ملکه عرضد و ریافت
 که غمنا در امور حاج ایرانی در مدینه مشرف رسید کی نامیم و اگر لازم شود با حلو
 محلیه گفتگو نامیم جناب غیر کبر برای بنایند و پیشش و تقار فی منو که هر ساله
 به سلامت و غیره برای برای تحصیل این تقدیم نیست که از هر نفر و واری دو
 ریال فرستاد ریافت شود قدری با غایان حرم و باقی بخت و جناب معین

میرسد و در جنب محبت از شب گذشته با خواجه باشتی و بدست یاری محمد داران
 خانه که زوار متراکب دارند می آید و بعد از خوش و امانه میساخته میشود ولی منظر احترام
 و درویش نوازی بشمار نخست میندیند بسیار لطیف نموده و صفحا از فکر سخن در میان آمد
 اجمالی بآن اشاره نماید فذک بقصتهین اسم قریب است از مدینه تا آنجا دور و نیر و نودتا
 خیر میافت یکروز کمتر است و از قریبای بود بود مثل چشمه های آب و درختها
 خرمای جناب در راه است و پادشاهی و حکومت و ولایت مرقت بخت افشای آنجا با آنحضرت
 نمودند باین واسطه حکم اقبال در او جاری شد و حکم فنی که بمومسلمین برسد از خیر
 حضرت علی بن ابی طالب و بعد از آنکه از راه آید که نازل شد قات و القریب حق ای
 اعطاء فاطمه و نازل شد و باین فذک را بصدقه طاهره و اکذابت
 و در دست حضرت یحیی و نازل شد و باین فذک را بصدقه طاهره و اکذابت
 زندان گفتند اگر فذک بدست فاطمه باشد مردم زمانه که غالب دین را وسیله
 قرار میدهند صرف نظر از علی نمایند چرا که طمع بخت با مال است پولتیک مقتضی
 شد از فاطمه بقره و غلبه گرفتند تا زمان بعمر بن عبدالعزیز رسید فذک را
 بحضرت امام محمد باقر و تقویض نمود و مردم بیدین باو گفتند طاعت علی
 الشیخین او در جواب گفت که بنماطنا علی انفسها و بدست اولاد فاطمه ع بود

ما توبت میخواند سید زاهد است ای بیرون آورد و از این صیغه و سبب
که از حضرت صدوق علیه السلام مروی است که فرمود هر جناب که هر المونین در زمان
نیافت صوری باز یافت فرمود و آن را برای چه سبب بود ترک نمود
فَقَالَ إِنَّ الظَّالِمَ وَالْمَظْلُومَ قَدْ كَانَ قَدْ مَاعَلَى اللَّهِ تَعَالَى فَأَنَابَ اللَّهُ
الْمَظْلُومَ وَعَلَّقَ الظَّالِمَ فَكَرَّ أَنْ يَشْرَبَ شَيْئًا قَدْ عَلَّقَ عَلَيْهِ عَصَا صَبْرٍ عَلَيْهِ
و در حد و در آن احتیاج است سید را از خطا اخبار بخواند مل سرش ظاهر شود
چنانکه روزی بیرون از شهر بزرگت امام موسی زین العابدین فرمود که از محضر
بفرما که بگو و اگر میگویم که سید زاهد آن را سبب برای آن است که امام فرمود
اگر محدود کنیم چنانکه حق او است و آن را در این باب بفرماید بیرون کرد
خورد که میگویم امام فرمود که آن را از این سبب است که بیرون کرد
گفت دیگر بفرما امام فرمود حد ثانی آن سبب است که بیرون کرد
و گفت دیگر بگو فرمود حد ثالث افریقیه مغرب است که بیرون کرد
زردی سبب کشت از نهایت غضب گفت دیگر بفرما امام فرمود حد رابع
آن دریای ارمیه است که بیرون کرد از سبب کشت از بیرون کرد
غلط شد و مدتی مدید سر در پیش افکند بعد از آن سبب آورد و گفت ای امام

تو خود می گوی که ما مبرودی یعنی آنچه در حضرت است حق است
 مبرودی عباس غصب نموده اند و خاتم کرده اند و ما مبرودی مبرودی
 گفتیم که باین حدود را نمی توانیم شش و بعد از آن قتیبه مبرودی
 با ما مبرودی کرد و قصد قتل حضرت بیان پرست و بعضی از ما حب طراف
 قتل نموده اند که با سناد خود از جناب موسی که ظم این خبر روایت نموده که از
 آن حضرت حدود نکرده اند و در جواب فرمودند اول عرش حضرت است و حد
 دوم در ترانج و حد ثالث یتما و حد رابع جبل احد و در جمیع این می فرماید
 وَقَدْ تَرَكْنَا آسَافَ مَرْزُوقَ الْبَيْلِ الشَّيْءَ تَدْمُهَا عَرْشُ مَصْرٍ وَحَدُّ
 مِنْهَا دَوْنُ مَكَّةَ الْعَرُشِ وَتِيْمَاءُ اسْمِ اَرْضٍ عَلَى عَشْرِ مَرَاحِلٍ مِنْ مَدِيْنَةِ
 الْبَحْرِ وَالْعَرُشُ مَرْزُوقَ الْبَيْلِ الشَّيْءَ تَدْمُهَا عَرْشُ مَصْرٍ وَحَدُّ
 قِيلَ لِبَيْوتِ مَكَّةَ الْعَرُشِ وَتِيْمَاءُ اسْمِ اَرْضٍ عَلَى عَشْرِ مَرَاحِلٍ مِنْ مَدِيْنَةِ
 النَّبِيِّ شَامِيَا وَعَلَى خَمْسِ مَرَاحِلٍ مِنْ خَيْبَرِ شَامِيَا وَقِيلَ تِيْمَاءُ عَلَى
 وَزْنِ حُمْرَاءٍ وَصَفْرَاءٍ مَوْضِعٌ قَرِيبٌ مِنْ بَادِيَةِ الْحِجَازِ وَدَوْنُ
 الْجَنْدَلِ اصْحَابُ اللُّغَةِ يَقُولُونَ بِغَمِّ الدَّالِ وَاصْحَابُ الْحَدِيثِ يَقْتَضِيهَا
 وَهِيَ حَصْنٌ عَادِيْنِ الْمَدِيْنَةِ وَالشَّامِ وَيُقَالُ لَهَا تَسْمَى بِالْحَوْفِ

در حدیث
 در حدیث
 در حدیث

بعد از سه شنبی حاجی میرزا محمد علی با هم سفری که از کوه خنک به قندهار بود با هم
 آمدند و در آنجا در میان راه بودند که حاجی میرزا حسن زودی قرار داد
 کرد که تا مدینه و حج و بر سر نماز مسجد کعبه و سایر حاجات با خود می‌برد
 بعد از آنکه خواست برود گرفته و بر پیشانی او آن حاجی نمودند ساعتی
 دو حلقه انگشتر فیروزه‌ای بهم برداشتند و حرات چشم‌ها را و خرجی هم می‌گفتند و نه
 نداری که بباب مدینه می‌رویم که حاجی میرزا حسن و حاجی میرزا محمد علی و یون بود
 حاجی میرزا که از بستن کارهای این چنین بود و حقیقتاً آدم متدین خوب
 است آباد است و در آنجا در میان راه بودند که حاجی میرزا حسن و حاجی میرزا محمد علی
 قرض دهند و در جده دریافتند حاجی میرزا حسن و حاجی میرزا محمد علی
 اما در باب ساعت و انگشتر و در آنجا بودند که حاجی میرزا محمد علی و حاجی میرزا حسن
 غلیانی داشتند و در آنجا فرستادند حاجی میرزا علی خان و حاجی میرزا حسن
 چیزی از او تعارف گرفتند و در آنجا غلیانی را با نمودند و از ترس جان هیچ
 نکفتم بعد از او و در آنجا بودند که اظهار رضامندی بنویسم که بر ما خوش گذشتند از
 حسن مرقتت و حسن و حسن خداوند عالم است شهادت زور بود آنچه نوشته‌ام
 و از وقتی که داخل خاک عثمانی شده‌ام تاکنون مبلغ یکصد تومان به

جناب محسن الملک و آفرینهای مانور کار پر دلاز را دارم و از خوف انوار
جانی آنچه پل خسته اند و ادم و مخارج معاد دست را از جیبی ستر آبادی
منوده ام و اند علی ما نقول شب رنجباعت از شب گذشته صدای داد
و فریاد مسایگان و بیچارگان بلند شد از خواب بیدار شدیم و بویا شدیم چه شکایت
برپا شده گفتند جمعی با لشکرت شمشیر بر سر زوار رنجته خوابه باشی و سیه حسن علیا
و حمله داران اشرار پل غارت شده حتی پرده کیان را فرصت آنکه چادری
بر سر نمائیم هزار دست ماکه خن عتای خیر در حق محسن الملک گفتن کاری
ساخته نیست و آینه مرده بر ما بهر هیچ کافر این طور احدی راضی نشود
بیاورند که آینه بر سر زوار بماند و تبر خمیری آورند البته خوانند گفت
بر سر اولاد پیوسته این ماست زار ما آورده اند اللهم اننا نشکوا لیک
فقد بئنا و غیبة و لینا و قلة عدد و نا و کثرة عدد و نا و شدة الفتن
بنا و تظاھر الزمان علینا فصل اللهم علی و لئ امورک و ارفع عنا بلاء
الدُّنْیا و الآخرۃ بحق محمد و عترته الطاهرة

جمعه بیت و یکم بعد از ادای فریضه برای مقصودیکه در نظر بود تعالی از کلام
گرفتم این آیه مبارکه شاید ما بود یتثبت الله الذین آمنوا بالقول الثابت

فی الحیوة الدنیا ساعی از روز بآمد و بزم ختم حق و ربوبیت و آل و علیهم السلام نعم
 زیارت و دعا و تضرع و باولی و اولیای استقامت و جمال حضرتش را بوسیده و
 حال مژده خدایا که بجای و برانی بخواهیم درو بخیزد ایم ز درویشان
 کوی انکار ما را که از خاصان حضرت برکناریم بر دو جائه احوالی که در دست
 بآب زمزم و طواف حرم تبرک شده بود بعبت به مبارکه شرف اندود نمود
 بیرون رفتیم محاذات باب غیره یکسره و مبلغ پنج قروش از هر شکوفه گرفتند
 گویا حمد و امان نیز بهم یعنی از هر کوزه و از هر دانه و از هر دانه و ف بیداریم
 گذشت و نزدیک مسجد و باغ مسجد رفتیم و در آنجا

روشنه بیت و دوم امده و از آنجا که در آنجا دارند جمعی لغوم
 زیارت بجز رفتند و این ضعیف به باب تا بفرموده از آنجا که در آنجا
 جویا شدم گفت چندین سال قبل شیخ و بابی بغیرم تصرف نمودن مدینه مشرفه با
 محاصره نمودند و آثار چند کتوله در مسجد بنی عباسی است از مصر حکایت
 رسیدند شیخ و بابی را بقتل در آوردند و محض یاد داشت بر سر او منار و ستاره
 که عبرت طاعتی ن شود اما بعضی ندانسته بجان آنکه شخصی کامل یا مسجد است
 ناز بخواهند رفته رفته دور نیست زیارتگاه و نمایند شب تا صبح هر است بایست

یکشنبه بیت و نیم دو ساعت از آفتاب به آمدن بنای حرکت و کوچ است
 از محاذات مسجد شجره گذشته و فرسخ از مدینه تا مسجد است و این میقات
 مردم مدینه است نماز ظهر و عصر و مغرب و عشا را درین راه خوانند و نجاست
 از شب گذشته بجهت غار که جفتش مذکور شده منتهی میشوند بنوبت خواب فتند
 دو شنبه بیت و چهارم اول آفتاب بنای شد حال شد و درین اوست
 چپ چای از راه و کشته از اعلام این است جناب از شکر چمن شکست
 دادند و از راه ایمان آوردند از آن چای و قمر بکمرنج و نیم دو شنبه بدور
 رسیدند دست به دست بر سر راه و در طرف دیگر خلعن میرود که کی
 از منازل اندازند و بگویند و از آن نرسد بجز آنکه منزل قوم و جاست
 دیگر معلوم نیست و خواهی بود که بیرون بیرون بروند و از بلا حمله زیارت شهر
 بدر و ابی ذر علیه السلام راضی بیکر و زود دوری و توقف حرام که دیدند تا مقدر
 چه باشد اول غروب بجهت بیرعباس رسیدند قلعه حکومتی آشته برای است
 ولی حال مخروبه و کمین گاه دزدان و امان ندان است چند خانوار هم در آنجا
 در کنار بادیه کوخی دارند این چاه بسیار کوارا و شیرین است چند سودانی برنج
 آب شغال داشتند فقیر یاده بود زود تر از قاضی رسیدم محبت نمودند چند

نسب من است گفتند شیخ مدفون است و مردم آنجا باو معتقدند تجدید آن
 مضمونیه مغربه قریه معموره و آباد است و درین دو دولت همو و نجاست
 درین این تنگه واقع است قلعه مخروبه از حکومت دارد ولی عساکر از قوت و جرات
 نمی مانند و هوا در آن کفریج است و آداب و دی اینجا بواسطه آفتاب و سنگان
 بجای گرم بود که نفس بشماره رسید جبرتم بود و دوساعت و نیم بزم ماند
 بر سر کار نیز و قراعت آنرا انفسریب خیرام نمودند ساعتی در آن آب جاری مانده
 نفسی تنگه بسیار فحاشت غری است مضمی میگویند بعرفات همین آب میرود
 خلاصه آنجبرنی بدین مردم و ما بین این باغات و زراعت این قنات
 بعد از فراغ از آنجا فریب و شادمانی یافت محض شنائی با شما میگویم
 که خواب در او است و با آنکه فانیانه مقوم و جمال نزدیک است از
 هیچ مضایقه ندارند بعلاوه اهل این وادعای هم معتقدند که راه زمینی قافله غایت
 کردن مباح است و خود جناب رسول مدتها با مسلمین این کار را داشتند
 شب را بنوبت نشستیم در آواختر شب از هر جانب صدای تیر و من و من میجو
 و شلیک تفکک میشد بود حاجی آقا و هاب علیه الله تعالی بگوشت دیدیم قمر
 کشید و پای برهنه دوید دیدیم تعاقب دزدی نماید سلاح نبود منم مردم

زیرا که رفقای خانواب بودند و جناب سید محمد بن تنهای مانند
سابقین زوآور میشدند و فریاد می کردند که معاودت نمایند و محمد بن خردلی
شیخ عت موافق میسر می دادیدند و با تمام کجاستند و از دست آن
حاجی آقا و آباب جانی بدر بردند و مختصر صبح همین اوضاع بود و ضمن
نقل این حکایات معلوم می شود که عربها چه غیرت دارند که زوار خودشان را

در خانه خودشان می چاپند

چهارشنبه بیست و ششم اول شهر محرم سالین بود که در آن روز بچه ها مستحق
حاجی شیخ عبد الحمید را نزد سید محمد بن تنهای بردند و از زیر شکم
کسی آمده بود گفته بودند من کسی نیستم که ... بود اما مخالف ^{نقلات} صید
و خرج را از زیر کمرشیده بود و آن روز ... ز سر برده و شیخ بنده
جمعی بامداد فرستاد و حرامی که گشت امروز سران سپاه رفته اند و در ده که با
حلیقه ای کشته شوند و محض داخل خود حجاج را سیبوع میرند عمده صرفه برای حاج
سید حسن و حاجی حسینعلی و حاجی سید مهدی و حاجی سید علی و حاجی ابوالقاسم
و عمده مشقت برای زوار فقیر غریب است و عربها این که کینه مرده و جدی دارند
میگویند حاجی مردشته خاص آنچه از دار الشوری خبر رسید نیست که شاگردان

به از پهلوانیت در زیر پای

پختن بهشت و غنیمت با یوم الشکر و در دلی مستعد فرخنده بین بهشت و
 وقت خوانند و سوار شدند بر سواران و به هم می آمدند و به هم می پیوستند و به هم می پیوستند و به هم می پیوستند
 همه جا بین کوه میر و زندیم فرخ را و فریم راه پیوست و به هم می پیوستند و به هم می پیوستند و به هم می پیوستند
 و مغربی و مصری و هند از اینست که رسیدیم ده کوه بسیار معمر و آباد است
 مساجد و دکان کین و باغات و آب جاری بسیار در آن متصل است تا به بدر
 قلعه آبادی بهم می پیوستد و در آن بسیار آب است و بسیار مغربه برای
 ابی در است حقیقه این حدیث است که از من است و به هم می پیوستد و به هم می پیوستد و به هم می پیوستد
 سودانی در راه هنگام آمدن به این شهر و به هم می پیوستد و به هم می پیوستد و به هم می پیوستد
 من کوه عالمی با نارسید دهم و به هم می پیوستد و به هم می پیوستد و به هم می پیوستد
 شد و گفت کفایت حال من کان مرا نرسید اینجا حال من پریشان شد
 گفت بل انتم عباد الله و انتم توفان یوسف کان اشرف منکم و قصصه فی الجنا
 مستور راضی دهم هستی خود را به هم می پیوستد و به هم می پیوستد و به هم می پیوستد
 بنو دیشتر مجرای سخن را در دهانه نهادیم و فرستادند و به هم می پیوستد و به هم می پیوستد و به هم می پیوستد
 و بیچاره بار برای مبلغ بهشت و پنج ریال گرفتار شد و به هم می پیوستد و به هم می پیوستد و به هم می پیوستد

هوالمایم و مغرب نزدیکت رفقا همی نمودند سرواری چای شنج و برای نماز
 پیاده شدند و نمازی خواندیم غصیان و چای با مزه با جناب حاجی شنج حضرت
 شدتد المجتهدین میل فرمود و یک ساعت از شب گذشته روانه شدند و رفته
 آمدند از آن تنگه بیرون آمدند صحرائی بدین نمودار بود چهار ساعت از شب
 گذشته از محاذات قبور شد که شستند جانی نشان دادند که بوالکام یعنی
 ابو جمل آنجا به محل خود رسید و میگوید اسم چاهی بوده در آن موضع و بعضی
 گفته اسم شنج بوده و آنجا از آن آباد است و یوم بدر اسم آن حضرت
 که خداوند باری عز و جل فرمود که *تَحْرِمُ الْشَّجَرَةَ وَ النَّخْلَ وَ الْأَوَّلَ*
 روز جمعه است و تقوای نماز را باری عز و جل در آن آب انداختند میگویند
 اسم اینجا مخیمه یا شنج است که با آب است کفیر سنج میشود بر حمت راضی
 شد جمال ما که دو مشک آب بیاورد آتش کو ارا نبود آب مطهر تمام شد
 و همان آب زمین است که ترخ نموده بودند مسئله چای خالی از اشکال
 نیست نماز ظهر خواندند و روانه شدند

سه شنبه بیت و نهم بجهت مستوره که نسکام رفتن مدینه مشرفه منزل نموده
 بودند رسید فرود آمدند بسیار خستگی و کسالت بهمی وی داده بود و آب

که این همه که است در این دنیا و در آنجا همه آنست که در این دنیا است
که گفتند که این همه که است در این دنیا و در آنجا همه آنست که در این دنیا است
آمد بودند و در راه با یکدیگر بودند و گفتند که این همه که است در این دنیا
و گفتند که این همه که است در این دنیا و در آنجا همه آنست که در این دنیا است
که قیمت او مبلغ هفت تومان بود و در میان آن که آدم ایشان آب غلیان ریخته
و میخواستند سر را بردارند و ندی زده بود و گفتند که این همه که است در این دنیا
و سر غلیان را پس آورد گفتند که این همه که است در این دنیا و در آنجا
پشت سر رفت غلیان را آب را پس از آنکه از آنجا رفت و گفتند که این همه که است
و خودم برای قیمت میزدم ایستاد بودم و منت میزدم و گفتند که این همه که است
از حرفهای مرحوم حاجی محمد که در این دنیا و در آنجا همه آنست که در این دنیا
طهران که را چوب میزند و قفسه‌هایش را پر سید گفتند که این همه که است در این دنیا
گفتند ای سفید چهره از نشانی که زوری ده طاقه بزدی و میخواند بنامی
دو نفر از زوار متی با حاجی حسین بالائی حمله دار مشاجره داشتند حسین گفت
پدر تو را در طهران میوزانم و لیاست پادشاه را خورده و فرار نموده جوابش
دادند شنیده که گفته اند هر که گریزد از خراجات شاه با گش غول بیابان شود

که ساعت بر زمانه سوار شدند و بیست از شب گذشته بر این فرو و آمدند

کجکینه و غره حفر المصفر امروز از وقت بیدارند و برای تمام شب بیدارند

و اگر بانیهای لشکری لشکراقامت کنند و سوار شوند و بیست از شب گذشته بیدارند

زود و خورد با دزدان است اینم گوشه و کنار آواز قلقلک و صدای من بویک

سابقاً شمه ازین محله مذکور شده تکرار نمی نماید

دوشنبه دوم یکم از محله بانه بنای بار است یکی برای سواری جانور شده

حاجی با شکر یکم از آدم جناب معین کجکینه تم و با حاجی سید حسن هم شکر و ف

رفته بود و تعجب نکردند بر این امر و بیست از شب گذشته بیدارند

دزدی بدزدان و بیست از شب گذشته بیدارند

سه شنبه سوم از محله بانه بنای بار است یکی برای سواری جانور شده

رسیدند بعد از نماز بضر بخیام و طنج چای قیام نمودند و سوار قات را بهم

آورد و بود حاجی سید حسن بزرگوار زیاد و اعطای لیرات راه کجکینه و بیست

جدا میشود ازین محله اول ظهر نماز بنا هست بخوانند و بروند بعضی چای با آبش

کوار است آقای حاجی آقا و باب که از زمانه سید المجتهدین است و بیست

دارند که از شر خیالان تزویر کجکینه فراغت حاصل شود بر سر چاه شیرین غزال غن

و ششین گشت نبی برای آرایش شعبان شریف و ما گواهم دید و گوییم
 غریبه و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم
 بر روزگار و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم
 گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم
 و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم
 برای ضرورتی اندکی عقب میماند و گشتیم و گشتیم و گشتیم
 ششصد و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت

چهارشنبه چهارم اول صبح در روز شنبان شده و در روزی با
 روح است و بخماره دریا زد و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم
 و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم
 بی شکاف اندام و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم
 زده انداز آنچه حاجی سید علی محمد دارا صفیست و گشتیم و گشتیم و گشتیم
 شکافه اندام و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم
 تا هم چوین و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم
 از خودشان بود و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم و گشتیم

[illegible]

[illegible]

چشمش ششم حاجی تید که در سبب آبادیه جهان موطن مسکن دوست تاج و جواهر
و افیون با یغان آورده و این باقی بدو تاج سون زده بود و ملک
شش و هفت تاج سر عارفان آگاه است در وصف علی گریه قصه
زان است که سر ذات الله علی است کفتم آیه تاج دلیل بی اعوجاج
دارد ولی عامت افیون و جام حبیت این حکایت را از ظفر علی علیه السلام
خواند الا فیون را در آغوشش شاد و لعلیون افغان بصریون و از لسان لغیب
شاه آورد سانی نور باده بر اثر زجام کفتم سبب حجت کشید جبر بود
و این صفت از منی که در افراسی و ستری دارم که اثری خبری خبری
ندارد و برانی و در این شهر از زنده و زندان بی باک و در و این حال
فرشی خزان است که در لایق تاج منم دیگری کشول بود که
که محتاج نرم شقی خرقه برداشت که رفیق دروان و صفی ایشانم طراری به
نقاشی رنگی ریخت دکان زرگر را بست بدکان معرفت نشست که قشای بن سید
برخی دیگر دعوی طلب را سرمایه ساخت و خانه ولانه را قیمت گرفتند که بی
مدعی شدند که خبر سخن برعکس است لایق تاج صحیح و آیه و ورث سلیمان داود
منوخ و آتش افرج هستند ناچار از امیر کناره و بغداد این ارضی و آریه از وطن

لعنتی الی یوم الدین بدوش افتاد

سه شنبه دهم خداوندی نیازمندی برای نیازمندانست حاجی خاں صغمانی بخت
آمد و گفت شتی برای حرکت بسنی بود است و من برای شت به مشور
میروم و هر قدر خواه لازم باشد بخرم و هم شروط که خود هم همراه بیانی
که لازم بود گرفته و برای لوازم راه تدارکی تحسین در آن مال درویشی رسید
که تو را چه خیال در هر سفر است بهائی در نظرون خوش دارم با تو باشم و قری
بصدق بودیم از چه طریق اراده داری بخیر کوسین بهمت بغداد غزیت
واری جمع و بهشت دیگر تمام است حرکت گرفته و برخی را عقیده آنکه هندوستان
میروی کشمیر بدین شهر است و این راهی و میر و کاری در پیش نهاد
بر ریاضت آید و بهت پارت بهت است روان راه از عالم خیال رسته و رفته
هوا و هوس را از سر بسته این دایم که نمیدانم از ستم آیشید که مقصود طفره از
آمدن او بوده گفت اشرف ذهابت حکمتش ظاهر ولی پوششیدن از بهر شایسته
خاطر است دیدم رنجیده و افشوده گردیده حال دل مرغان گرفتار چه
داند مرغی که نیفتاده همه عمر بدامی گفته شفت و صحبت با شل شل
هماره طالب و راغب بوده و ستم آما ایجاد همان است که دیدی شنبه

[illegible]

چهارشنبه یازدهم شهر محرم مبارک دای مرغینه براس دهان ریادوستمان
قیام نموده و جمعی بپایه های کعبه که در برابر غایت انسان خاصه بکار
مستطاب شریعت دار حاجی با نذر امامان و بابای شیخ عبدالحکیم سلمه
الله تعالی و حاجی سید محمد و اولاد و محمد بن ابی طالب و ارقاد و متعال امید
بسلطانی و خوشوقتی با و طمان خود بر سر دوار کشتی شدیم ما شاء الله جمعیت
بندی و تجارتی و قندهاری بجدیت که حدی ندارد کمال یاس هم بر سر
که جای مناسبی بدست آید گمانی معلوم نزد یک قطب نامحلی بی محل
ترقیب داد و ستد ساعت و نیم بروز ماند و لنگر کشید و بجانب مقصود
پنجشنبه دوازدهم هر کس لمبت کشتی را باید بدو تر و دایر تکت و حتی آب

بهر قدری نیست بریزی آب در شبانه روز پیش دارند چون به بدن و از آنجا که
 بند و اسکله توقف ندارد و یکبار و سیصد بار آواز دهند و بزرگی شرب
 و طنج چای و طعام خواهند که آنجا که مطلع ازین کیفیت بودند ظرف آب
 بزرگی از سبیل شیب و خمره دور و قبل از آنکه نود و اندوازنده آب آورده
 و بعضی هم شبیه گلت آب ساخته اند بقلب دو نفر بقدرد و نفر آب میزنند
 و این ضعیف چهار کشتیهای دریای سیاه و سفید بود که آب سبیل بود و غیر از
 راستی و سبیل و نمیدانست به تمام دنیا و واقع را کفتم محبت نمود و وقت مقرر
 داشت پانزده روز آب بهر یکی از کشتیها و در وقتی موقع بنای چاک
 جمعه شبانه و اطراف است و والدۀ امیر شیر علیخان قندهار که
 که در کراچی بودند و در آنجا است پیرزن بسیار صالحه است یکی از نجاران
 او پیغام آورد و والدۀ امیر سلام میرساند و خواهش دارند شما در فکر تربیت شام
 بنشینید و خادم خود را بگوئید هر نحو غذای مناسب شما باشد بناظر دستور العمل
 و از قبول این خواهش ما را سزاوارتر نموده اید کفتم معلوم است شیوه بزرگ
 درویش توارست ولی از تمام این جمعیت فقیر امور محبت نمودن خصلت
 چیست گفت والدۀ امیر سپری دیگر داشتند و قبل از موقع حاج رحمت

نزدیکی پیوسته در شبستان در تمام دیوار دیده بود و این یکی از عجایب
 گرفته توانست به شرح آن در اینجا بیاورد و دیده اند که در آنجا
 شبستان تحت رو به سمت شمال ساخته شده و تمام آن با طاق میوه میوه
 خدیده نزدیک است و با باغچه و میوه و باغچه و میوه و باغچه و میوه
 کوچه از طرف جنوب و باغچه و میوه و باغچه و میوه و باغچه و میوه
 ممکن میرسد چهار ساعت بروماند و رسید تمام دریا و دریا و دریا و دریا
 و فاصله این یک مایل از شهر است و باغچه و میوه و باغچه و میوه
 محلی ساخته اند و در آنجا دریا و دریا و دریا و دریا و دریا و دریا
 از این باغچه و میوه و آب شیرین و آب شیرین و آب شیرین و آب شیرین
 ساعت از شب گذشته وارد شده و در آنجا دریا و دریا و دریا و دریا
 یکشنبه پانزدهم برای برداشتن کمال آب تا غروب میماند و در آنجا دریا و دریا
 بلادین است و چنانکه در خبر نقل نموده یکی از معدود نکات است بندرگاه بسیار خوب
 از هر جهت معمور و آباد است کشتیهای بسیار ایستاده و موم کشتیهای فرنگستان
 و اسلامبول سمت هندوستان و بنادر فارس غیر از این میرند از هر طرف
 چین بیایند و از دریای هند بگذرند باغچه و میوه و باغچه و میوه و باغچه و میوه

من جمله مولوی محمد حامد بخش و مولوی محمد عزیز بخش ساکن در ایوان رو با کند باغ
 انبی گرفته اند و از هر جا سخن میرفت تا از عمر بنی علیه السلام صحبت شد که در آن
 اکبر شاه در لباس کاظم وارد محضر ابوالفضل ابن مبارک شد و او از بای بیست
 بود و آدم خود گفت یک انگری بیاد و بنده بر حلیم عرقی بدون دانه
 فرمود اما بشرط آنکه بنویز و کلیم مرا فریض آتش و امر و سر واقع است
 مطاف تمام حاضر است و روزی که آن صدق فرمود و او را بطلب
 چنان بانگ زد که هر کس که بعد از او رفت عرقی مسلمانست بفرم شود و بنده
 بسوزاند و در این چند روز توبت زیادت بی مولوی حامد عرقی گفته
 نقل می نماید که در آن روز که در آن روزی تو سر و پستان رسالت
 قامت و بجوی و باید در آن روز با همی و حصار در شب امری شوق
 عارض و کیسوی تو میکند از پنج و بن کوه کناه عاصمان مر جاعه مر جاعه
 بر قوت بازوی تو حامد دخت در بطوف حرم شیدای تو دل بسوی
 کعبه دارد دیده دل سوی تو و در زبان اردو و نیز غزلیات و رباعیات
 بسیار گفته چون غیر مانوس بود نقل نمود مولوی محمد عزیز بخش مکلف روزی سخن
 هندی از عرقی تهری خواست گفت تا پیش هندی می رسید که چراغش میگوئی

کشم فانی نیست چو آب و کوزه بی و نیست فانی هم فقر دست نیست

ز این شیر نوا صد بعد از غیب فکر کشید و دیر و فرخی منت عینی در پناه کشتی

بر سید یقیب چهار ساعت مال نمزد پس از اصلاح روانه شدند

و شبیه شام دومین مشرق و شمال میروند و در سطح قبیله و جبهه همان از بند و

کرد و اندر قریح کان جایا شدند و علم خمدید یقیب نمود چون زبان پیدا است

سبب پرسیدم گفت مکر در کتاب آن نمند و اینها اولی و ثانی و ثالث از بیت

پست که میگوید کتیم این بیت را میخواند و در آنجا خواند و اینها اولی و ثانی و ثالث از بیت

چون در حرم بنشیند بخندد و این در شکم که در بستر است

شبیه شام دومین مشرق و شمال میروند و در سطح قبیله و جبهه همان از بند و

مخرج قریب دریا هم در طریقه و جبهه و در شب که در بستر است و اینها اولی و ثانی و ثالث از بیت

مواجهه با آن رشت طرخی که دیر و پیشتر بهار و مرتبه و هر یک از قریب است و اینها اولی و ثانی و ثالث از بیت

روشن شده بود و گفتند این سبب بود

چهار شبیه چیدم بوا مضمون قریب دریا و قال فارست و صحت اعمال این

رفت و در وظایف اینها را میخوانم و در قیود و کیفیت تراعی و اشک و در شرو و در وظایف

نمود و به این اختلاف تقوی بود که گفتی و خلاف کمال تر بود

چشمه نوره و بهر راه و بهر آن بهمان سحر و قهرمان کابل و افغان گشت
و جمعیت بجای دریا را بکلم و سدا و آورد و کجای کجاست و بعضی راحت شد
معلم حکم داد و تمام چو دریا برداشت شب بر ندکی سخت شد من قویم
ما المطر من تحتهم بحر الاحمر و من جوانهم دعد و برق یجعلون احبابهم
اذ انهم من الصواعق خد^{الموت} شب تاریک و بیم موج کرد ابی چنین مایل کجا و
حال ما سبکبارا در راه و چون شب اربعین سبط رسول رب العالمین بود
بجست و ترس از آن تو تل یافت و اندکی آرامی روی داد
جمعیم و ما انما ندرت و موت و الله ثمین بقی علی الحسین
السلام علیک یا ابا عبد الله و الله و الله ان علت بغنا و محبتش آمد
برخواست کوه و دریا و بریت زار زار هنگامه نری
است با این حال تقدیر که مردم بسیارند کشتی بخارا اعتماد دارند بخالق کجار
اعتقاد دارند پنج روز شود ساعتی سه فرسخ میرود و هیچ کناره و کوهی نمود
منیت دریای عشق را بحقیقت کناره منیت معلم از نگاه نمودن باقیات
بتوسط دور بین مخصوص که وضع دیگری دارد سه مرتبه بفاصله دقیقه نگاه
و مثبت بنماید معلوم میشود کجای از دریا و کجی ساحلی نزدیکیت

بناست و در وقت غروب از این بیت شعر میخوانند
و در وقت صبح از این بیت شعر میخوانند
و در وقت ظهر از این بیت شعر میخوانند
اَهْلَ وَاٰنِ تُعَذِّبُنِي فَاَنَا اَهْلٌ

بیت و در وقت غروب از این بیت شعر میخوانند
و در وقت صبح از این بیت شعر میخوانند
و در وقت ظهر از این بیت شعر میخوانند
و در وقت غروب از این بیت شعر میخوانند
و در وقت صبح از این بیت شعر میخوانند
و در وقت ظهر از این بیت شعر میخوانند
و در وقت غروب از این بیت شعر میخوانند
و در وقت صبح از این بیت شعر میخوانند
و در وقت ظهر از این بیت شعر میخوانند
و در وقت غروب از این بیت شعر میخوانند

و در وقت صبح از این بیت شعر میخوانند
و در وقت ظهر از این بیت شعر میخوانند
و در وقت غروب از این بیت شعر میخوانند
و در وقت صبح از این بیت شعر میخوانند
و در وقت ظهر از این بیت شعر میخوانند
و در وقت غروب از این بیت شعر میخوانند
و در وقت صبح از این بیت شعر میخوانند
و در وقت ظهر از این بیت شعر میخوانند
و در وقت غروب از این بیت شعر میخوانند
و در وقت صبح از این بیت شعر میخوانند

نخستین امر این اول غروب شبی است که در وقت
چراغ قیامه نمودار شد و این چراغ برای هدایت
روشن شود و حرکت نماید و مختلف روشنی پیدا کند شبیه
سه شنبه است و چهارم اول آفتاب در لنگر کابینتی است که در وقت
مقارن دخول کشتی اندان هم رسیدگیات قوپ باقی این قریه نمودار شد
پس خبری و حافظه القهر و با یک شبی نخست نزول حاصل کرد و در قاف
بوری نشسته بر بوری بند پیاده شد و تخمین که آنجا بازه نمود و در کاری
شده بود آنجا بهر آنکه در آن صنف است و در بی سالهاست تجارت
اشتغال دارند و به تعبیر آنکه در آنجا محمد حسن تاجر کارزونی مشهور ببری
و حاجی محمد صادق از آنجا بهر آنکه در آنجا یک مجلس قیام نمایند که در آنجا
خانه در ماه مبلغ نیست و پنج رویه گرایه نموده و مصداق الدنیا بجن المؤمن ظاهر
شده تا مقدار القهر چه باشد و چون در ماه ذی الحجه هزار و دویست و نود و هفت
الی ربیع نود و نه بر حسب تقدیر سیاحت غالب شهرهای بند موفق شده و آنچه
از اوضاع آن مکتب دیده تحریر نموده نگار منی نماید مگر بدگرشتم از غموم حالیه
انجا و گذار شمس یومیته و برخی از حالات کسانی که ملاقات حاصل شود که

محمد حسن
تاجر کارزونی
مشهور ببری

[illegible]

کز روی نیر آنجا آید و اند که از بر دست نجات خوش شوند و ولی است
 داده و هم برون همه در آرد و کج قزوت چنان نشان بکشیم
 غنیمت نه در شب نه در آینه نیست کز روی پند است از آل است
 زشت آرد اگر نشان بشمرم نام اگر ایشان شام بشنید است بی شرم آرد
 از صاحب شمعیت کز روی کاغذ آن کثور غریزانده گروه بی تمیز کز روی
 مستخر کرده ملکی را به تو ای بحلیت برده آموخت شیر بکشورشان اگر چه
 با نظام است اگر آسوده کی چون مرا هست سراسر در خیال را از ایشان
 بخود داشته دیده غیر ترانه زور و چو دلشان شد طربناک
 ندارند از زبان عالم باب در پیش نشان کم شسته نام است
 وفادار ملت با ج

چهارشنبه بیت و نیم نوابان مستطابان جلالت آبان جنگ شاه و اقا
 اکبر شاه دام اسلاطین دروش نوازی نمودند از ملاقات ایشان پنج چهارشنبه
 آخر صفر بخیر و تمام خشکی سفر رفع شد و غم رحیل با قیامت تبدیل گردید از حالات این
 خانواده حلیل و سادات نبیل بذكر شمه میخارد و مخفی نماند مردم عطا شاه است
 محمد حسن کهنی الشیریه آقاخان ابن شاه خلیل الله طالب تراها نسبت نسب ایشان

[illegible]

و نه حسب کتاب را عقید و آنکه مدعی بود که بنی عبدالمطلب بن محمد
بن آقین است که در این باب صحیح بود و او را مدعی می نمودند و می گفتند که بنی هاشم
در خود آنست که فرمود و منبشقی ناید و میگوید کتب صحیه و در مناقب این مدعی
نوشته هم در آخر کتاب بنی هاشم و قد ذکرنا جرحی من ذلالت فی سیر
المغیرالدین الله و ما ذکرنا لانا البشانی غیر هذا لانا و یکرط لینه قراصله و بعضی از ما
ملوسیه بودند که خود را ادیان اسلام می نامیدند و می نمودند و معانی این کتب لجام و اتحاد دریا
استقلیه علویه و سنی و شیعه و در و خوابان و بنی هاشم و بنی دوطایفه را غرض
جرح آن زده اند و اینها همه در حدیث معتبر است و در حدیث خود و هم الی طالب
معايب قراصله و در این باب که از اهل بیت و سنی و شیعه در جوابش فرموده که از
آنچه این بیت است و نه با اهل بیت و کاذبا الی عتره الهادی الکرام
الأطائب و مقصود از این بیانات همه آنکه در تمام فرق و طوائف
حق و باطل و مستشبهین بحق و باطل بوده اند و اشخاص بی اطلاع از حقیقه میر کس
یا برای امر دنیا و اغراض نفسانی در باره مردمان بزرگت باره طعن و دق
بطور مطلق زده اند چنانکه جمعی بدون تحقیق و تعمق عرفای شامخین را محض
لفظ صوفی بد گفته و حملی و اتحادی و غیره این که بلیاس اهل بحر یا حبش

عمدة العالمین میرزا محمد حسین خانبهگشای زیدتوفیق که در خون و منش
 و منش بی نظیر اند در مراتب علم و ادب و عیش و عشرت و کمال است بزرگی و کمال
 که تعریف امره من جلیله و اقوی دلیل بر علو قدر و مرتبت و کمالی ترین
 برهانی بر استعداد و قابلیت او همین بس که در این اوقات از دربار پادشاه
 اعلیحضرت شاهنشاه و ناصرالدین شاه دین پناه خداوندگار و انور و بخت
 صد و یک طیفرا فرمایند و در این محفل و جماعت و عیش و عشرت و کمال
 الماس و خمر و عیش و شادی و مفرح گردیدند و این نشان مختص بامرای نظام است
 و این و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
 او بعلاده و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
 رضاقلینخان و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
 احیا نموده چنانکه در آتشبار درویشی خود را احیا فرموده و محض خدمت و منش
 بدرویشان از حضرت رحمتعلی شاه منصور علی لقب یافته از خداوند بخوانیم
 همواره موفق و مؤید باشند

پنجشنبه بیست و ششم بعد از ملاقات جمعی دوستان که جماعت کشیده بودند
 بدیدن آمده بعزم استماع مصائب اهل بیت طهارت سلام الله علیهم

مجلس نواب اکبر شاه فایز گردید و فیض سبب شد بر جمیع مؤمنین بود و آنانی نیز از آن
 شجاری که در میان اهل اقل و اکران متذکرین باشند و نیز فرموده و از آنجا که
 میل روان و قلوب متقلب را تنقیح کرد این در این دو ماه مخصوص در عشر اول
 محرم و آخر صفر خالص آید این غلام و صاحبان تجار ذوی از احترام ایام و نماز
 شغل شاغل خود را باز قانع لای مصائب آل الهما قرار داده امید آنکه این
 وسیله و ذریعه موجب ارتقاء مدارج سعادت و استقامت برای همه باشد که
 در سایر شغایر دیگر هم سعی و کوشش نماید و ان شاء الله تعالی

جمعه بیست و هشتم عصر امام باری شریف در شهر کابل از آنجا که
 بشوشرها موفق شده ختم اقل و اکثر از آنجا که از آنجا که از آنجا که
 سیصد تن در او بوده بین کراچی و بیکنان در آنجا که از آنجا که از آنجا که
 شش نذکور از آنجا که از آنجا که از آنجا که از آنجا که از آنجا که
 و سکنانی نداده و میگویند در بسیاری مواضع صدماتی به پلهای بزرگ و
 گشتیهای کلکته وارد آمده با اصطلاح ملاحان بادبانی ضربت عقرب بوده
 شنبه بیست و نهم و روز جمعت حضرت ختمی مرتبت و جناب امام حسن صلووات
 علیهما است و نخست این ماه عمر و باین سبب میشود و ساعت اقتضا

گذشته در سن آباد فرزند پسر پادشاه متعجب بسمند جناب الشیخ محمدی شاه
 و امیر قباد دعوت نموده بودند و گفته تحریر داری خوبی شدیدی از این علم تجر و امرا
 با اقدار و آن مختصر فیش بودند من جمله تمام است این امیر و امرا و الفهم و محیی
 حسین خان جناب ال قونسل دولت علیه ایران و امیر اجاده قشرب و شش
 عهد و مدت و محبت قبی فرموده خوشوقت شدم از مذاقات ایشان که مدتی
 نداشت و ضمناً از گزارشات چه باشد هم از باب منزلت میکند
 اگر چه این خانه را بنام کارپردازخانه کرده و جمع چهار صد و پنجاه تومان
 گزیده میدهند و با آنجا که در این کار را در این وقت و کتمان سر و اوار نیست
 نترسهای مناسب با در این کار را در این وقت و کتمان سر و اوار نیست
 که کار کارپردازان را بدین سبب است می آید و باین سبب
 اسباب خفت برای دولت و زحمت برای تبعه فراهم است عدم دولتی را
 هر روز باید بهوش حال داد و این خانه با تخانه بکشد و تمام مردم بلدیت
 بهم رسانند بجای دیگر باید رفت از این محله و اگر چنانچه دولت علیه
 ایران صانه اند عن اکم ثمان خانه برای کارپردازان و مقبره فرموده است
 نمایند فرید شوکت دولت و آسایش قونسلات بود از خداوند مسلت زمام

از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم روایت شده که هر که در این

روز دعا بخواند و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند

و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند و توبه کند

و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند و توبه کند

و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند و توبه کند

و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند و توبه کند

و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند و توبه کند

و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند و توبه کند

و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند و توبه کند

و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند و توبه کند

و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند و توبه کند

و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند و توبه کند

و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند و توبه کند

و توبه کند و بخواهد که در این روز دعا بخواند و توبه کند

که در هر روز آن لایحه خوان و صدای آن را بشنوی و بپوش
 آنش که بود با ششم باشد و بوده اما چه است به حساب حاجی تیر که از
 اندام مرحوم است و نفعه الله عز وری و ظاهر التعلیل است و می توان
 محض شجرت خودشان او را ششم ساخته و یکوین از فضا می باشد و لقب نویسنده
 کسی از این جنیف از حال او جو باشد فرمود

شیخ بخاطر رسید گفتیم در این شب غیب نمی بینم و از بالمش غیب نمی بینم و این
 ششم در شجرت او معاشرت با پنج ساله و رفتن او به سیده و این
 سید فرمود که در شجرت او ششم یاریدید تر بود از ما رب
 از فضل آن بزرگواریم و این ششم فاسده را برود و بنامیدانشان
 و ششم از شجرت او ششم و این ششم و این ششم و این ششم
 و الیقین میگویند از شجرت او ششم و این ششم و این ششم
 ساله در موقع خریف بحساب خود عید می نمایند و اما طالع هیچ را بقند بای شیخ
 مرحمتی سرکار جمالت آثار جزال قوسل هندوستان دام اجلاله دیدیم و این ششم
 باریک چشم و این ششم و این ششم و این ششم و این ششم
 بحال خودشان چشم ما را روشن فرمود و بودند کام دل ما شیرین تر ازین بود

چون صفر است
 باشد شاد و
 که پس از این
 میمانم

رسانید ازین کلام اثری در قلب او نشود گفت گویند و انشاالله چو
دادند پای به پهنه بیرون دوید تا جنت رسید پای حضرت خود را انداخت
و توفیق توبه یقین یافت و دیگر کفش پوشید بواسطه آنکه با آن حال صاف
دوست رسید بر حمت الله علیه

چهارشنبه دوم پاکتی از شخص بزرگی که همراه با فقیر در غیاب و حضور محبت
قلبی و مودت کجی دارد رسید مثل بنو شوقی از رود فقیر بود جوانی جوان
منود و لغزیم باز در پیشی از آتیا که نام و صاحبان غلام از منزل بیرون رفتیم
و خرج عالی غنی بکنه با قیاس نیست شاید زمرجه معمور تر شده در صورت
چنانکه نگه بدار از زکات و باری که از آنجا بونی ندارد مردانش نیز غیر از
طبیعت - نوایم و جنت بنو با نایت رسیده بلکه رفته رفته کسانیکه
خارج از آن ملک بوده اند و چپه مانده اند بعاقله مجاورت و معاشرت
بکالات انسانیت را ترک گفتند و فراموش نموده اند

پنجشنبه سیم اول آفتاب حاجی عزیز اصفهانی که قرصن خواهد بود و در جده پول
داده بود که در پیشی باورد نماید آمد و گفت روز شنبه کشتی میرود و منم
میشوم مطالب سوم شد که شاید بر سر چه است هر جا که نخلون بود فرستاده که بخوابد

خداوند انشاء الله همه را سلامت بدارد

خاتمه ششم الی سه شنبه ششم کمالت فرج زایا الوصف است و در وقت
ایام یازدهم صلوات الله علیه نوشته اند که در شصت و پنج روز و در وقت
یازدهم و یازدهم روز خاله الفداء تعلق گرفته و از تن بپاشد که سال اول
با صد و شش نیمه شعبان شصت و پنج است تقریباً نه سال گذشته بود و نیست
آن بزرگوار را و در شوال همان سال نوشته اند و حال غیبت گبری
بقریب میرسد باید چویشتر در غم نمود از دست غیبت نوشکاست
کجا برسد و کجا نرسد و کجا نرسد و کجا نرسد و کجا نرسد

چه رنج خرم این دو شبیه در دو ضعف و القباخل و غموم غموم در
این ایام که در دست است که در نامه کتاب شنوی معنوی را
بگویم چندینی که مناسب حال آمده بود نقل نماید غم خوردن غم افرا
مخور آنکه عاقل غم خورد و کودک شکر قدشادی میوه باغ غم است
این شرح رخم است و آن غم مرهم است چون که قبضی آیت ای او
الضداح تو است آیس دل متو چونکه قبضی آمد توری بطمین تازه
باش و چین بفلکین بجهین شب را جناب این التجا فرستاده کرد

[illegible]

مستوفی میرفت تا منسوب در باب شکیل کتب خوانده علیه ماضیه کشید علی بر
 تحت این کار و غرضت و بینه میست میرکا کارگذار و اسامی پستی با
 تعلیق نمودند و فانی نوی نوشته بصره و اخبار رسید بکماله و المنة این مجلس
 می توان گفت احسن المجالس است و چنین امری اهم صورت گرفت و از
 خداوند جل شانہ اتمام و انجام و سایر لزومات را باید مسئلت نمود که دیگر
 مانند سایر امور و قبور از این کجاست که رحمت کشیند و اوقاتی صرف
 نمودند و این جمع کردند و قی بدست که به هم زدند و مثل خواه چاپ خانه
 از میان دست نشاندگان و در از موطوعه ثنائیه است که خواسته مطرح شوند
 و ضرب المثل که در مارت و ولایت را بهیچ قدر نمایند

چهارشنبه ششم بهار ۱۲۸۰ هجری قمری و سنی بروز محبت را با رسال قد
 و چای نموده از محمد و علی علیهما السلام سلام سلاستی و غرض را مسمی دارد
 پنجشنبه یفد هم عید مولود حضرت ختمی مرتبت صلوات الله علیه است اول
 انتقال شمس برج قوس از برکت این مولود امید است بر تمام اهل ایمان
 مبارک و فیروز باشد ساعتی از آفتاب گذشته با آقا میرزا محمد تقی قلی شیرازی
 رفتم بنیت عید خدمت وزارت مآب جنرال قونسل و از آنجا

ناودان بارش کند ناید بکار آب باران باغ صد رنگ آورد

ناودان همسایه در جنگ آورد
تم الكتاب المستی تحفه

بعون الملك الوهاب بسی واستمام اقل الاحباب میرزا محمد شیرازی

ملك الكتاب در بند معموره بیست است الطباع پذیرفت تبارخ

بیست دوم مجلدی الاول

عبدالله بن محمد
النبوی

MIRZA MOHAMED SHIRAZI
ملك الكتاب
BOMBAY

MAHEAT
BOMBAY
ALAVE

کتابخانه حضرت
آقا رضا علی
ابن موسی
۱۲۶۷
آستان قدس

